

LATARNIK PAPUASKI

STYCZEŃ - CZERWIEC 2022

BIULETYN INFORMACYJNY

PAPUA ZACHODNIA

PAPUA ZACHODNIA

**60 LAT OKUPACJI I KOLONIZACJI
INDONEZYJSKIEJ**

DŁUGA DROGA DO WOLNOŚCI

PUBLIKACJA: CZERWIEC 2022

AUTORZY TREŚCI

Rafał Szymborski

Damian Żuchowski

REDAKCJA

Damian Żuchowski

** Latarnik Papuaski to niekomercyjna, bezpłatna publikacja, której celem jest dostarczenie rzetelnej informacji na temat wysiłku zachodniopapuaskiego społeczeństwa i organizacji niepodległościowych z Papui Zachodniej, a także propagowanie dokonań zachodniopapuaskich twórców: dziennikarzy, publicystów, filozofów, społeczników, a także ludzi kultury, tradycji, nauki i etyki.*

SPIS TREŚCI

PEMEKARAN i DOB – POWRACA INDONEZYJSKA STRATEGIA DZIELENIA ZACHODNICH PAPUASÓW	3
DYPLMATYCZNA MISJA ZJEDNOCZONEGO RUCHU WYZWOLENIA PAPUI ZACHODNIEJ (ULMWP) W EUROPIE	
Wysłuchanie Delegacji ULMWP i ILWP w Parlamencie Niderlandzkim	15
Wysłuchanie Delegacji ULMWP i IPWP w Parlamencie Europejskim	16
Katalońscy Europosłowie Złożyli Interpelację Dotyczącą Papui Zachodniej	17
Delegacja ULMWP Złożyła Wizytę w Kortezach Hiszpańskich i Parlamencie Nawarry	18
Parlament Niderlandów Zaapelował o Wpuszczenie Misji Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka do Papui Zachodniej	18
PRZEGLĄD WYDARZEŃ W PAPUI ZACHODNIEJ	
Selektywny przegląd dotyczący okresu (XII 2021 – VI 2022)	
Zachodni Papuasi Wysyłają Sygnał do Społeczności Międzynarodowej, że Stworzyli Struktury Państwowe Niezależne od Indonezji, Które są Gotowe do Wzięcia Odpowiedzialności za Zachodnią Nową Gwineę	21
Stanowiska w Sprawie Próby Wyznaczenia Narodowej Komisji Praw Człowieka w Indonezji (Komnas Ham) na Mediatora w Rozmowach Indonezja-Papua Zachodnia	22
Apel Starszyny Pacyfiku	24
Oczekiwanie na Przybycie Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka do Papui Zachodniej	25
Polowanie na Złoto - Nowy Raport Amnesty International Indonesia	26
W Biuletynie ONZ Wspomniano o "Szokujących Przypadkach Naruszeń Praw Człowieka" w Papui Zachodniej	26
Trudny Los Uchodźców w Papui Zachodniej. Raport z Regencji Yahukimo	27
Przegląd Aktów Przemocy i Ofiary Śmiertelne	28
Arbitralne Aresztowania	29
Kolejny na Drodze do Sprawiedliwości ws. Masakry w Paniai w 2014 Roku	31
Protest Papuaskich Katolików pod Ambasadą Watykanu w Indonezji	32
Zakazany Temat Nielegalności Aneksji Papui Zachodniej Powoli Przecieka przez Mur Milczenia w Indonezyjskich Mediach	33
Zachodni Papuasi Pożegnali Desmonda Tutu - Orędownika Godności i Praw Człowieka z RPA, Który Pamiętał o Trudnym Losie Zachodnich Papuasów	34
1 Grudzień - Dzień Podniesienia Flagi Papui Zachodniej w 2021 Roku	34
KNPB Nduga: Konflikty Międzyplemienne Niszczą Jedność	36
KNPB Numbay: 60 Lat od Deklaracji Trikora	36
KNPB i ULMWP Zdeterminowane na Drodze Zintegrowania Grup Niepodległościowych	37
Zmiana Statusu Indonezyjskiej Operacji Wojskowej w Papui Zachodniej	38
Walki Zbrojne Między TPN-PB a Indonezyjską Armią	39
Dezercje	40
Jakób Skrzypski: Obywatel Polski Od Blisko Czterech Lat w Indonezyjskim Więzieniu	46
Zapowiedź Demonstracji Pod Ambasadą Indonezji w Sierpniu 2022 Roku	47
REFLEKSJE NAD STATUSEM PAPUI ZACHODNIEJ W KONTEKŚCIE INWAZJI MILITARNEJ NA UKRAINĘ	48
Wybrane Źródła Tekstowe	54
Informacje i Kontakt	58

PEMEKARAN i DOB – POWRACA INDONEZYJSKA STRATEGIA DZIELENIA ZACHODNICH PAPUASÓW

W 2021 roku indonezyjskie władze narzuciły Zachodnim Papuasom nową wersję Specjalnej Autonomii (Otsus Jilid II). Setki protestów i kilkaset tysięcy podpisów złożonych pod Petycją Ludu Papui (PRP – Petisi Rakyat Papua) spotkały się z milczeniem i odrzuceniem władz w Dżakarcie. W bieżącym, 2022 roku, indonezyjskie władze we współpracy z przedstawicielami lokalnych elit biurokratycznych, rozpoczęły wdrażanie nowego programu podziału Papui Zachodniej. Polityka podziału prowincji (pemekaran), forsowana aktualnie pod hasłem ekspansji nowych regionów autonomicznych (DOB - Derah Otonomi Baru) przedstawiana jest przez indonezyjskich dygnitarzy jako proces racjonalizacji administracyjnej, który ułatwi rozwój oraz dystrybucję środków. Z punktu widzenia wielu organizacji politycznych, społecznych i tradycyjnych w Papui Zachodniej polityka pemekaran i DOB stanowi formę dalszego podziału i rozbicia jedności papuaskiej przez kolonialny rząd w Dżakarcie. Wiele wskazuje na to, że to ta druga interpretacja jest bliższa prawdy. Polityka podziału Papui Zachodniej na wiele mniejszych prowincji, od czasu upadku dyktatora Suharto, ma w Indonezji podłoże czysto polityczne.

KORZENIE INDONEZYJSKICH MOTYWACJI DOTYCZĄCYCH PODZIAŁU PAPUI ZACHODNIEJ

Zachodni Papuasi protestują i odrzucają nową próbę podziału Papui Zachodniej (Pemekaran) na nowe prowincje. Pemekaran to od początku celowy program indonezyjskich władz za pośrednictwem, którego dążą do spacyfikowania i zniszczenia ruchu niepodległościowego w Papui Zachodniej. Projekt podziału Papui Zachodniej na mniejsze prowincje w okresie *reformasi* pojawił się na stole w 1999 roku, po tym jak prezydent Jusuf Habibie został zaszokowany wizytą tzw. „Zespołu Stu” w Dżakarcie. Członkowie papuaskiej delegacji zażądali wówczas od indonezyjskiego prezydenta uznania niepodległości Papui Zachodniej, wskazując, że lud papuaski żyjąc pod reżimem indonezyjskim padł ofiarą ludobójstwa.

Trwająca odwilż polityczna w Papui Zachodniej za czasów kolejnego prezydenta, Abdurahmina Wahida zastopowała te plany. Niemniej twardego zwolennicy utrzymania indonezyjskiej kontroli nad Papuą Zachodnią z niepokojem obserwowali niezależnościowe dążenia Papuasów. Ludzie tacy jak Ermaya Suradinata nie chcieli dopuścić do powtórzenia scenariusza wschodniotimorskiego. Ermaya Suradinata był jednym z węzłowych strategów, którymi posługiwał się indonezyjski rząd podczas próby stłumienia ruchu niepodległościowego w Papui Zachodniej. Władze w Dżakarcie były przerażone rozmachem Papuaskiej Wiosny (1998-2001), przebudzenia politycznego rdzennych mieszkańców Papui Zachodniej, którzy na przełomie maja i czerwca 2000 roku zorganizowali historyczny Drugi Kongres Papuaski. Ermaya Suradinata jako dyrektor generalny indonezyjskiego Instytutu Obrony Narodowej (Lemhannas RI) był jedną z kluczowych postaci, które kilka dni później zebrały się w budynku Ministerstwa Obrony Narodowej, aby opracować plan rozbicia, podzielenia i pacyfikacji ruchu niepodległościowego Papui Zachodniej.

Dwa lata później Suradinata przygotował dokument „Pemekaran Irian Jaya Merupakan Solusi Dalam mengatasi acaman disintegrasi Banasa”. Legitymujący się tytułem profesora strateg uważał, że polityka „Pemekaran” jest skuteczniejszą metodą rozbicia ruchu niepodległościowego w Papui Zachodniej niż „Specjalna Autonomia”. Suradinata uważał, że podział Papui Zachodniej na trzy prowincje izolowałby i marginalizował „grupy nieodpowiedzialne i oportunistyczne”, które twierdzą, że mówią w imieniu Papuasów. Jego zdaniem referendum na rzecz niepodległości można zorganizować tylko w jednej prowincji, a nie w trzech. Twierdził on też, że polityka „Pemekaran” osłabi symboliczny związek między Papuą, niepodległościową flagą Gwiazdy Zarannej i papuaskim nacjonalizmem.

W tamtym czasie indonezyjskie władze, po tym jak prezydentem została Megawati Sukaroputri, przy współpracy indonezyjskiego wywiadu, zrealizowały swoje plany tylko częściowo, dzieląc Papuę

Zachodnią na dwie prowincje (Papua i Papua Zachodnia) w 2003 roku. Jednocześnie supozycje takich ludzi jak Ermaya Suradinata przyczyniły się do zakończenia krótkiej odwilży w indonezyjskiej polityce w stosunku do Papui Zachodniej. Wkrótce ponownie rozpoczęły się arbitralne aresztowania i egzekucje działaczy niepodległościowych.

Program dalszego podziału Papui Zachodniej powrócił w 2019 roku. Zbiegł on się w czasie z wielkimi protestami antyrasistowskimi jakie wybuchły w sierpniu tamtego roku w całej Papui Zachodniej. Kiedy płonęły indonezyjskie budynki gubernatorskie i regencyjne w różnych regionach Papui Zachodniej, prezydent Indonezji Joko Widodo w krótkim czasie, bo już we wrześniu, przyjął w pałacu prezydenckim w Dżakarcie kilkudziesięcioosobową delegację z Papui Zachodniej, której członkowie jakoby domagali się dalszego podziału Papui Zachodniej. Wśród członków delegacji znaleźli się indonezyjscy lojaliści oraz współpracownicy indonezyjskiego wywiadu. W indonezyjskich mediach zaprezentowano ich jednak jako papuaskich przywódców domagających się zmian samorządowych i administracyjnych w regionie.

Po zwolnieniu politycznym w związku z pandemią, a także po przeforsowaniu nowej wersji Specjalnej Autonomii w 2021 roku, indonezyjski rząd próbuje przekuć wnioski z tamtego spotkania w akt prawny. Zgodnie z przedstawionym planem zachodnia część Nowej Gwinei – historyczna Papua Zachodnia, która po podziale z 2003 roku składa się z indonezyjskich prowincji Papua i Papua Zachodnia, ma zostać podzielona na kolejne jednostki administracyjne, w tym Papuę Środkową i Papuę Południową. Indonezyjski rząd i parlament uzasadniają planowane przekształcenie administracyjne wymogami rozwoju i koniecznością zmniejszenia dysproporcji gospodarczych. Jedną z wersji propagowanych w mediach sugeruje, że pięć mniejszych prowincji będzie „lepiej służyło Papuasom” niż dwie duże – przekonanie te podziela między innymi Puan Maharani, przewodnicząca indonezyjskiego parlamentu i wpływowa stronniczka prezydenta Indonezji Joko Widodo.

SZERMOWANIE HASŁAMI ROZWOJU INFRASTRUKTURALNEGO JAKO ELEMENT PODZIAŁU PAPUI ZACHODNIEJ NA NOWE PROWINCJE

Pomimo niezwykle bogactw naturalnych (największa odkrywkowa kopalnia złota i trzecia w zakresie wydobycia miedzi w skali globu) Papua Zachodnia jest miejscem, gdzie panuje dotkliwie ubóstwo. Przyczyną tego stanu rzeczy jest eksploatacja bogactw przez indonezyjskiego okupanta. Szermowanie przez Dżakartę hasłami rozwoju infrastrukturalnego oraz koniecznością wdrożenia programów Specjalnej Autonomii (OTSUS), a także tworzenia Nowych Regionów Autonomicznych (DOB) nie trafia do serc rdzennych mieszkańców, czego manifestacją są trwające protesty, szczególnie nasilające się od marca 2022 roku.

Retoryka opierająca się na szermowaniu hasłami rozwoju infrastrukturalnego (pembangunan infrastruktur) jest już znana z historii. Posługiwał się nią już Herman Willem Daendels, który w latach 1807-1811 był Generalnym Gubernatorem Indii Wschodnich. Obecnie bardzo podobną retorykę stosuje Prezydent Zjednoczonej Republiki Indonezji Jokowi Widodo. Papuasi widzą te niuanse i wiedzą, że celem podziału Papui na kolejne prowincje (pemekaran) jest zwiększenie eksploatacji dóbr naturalnych (penghisapan sumberdaya alam), zwiększenie ilości posterunków wojskowych i ilości transmigrantów (militerisasi Papua dan peningkatan transmigrasi), czyli jednym słowem rozbicie rdzenia "papuaskości", aby potęga neokolonialna Indonezji została ostatecznie przypieczętowana. W celu realizacji tego projektu trzeba jakoś uwieść niepokorny naród, dlatego idee rozwoju infrastrukturalnego w celu osiągnięcia dobrobytu (pembangunan infrastruktur menuju mensejahterakan rakyat) są tu bardzo użytecznym narzędziem.

Markus Haluk reprezentujący Zjednoczony Ruch Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) analizuje proces napływu transmigrantów do Papui Zachodniej od początków holenderskiej kolonizacji, po czasy obecne w pięciu regencjach (Jayapura, Keerom, Merauke, Mimika i Sorong). Wniosek jest jasny: w wyniku tego postępującego procesu rdzenni Papuasi stają się mniejszością we własnym kraju. Jest to skorelowane z narastającym konfliktem politycznym, rabunkową eksploatacją dóbr natury i jej sukcesywnym niszczeniem. Planowane utworzenie nowych prowincji, poprzez podział już istniejących

(pemekaran) nasili proces napływu indonezyjskich transmigrantów i towarzyszące im niekorzystne zjawiska.

PRÓBA ZASTRASZENIA CZŁONKÓW RADY KOŚCIOŁÓW PAPUI ZACHODNIEJ PO TYM JAK ODRZUCILI „DOB”

Rada Kościołów Papui Zachodniej oświadczyła, że zdecydowanie odrzuca plan rozszerzenia Nowego Regionu Autonomicznego (DOB) w Papui Zachodniej. Jej zdaniem indonezyjski projekt „nowego autonomicznego regionu” jest sposobem na eksterminację rdzennych mieszkańców Papui oraz na ułatwienie eksploatacji zasobów naturalnych Papui. W odpowiedzi na ten akt, indonezyjskie służby postanowiły zastraszyć środowisko kościelne w Papui Zachodniej. Indonezyjscy agenci wywiadu wysłali zawierającą truciznę paczkę zaadresowaną na odbiorcę, wielbnego Socrateza Sofyana Yomana, reprezentanta kościoła Baptistów w Papui Zachodniej. Nadawcą paczki, jak wskazywała adnotacja, miał być wielbny Benny Giaya z kościoła KINGMI.

Benny Giay potwierdził, że paczka zawierająca dziwną zawartość nie została wysłana przez niego. Socratez Sofyan Yoman skierował apel do wszystkich, aby wobec zaistniałego incydentu zachowali czujność, ponieważ są dwa sposoby na wzbudzenie strachu. Po pierwsze szpiegowanie i donoszenie, po drugie wdrożenie aktywnych działań wymierzonych w oponentów indonezyjskich władz: może to dokonać się poprzez dostarczenie „prezentu”; wrzucenie trucizny do jedzenia, a także otrucie człowieka poprzez dotyk lub drogą powietrzną.

Socratez Sofyan Yoman w swoim piśmie opublikowanym 14 kwietnia 2022 roku podkreślił, że trzy nowe regiony autonomiczne forsowane przez indonezyjski rząd, są odrzucane przez większość ludu papuaskiego "od Sorong po Merauke". Jego zdaniem za lobbieniem na rzecz utworzenia nowych prowincji stoją regenci, którzy przez dwie kadencje służyli elitom w Dżakarcie, takim jak Hendropriyono, były szef Państwowej Agencji Wywiadowczej (BIN), Tito Karnawian, minister spraw wewnętrznych Indonezji, czy Budi Gunawan. Regenci lobbujący na rzecz nowych prowincji mają wsparcie indonezyjskiego wojska. Socratez Sofyan Yoman przytacza słowa Hendropriyono z 2021 roku, które ukazują prawdziwe ambicje indonezyjskiego establishmentu: "Siedem prowincji, to wymóg stłumienia buntu. To kwestia bezpieczeństwa i kwestia polityczna".

STANOWISKO RADY ZWYCZAJOWEJ PAPUI (DEWAN ADAT PAPUA – DAP)

W trakcie IV Wielkiej Konferencji Rdzennych Ludów, zorganizowanej przez Radę Zwyczajową Papui (DAP) uczestnicy spotkania wyrazili obawy dotyczące polityki podziału prowincji i ekspansji nowych regionów autonomicznych (DOB). Rada Zwyczajowa Papui (DAP) zwróciła się do centralnego rządu w Dżakarcie o zaprzestanie wysiłków zmierzających do stworzenia nowych prowincji w Papui. Indonezyjski rząd centralny powinien najpierw wysłuchać aspiracji ludu i poinformować go o ewentualnych korzyściach związanych z forsowanymi zmianami administracyjnymi.

Przewodniczący Yan Pieter Yarangga podczas swojego wystąpienia z 14 maja 2022 roku powiedział, że podział prowincji jeszcze bardziej zmarginalizuje rdzenną ludność, między innymi poprzez przyśpieszenie napływu migrantów spoza Papui. „Obecnie rdzenni Papuasi nie mają już prawa do decydowania o rozwoju na własnej ziemi” zauważył, zwracając uwagę na to, że tworzenie nowych prowincji i jednostek administracyjnych w Papui nie jest wolą ludu, ale lokalnej elity politycznej, zwłaszcza kilku regentów. Herman Sayori, przywódca rdzennej społeczności z Nabire powiedział, że rdzenni Papuasi „chcą żyć przyzwoicie” dlatego DOB musi być starannie przygotowane, tymczasem aktualna polityka centralnego rządu jest „chałupnicza” i tylko dzieli rdzennych Papuasów. Sayori obawia się, że podział prowincji doprowadzi do konfliktów horyzontalnych między rdzennymi ludami papuaskimi. Z jego perspektywy łamanie praw człowieka, które miało miejsce w przeszłości i trwa do tej pory też stanowi poważny problem. „Stanie się ono częścią ciernia w życiu ludu papuaskiego” – przestrzega.

STANOWISKO ORGANIZACJI POLITYCZNYCH I SPOŁECZNYCH, A TAKŻE PRZEDSTAWICIELI ŻYCIA PUBLICZNEGO Z PAPUI ZACHODNIEJ

Jefri Wenda, rzecznik Petycji Ludu Papui (PRP) zauważa, że ostatnie produkty prawne dedykowane Papuasom są tak naprawdę samonapędzającym się mechanizmem dalszej ekspansji i kolonizacji Papui Zachodniej. Rząd Indonezji, według niego, odnowił Specjalną Autonomię w 2021 roku aby stłumić ruch papuaski domagający się niepodległości. Bazując z kolei na nowych zapisach dotyczących Specjalnej Autonomii, Dżakarta ułatwia proces podziału Papui Zachodniej na kolejne prowincje, regencje, okręgi, miasta itd. Jefri Wenda zauważa, że ekspansja DOB przyniesie korzyści tylko inwestorom. Wynika to z tego, iż tworzenie nowych jednostek administracyjnych będzie oznaczało ułatwiony dostęp do kapitału w Papui. Budowa dróg, infrastruktury, portów i dróg transportowych otworzy wioski uważane dotąd za obszary odizolowane na eksploatację. „Dostęp do kapitału jest duchem siłowej aneksji Papui przez Republikę Indonezji” i stanowi źródło historycznych problemów z jakimi zmagają się naród papuaski – podkreśla Jefri Wenda.

Esther Haluk, przedstawicielka ruchu kobiecego w Papui Zachodniej w kontekście podziału prowincji podkreśla, że nie ma żadnych gwarancji, iż Papuasi będą mogli żyć z Indonezją, wolni od „imperializmu, kolonializmu i kapitalizmu”. „Państwo [indonezyjskie] nie chce rdzennych Papuasów, chce zasobów naturalnych Papui. Dlatego aby zdobyć to, czego pragnie, zrobi wszystko: czy to będą operacje wojskowe, przemoc wobec ludności cywilnej czy też zabójstwa w imię Specjalnej Autonomii lub DOB” – przestrzega Esther Haluk.

Lud Papuaski nigdy nie chciał nowego regionu autonomicznego, plan ekspansji DOB jest jedynie życzeniem elit w Papui i w Dżakarcie – oświadczenie te złożył Fandho Nyai, który stanął na czele pokojowej demonstracji w regionie Kaimana. „Dwie prowincje w Papui nie sprawiły, że ludność Papui prosperuje, przestańcie więc składać słodkie obietnice, nam, Papuasom” – powiedział w rozmowie z dziennikarzami „Suara Papua”.

Krytyczne opinie wyrazili również papuascy studenci, którzy zostali wysłuchani przez członków Zgromadzenia Ludu Papui (MRP), w tym przez przewodniczącego MRP, Timotiusa Muriba. W trakcie audyencji zorganizowanej na sali posiedzeń biura MRP, student z Uniwersytetu Cenderawasih, Salmon Wantik powiedział, że „Otsus i DOB są pomostem do zabijania rdzennych Papuasów”. Za ich pośrednictwem „Indonezja może swobodnie przejmować i kontrolować zasoby naturalne w Papui, podczas gdy Papuasi są coraz bardziej marginalizowani na własnej ziemi”. Salmon zwracając się bezpośrednio do gospodarzy spotkania powiedział, że „MRP jako instytucja reprezentująca rdzennych Papuasów musi wiedzieć, że rdzenni Papuasi od 1961 roku odrzucają wszelkiego rodzaju oferty przychodzące z Dżakarty, czy to OTSUS czy DOB”. „Elity papuaskie, a zwłaszcza regenci, którzy błagają Dżakartę o podział muszą być świadomi, że współcześni studenci i ludność Papui krwawo odrzucają Otsus i pemekaran” – zaznaczył Salmon Wantik zastanawiając się skąd przedstawiciele owych elit czerpią swą prawomocność wypowiadając się rzekomo w imieniu ludu Papui.

Dyskurs o utworzeniu pięciu nowych prowincji odrzuca również Forum Społeczności Jayawijaya w Masywie Centralnym Papui (FMJ-PTP). Mully Wetipo, koordynator FMJ-PTP, podkreślił, że lud Papui, a zwłaszcza ten zamieszkujący centralne wyżyny Papui, nigdy nie prosił o ekspansję DOB. „Zdecydowanie odrzucamy przymusowe wysiłki zmierzające do utworzenia kilku nowych prowincji poprzez wydzielenie ich z prowincji Papua. Widzimy, że podział jest wymuszany przez rząd centralny wraz z kilkoma zainteresowanymi osobami. W rzeczywistości ludzie w centralnym masywie górskim i ogólnie mieszkańcy Papui nigdy nie prosili o nową prowincję. To jest przymus z Dżakarty. To tak jakby Dżakarta lepiej знаła potrzeby ludu papuaskiego [...] To jest bardzo zabawne. Dzieci proszą o ryż, a rodzice dają im kamienie. To bardzo dziwne” – podsumowuje.

Agus Sumule, znany działacz z okresu Papuaskiej Wiosny, akademik afiliowany przy Uniwersytecie Państwowym Papui w Manokwari (UNIPA), a także członek Zespołu Pomocy ds. Specjalnej Autonomii z 2001 roku, powiedział w lutym br. że podział Papui nie miał żadnych naukowych podstaw, które wskazywałyby, że ekspansja administracyjna jest konieczna. „Elita papuaska, która walczy o podział

[terytorialny] zaprasza naród papuaski do wejścia do ciemnej nawy. Mieszkańcy Papu są zmuszani do tego, nie wiedząc jakie będą tego skutki. Polityka ekspansji administracyjnej skierowana jest do osób niebędących Papuasami, a mianowicie do transmigrantów. To doprowadzi do nierówności” – przestrzegają w wypowiedzi cytowanej na łamach „Suara Papua”

Papuaski akademik Ibrahim Peyon zaleca postrzegać dokonujący się proces w szerszym kontekście. Jego zdaniem wraz z wygaśnięciem pierwszej wersji Specjalnej Autonomii w 2021 roku pod względem prawnym wygasła moc prawna indonezyjskiej władzy. W jego interpretacji, począwszy od 1 stycznia 2022 roku Papua stała się strefą pozarządową. Rok 2022 staje się więc rokiem walki pomiędzy Tymczasowym Rządem Papui Zachodniej (ULMWP) a Rządem Republiki Indonezji. Proces powołania nowej wersji Specjalnej Autonomii w 2021 roku (Otsus Jilid II), ekspansja nowych regionów autonomicznych (DOB) poprzez podział (pemekaran), jak również tworzenie nowych indonezyjskich baz wojskowych jest działaniem celowym mającym na celu „zagarnięcie Papui przez Rząd Republiki Indonezji” – tłumaczy Peyon.

STANOWISKO DYREKTORA AMNESTY INTERNATIONAL INDONESIA NA TEMAT DOB

Dyrektor Amnesty International Indonesia, Usman Hamid ocenił, że polityka Pemekaran (podziału Papui na kolejne prowincje) jest wyłącznie wybiegiem władz centralnych z Dżakarty na uzyskanie niczym nie ograniczonego dostępu do bogactw naturalnych.

"Koncepcja polityczna stworzenia nowych okręgów autonomicznych stanowi złamanie narodowego moratorium, dotyczącego nowych podziałów regionów"- mówił Usman Hamid podczas wywiadu udzielonego reporterom Tabloid Jubi (08.04.2022).

Wdrożenie DOB stanowi interes ekonomiczny pewnej grupy elit politycznych i narodowych. Istotą jest tutaj wola eksploatacji dóbr naturalnych. Elity te nie mogą dostać pozwolenia na taką działalność, dopóki nowy podział administracyjny nie zostanie zrealizowany, dlatego naciskają na rząd centralny, by ten ostatecznie przypieczętował to posunięcie. "W rzeczy samej centralnym motywem jest tu wola zawładnięcia ziemią. Oto prawdziwa motywacja tych grup" - kontynuuje Hamid.

Według Centralnej Agencji Statystycznej (Badan Pusat Statistik) w 2021 roku nastąpił skok wzrostu gospodarczego w Indonezji do 15,11%. Największy udział w tym wskaźniku ma Krajowe Górnictwo i Wydobywanie (Lapangan Usaha Pertambangan dan Pengalian) - 40,80%. "Ten wzrost przemysłowy opiera się przede wszystkim na eksploatacji dóbr natury, a nie na produkcji roślinnej i zwierzęcej. To nie uprawa palm sagowych, ani hodowla zwierząt odgrywa tu decydującą rolę w uzyskiwaniu dochodu narodowego, więc wyraźnie widać jak miażdżącą przewagę ma tutaj przemysł wydobywczy" - zauważa Usman Hamid.

Według Usmana Hamida rozbudowa prowincji (pemekaran/DOB) jest wymówką dla władz centralnych do realizacji planów wspomnianych elit. Ten pretekst ukrywany pod powłoką rzekomej służby narodowi stanowi bardzo niebezpieczną iskrę. Jeśli chcą w gruncie rzeczy rzeczywiście służyć narodowi powinni docenić istniejące prowincje (Papua i Papua Zachodnia) oraz miasta istniejące w indonezyjskiej Papui. „Jakież to są interesy? Dlaczego wola zawłaszczenia dóbr natury (sumber daya alam) istniejących w masywie centralnym (Pegunungan Tengah) pojawia się właśnie teraz?" – pyta retorycznie Hamid.

Usman Hamid uważa, że polityka DOB prowadzi jedynie do eskalacji konfliktu politycznego, społecznego, ekonomicznego i zbrojnego. Ta iskra jest bardzo niebezpieczna i z całą pewnością w rezultacie przyniesie przemoc i łamanie praw człowieka. Chociaż ustawowe plany stworzenia trzech prowincji (Rancangan Undang-Undang tentang pembentukn tiga provinsi baru di Papua) zostały uzgodnione przez Ciało Legislacyjne Rady Przedstawicieli Ludu Republiki Indonezji (Badan Legislati Dewan Perwakilan Rakyat Republik Indonesia) Usman Hamid namawia rząd i Parlament Indonezji (DPR RI) do spotkania i porównania stanowisk ze Zgromadzeniem Ludu Papui (Majelis Rakyat Papua -

MRP), Izbą Przedstawicieli Ludu Papui (Dewan Perwakilan Rakyat Papua - DPRP), a także do zasięgnięcia opinii Gubernura Papui. Usman stanowczo zapewnia, że trzy wspomniane instytucje stanowią pewien autorytet, z którym należy uzgodnić wdrożenie lub odrzucenia polityki DOB i Pemekaran. Wtedy będzie to zgodne z literą Ustawy Numer 21 z roku 2001 (Undang-Undang Nomor 21 Tahun 2001 tentang Otsus(UU Otsus Papua Lama)).

Artykuł 76 UU Otsus Papua Lama (Ustawa o Pierwszej Edycji Programu Specjalnej Autonomii) mówi: „Podział Prowincji Papua może dokonać się w oparciu o zgodę z MRP i DPRP po uważnych i wnikliwych analizach oraz jednomyślności w dziedzinach społecznej, kulturowej, a także gotowości i możliwości gospodarowania zasobami natury w obliczu nadchodzącej przyszłości”. DPR RI (Rada Przedstawicieli Ludu Indonezji) i władze centralne (Pemerintah) jednostronnie ratyfikowały Drugą Poprawkę Ustawy Nr.2 z roku 2021 (Undang-Undang Nomor 2 Tahun 2021 tentang Otsus Papua Baru) w dniu 19.06.2021.

Ustawa o Nowej Specjalnej Autonomii (Undang Undang otsus Papua Barau) nadaje moc i autorytet DPR RI oraz Władzy Centralnej (Pemerintah Pusat) do realizacji podziału prowincji i tworzenia nowych prowincji (Pemekaran Provinsi), regencji (Kabupaten) oraz miast (Kota). Wydaje się niesprawiedliwe, że reguluje to Rząd stosując poprawkę (amandemen) Ustawy o Otsus (UU Otsus), a rola MRP jest w tym procesie zmarginalizowana.

Pracownik Narodowej Agencji Badań i Innowacji (Peneliti Badan Riset dan Inovasi Nasional - BRIN) - Cahya Pamungkas podkreśla, że rdzenni Papuasi odrzucają politykę tworzenia nowych prowincji jako kłopotliwą i niebezpieczną. Według Cahyo wiąże się to z nieuniknionym nasileniem się transmigracji. Beneficjentami będą przybysze z wysp Archipelagu Malajskiego. Zjawisko te będzie zauważalne nie tylko w sektorze ekonomicznym, ale w innych wymiarach życia społecznego.

Cahyo ocenia politykę "pemekaran" jako "krok wstecz", uważa je za arbitralne posunięcie władz centralnych, posunięcie z istoty niedemokratyczne, ponieważ nie dokonane na drodze społecznych konsultacji. Konsultacje nie odbyły się m.in w różnych obszarach zamieszkałych przez grupy plemienne. Cahyo widzi w tej polityce jedynie przejaw zawężonej świadomości przywódców plemiennych, regentów, dowódców wojskowych, urzędników i policjantów, czerpiących swój mandat bezpośrednio od władz centralnych w Dżakarcie.

"Ta polityka podziału prowincji wzmocni jedynie brak zaufania rdzennych Papuasów do władzy centralnej, wzmocni tendencje odśrodkowe; nie tylko nie pomoże w zażegnaniu konfliktu zbrojnego, a jedynie da mu dodatkowe paliwo"- puentuje Cahyo.

NARRACJA ŚRODOWISK POPIERAJĄCYCH I FORSUJĄCYCH PEMEKARAN I DOB

Kwestia wdrożenia Drugiej Edycji Programu Specjalnej autonomii (Otsus Jilid II) oraz tworzenia Nowych Okręgów Autonomicznych (Daerah Otonomi Baru - DOB) dzieli zachodniopapuaskie społeczeństwo. Szczególnie konflikt ten jest czytelny, gdy dochodzi do starcia papuaskich urzędników piastujących urzędy z nadania indonezyjskiego ze zwolennikami niepodległości Papui Zachodniej.

Firdaus T.Hilapok, zastępca przewodniczącego „Rady Nowej Gwinei - NGR” z regionu Lapago, przestrzegął Regenta Lanny Jaya przed zakazywaniem obywatelom Regencji Lapago, jak również członkom Państwowego Aparatu Obywatelskiego (Aparatur Sipil Negara - ASN) uczestnictwa w demonstracjach przeciwko Otsus i DOB. „Ludzie ci mają prawo do swobodnej ekspresji poglądów politycznych, co gwarantują już pierwsze wersy Indonezyjskiej Konstytucji (Undang Undang Dasar 1945-UUD 1945)”. Befa Jigibalom, regent Lanny Jaya, prezentuje swą lojalność wobec Indonezji, stwierdzając że członkowie ASN powinni być bardziej wdzięczni Zjednoczonej Republice Indonezji, a tym bardziej powinni wybić sobie z głowy nienawiść do niej. W tym celu rozmawiał z Petrussem Wakerwą, Sekretarzem Lanny Jaya, próbując namówić go do bardziej represyjnych reakcji wobec „buntowniczo nastawionych” członków ASN oraz innych mieszkańców Lanny Jaya.

Befa Yigibalom zaprzecza jakoby o utworzenie nowych prowincji walczyli przedstawiciele biurokratycznej elity na czele z regentami takimi jak on. Przekonuje, że jest to pragnienie i potrzeba większości ludzi oczekujących dobrobytu. Współgra to z intencjami indonezyjskiego „rządu, który jako administrator państwowy podziela te samo pragnienie, poszukując tego co najlepsze dla obywateli” – tłumaczy regent Lanny Jaya. W pisemnym oświadczeniu z 16 maja 2022 roku Befa Jigibalom napisał, że powstanie nowej prowincji wynika przede wszystkim z woli politycznej państwa, a Papuasi jako ludzie „żyjący na tej ziemi i w tym kraju [...] nie mogą zapominać, że rządzi nimi ten kraj” z czego wynika, iż „powinni akceptować, to co ten kraj robi”, wykorzystując wdrażaną politykę jak najlepiej dla dobra ludności.

Regent Lanny Jaya ostatecznie stwierdził, że nie zabrania różnym grupom społecznym odrzucania podziału Papui, prosi jednak o respektowanie decyzji indonezyjskiego parlamentu. „Jest rzeczą naturalną, że pojawiają się minusy i plusy”, ale Jigibalom wyraża nadzieję, że „wszyscy intelektualiści w Papui, a zwłaszcza ci z Centralnych Wyżyn Papui” powitają powstanie nowej prowincji wykazując się cnotą „dobrych obywateli”. Trudno jednak nie odnieść wrażenia, że trzon zwolenników popierających podział prowincji w regionie związany jest przede wszystkim z indonezyjskim obozem „biurokratycznym”. Przykładowo, cytowany przez indonezyjską agencję prasową ANTARA „wódz z centralnej wyżyny”, Lenis Kogoya popierający DOB, to doradca związany z obozem prezydenta Joko Widodo.

Głos wspierający stanowisko regentów zabrał również główny inspektor indonezyjskiej policji w Papui, generał Malthius Fakhiri. Zaapelował on o nie wspieranie działań młodzieży w Papui Zachodniej, która protestuje przeciw podziałowi prowincji. Podkreślił, że „policja papuaska popiera politykę ekspansji władz centralnych w kilku regionach Papui”. „Będziemy strzegli i wspierali politykę rządu, nawet jeśli podejmowane są działania odmawiające poinformowania ludności o korzyściach płynących z ekspansji DOB” – zapowiedział Fakhiri. Biorąc pod uwagę, że Paulus Waterpauw, inny wysokiej rangi Papuas służący w indonezyjskiej policji, otrzymał ostatnio nominację na „Pełniącego Obowiązki Gubernatora prowincji Papua Zachodnie (Papua Barat)”, to konsekwentna postawa Fakhiriego może otworzyć mu w przyszłości drzwi do kariery w cywilnym sektorze politycznym.

Wiatru w żagle notabłom służącym indonezyjskiemu państwu w Papui dodają czołowi politycy z Dżakarty. 25 kwietnia 2022 roku Menkopolkam Mahfud, indonezyjski minister koordynujący ds. polityki prawa i bezpieczeństwa, przekonywał, że „aż 82 procent mieszkańców prowincji Papua i Papua Zachodnia popiera dyskurs dotyczący rozszerzenia nowych regionów autonomicznych”. Według Mahfuda dane te pochodzą z sondażu prezydenckiego.

DEMONSTRACJE PRZECIWKO PODZIAŁOWI PROWINCJI ROZLEWAJĄ SIĘ NA CAŁĄ PAPUĘ ZACHODNIĄ

Przez Papuę Zachodnią przelewa się nie gasnąca fala protestów przeciwko wydzieleniu nowych prowincji w ramach restytuowanej polityki Pemekaran/DOB. Demonstranci wychodzili na ulice między innymi Jayawijaya (6 marca 2022); Dżakarty (11 marca 2022); Yahukimo (15 marca 2022); Sorong (17 marca); Merauke i Nabire (31 marca 2022); Jayapury i Mimiki (1 kwietnia 2022); Manokwari (13-14 kwietnia 2022); Biak (25 kwietnia 2022); Jayapury i Makkasar (10 maj); Enaratoli (14 marca, 11 maj 2022), a także w kilku kolejnych lokalizacjach 3 czerwca 2022 roku.

Omawiamy pokrótce przebieg niektórych wystąpień publicznych:

8 MARZEC - JAYAPURA

Na Uniwersytecie Cenderawasih w Jayapurze zorganizowano pokojową demonstrację przeciwko wdrożeniu DOB, w tym przeciwko próbie utworzenia Prowincji Papua Środkowa (Papua Tengah) ze stolicą w Timice. Jak mówił koordynator akcji Keroman Kiri, celem protestu było przedstawienie tych aspiracji w biurze przedstawicielstwa regionalnych władz (Dewan Perwakilan Rakyat Papua- DPRP). Akcja rozpoczęła się o godzinie 08:08 w pobliżu kampusów Wydziału Ekonomicznego, Technicznego

oraz FISl, jednakże w bramie uczelni doszło do utarczek słownych z policją, która brutalnie pobiła studentów. Koordynator akcji Keroman Kiri, został uderzony w twarz oraz wielokrotnie kopnięty gdy leżał już na ziemi.

Jeden z przemawiających studentów, Apniel Doo, ubolewa nie tylko nad obrażeniami jakie odnieśli protestujący, ale również nad lichym stanem demokracji w Indonezji, której choroba przejawia się w postaci tłumienia swobodnej demonstracji aspiracji politycznych.

10 MARZEC – WAMENA

Na obszarze plemiennym Lapago (wilayah adat Lapago), w stolicy Regencji Jayawijaya, w Wamenie zorganizowano pokojowy protest przeciwko polityce DOB (Daerah Otonomi Baru) i tworzeniu nowych prowincji przez podział istniejących (pemekaran). Ponadto przedstawiono postulat umożliwienia przez władze centralne w Dżakarcie przybycia do Papui Wysokiej Komisarz ONZ w celu zbadania przypadków naruszenia praw człowieka. Demonstranci przypominali, że w regencjach Pegunungan Bintang, Maybrat, Intan Jaya, Ndugama, Yahukimo, cały czas trwają interwencje militarne zintegrowanych oddziałów wojska i policji (TNI/POLRI).

Protest był tak liczny, że sparaliżował normalne funkcjonowanie miasta. Jak stwierdził koordynator protestu - Dano Tabuni - polityka DOB przypieczętuje postęp ludobójstwa w Papui Zachodniej, ponieważ wygeneruje wiele konfliktów społecznych i wzmocni już istniejące, przede wszystkim te związane z intensyfikacją strumienia transmigrantów z indonezyjskiej części Archipelagu Malajskiego.

14 MARZEC - PANIAI

W poniedziałek, 14 marca 2022 roku tysiące mieszkańców regionu Paniai w Papui Zachodniej wzięło udział w proteście przeciwko tworzeniu nowych regionów autonomicznych w Papui. Amos Kayame, rzecznik demonstracji powiedział, że postawa ludu papuaskiego z tradycyjnego regionu Meepago jest oczywista: pozostaje on zdecydowanie przeciwny polityce indonezyjskiego rządu. „Głos ludu jest głosem Boga. Wszyscy wyrazili swoje stanowisko opowiadając się przeciwko ekspansji nowych regionów autonomicznych” – odnotował Amos Kayame dodając, że mieszkańcy Papui, w tym mieszkańcy Paniai, nigdy nie domagali się żadnego programu o tym charakterze. Skąd więc taki pomysł? „Ekspansja [administracyjna] jest narzucana przez rząd Indonezji i wspierana jest przez kilku pozbawionych skrupułów polityków i biurokratów z Papui. Ludzie nigdy nie prosili o nową prowincję. Powstrzymajcie ekspansję” – tłumaczył dalej Amos podkreślając raz jeszcze – „Lud odrzucił ekspansję. Nie sprowadzajcie maszyn do niszczenia zwykłych ludzi”.

Yunus Eki Gobai, jeden z mówców występujących przed zgromadzonymi przekonywał ich, że rząd nie może narzucać własnej woli. Rząd musi słuchać głosu ludu, stawiając na pierwszym miejscu to, czego chce naród papuaski: „Coś jest nie tak w systemie rządowym. Państwo musi być świadome, że nie może zmuszać ludu papuaskiego”. Masowej akcji tamtego dnia przewodniczył Zjednoczony Front Ludowy Paniai (Fopera) obejmujący szereg organizacji młodzieżowych i społecznych. Po przemówieniach zgromadzeni w Enaratoli pomaszzerowali pod biuro rady regencji i biuro regenta Paniai w Madi.

15 MARZEC - YAHUKIMO

Pokojowa demonstracja przeciwko podziałowi prowincji zwołana 15 marca 2022 roku w mieście Dekai, stolicy regencji Yahukimo, zakończyła się starciami między policją a uczestnikami zgromadzenia. W rezultacie akcji indonezyjskich sił bezpieczeństwa zginęło dwóch uczestników protestów, a czterech innych odniosło obrażenia i trafiło do szpitala w Dekai. Ofiary śmiertelne to Erson Weipsa (19 lat) i Yakop Meklok (39 l.). Studenci Uniwersytetu Nauki i Technologii w Jayapurze (USTJ) ocenili, że działania policji w Dekai były niehumanitarne i nieproporcjonalne.

Świadkowie, którzy skontaktowali się z dziennikarzami Tabloid Jubi poinformowali, że do starć między protestującymi a siłami bezpieczeństwa doszło po tym jak funkcjonariusz policji robił zdjęcia uczestnikom zgromadzenia. Kilku demonstrantów zaprotestowało przeciw tej praktyce. Różnica zdań przerodziła się w kłótnię. Część protestujących podniosła kamienie, a policja użyła gazu łzawiącego. Właśnie wtedy rozległy się strzały...

Jak poinformował Mathias Suu, wódz plemienia Meek, ciała Yakoba Mekloka i Esona Weipsy zostały pochowane na poboczu autostrady jako symbol oporu publicznego wobec Specjalnej Autonomii oraz podziału prowincji narzucanych przez Dżakartę. Ciała zamordowanych złożono do ziemi w wiosce Tomon Satu w obrębie dystryktu Dekai Kota. Aprobata dla pochowania Mekloka i Weipsy w tym miejscu zostały wyrażone przez członków ich rodzin. „Rodziny poprosiły o groby na poboczu szosy, aby stały się symbolem odrzucenia Otsus i DOB [...] To symbol ofiar, które zginęły gdyż odrzuciły ekspansję DOB w Papui” – powiedział Mathias Suu. W pogrzebie Mekloka i Weipsy uczestniczyły tysiące osób reprezentujące 12 różnych plemion z regionu.

17 MARZEC - SORONG

Po tym jak przedstawiciele biurokracji w regionie Sorong zaczęli lobbować za utworzeniem prowincji Papua Południowo-Zachodnia (Papua Barat Daya), w ramach programu ekspansji nowych prowincji (DOB), 17 marca 2022 roku w mieście Sorong zorganizowano demonstrację odrzucającą ambicje elitarystyczne. „Prowincja Południowo-Zachodnia jest produktem szkodliwym stworzonym przez Dżakartę i papuaską elitę polityczną w celu zniszczenia wszystkich aspektów życia rdzennej ludności Papui” – mówił Yosep Nauw w mowie wygłoszonej przed sklepem Elin. „DOB to szkodnik, który zabija nasze tradycje, kulturę, ziemię i życie. DOB jest szkodnikiem stworzonym przez papuaskie elity, które spiskowały z Dżakartą – kontynuował. Yosep Sufi inny mówca występujący tego dnia w Sorong powiedział: „Szacunek Papuasów do samych siebie nie może być opłacony podziałem, należy go spłacić poprzez wyprostowanie historii politycznej narodu papuaskiego. Ekspansja DOB nie wpłynie pozytywnie na rdzenną ludność Papui. Pemekaran wszędzie przynosi tylko inwestycje. Inwestycje niszczą tradycyjne ziemie, niszczą rzeki. Podział Papui przyniósł tylko dużo wojska”.

28 MARZEC - LANNY JAYA

28 marca 2022 roku dzieci, młodzież, rodzice i osoby starsze zebrali się i wyszli na ulice w proteście przeciwko rozbudowie Nowego Regionu Autonomicznego (DOB). Demonstranci przemaszerowali pod biuro regenta w regencji Lanny Jaya.

W oświadczeniu wybrzmiały następujące żądania:

- My mieszkańcy Lanny Jaya w rdzennym regionie Lapago, zdecydowanie odrzucamy ekspansję prowincji Papua w Masywie Centralnym. Lud Papui potępia i odrzuca lokalną biurokratyczną elitę, począwszy od regenta Lani Jaya i pozostałych regentów w regionie Lapago, którzy skompromitowali się podejmując tę decyzję.
- Specjalna Autonomia (Otsus) zawiodła, a my mieszkańcy Lanny Jaya w Papui odrzuciliśmy ją. Tak więc Rada Reprezentantów Ludu Papuaskiego (DPRP), Zgromadzenie Ludu Papui (MRP) i Gubernator Papui muszą wysłuchać aspiracji ludu Papui.
- Stop operacjom wojskowym, eksploatacji zasobów naturalnych i wszelkim pakietom rozwojowym, które marginalizują mieszkańców Papui.
- Natychmiast uwolnijcie Victora Yeimo (Międzynarodowego Rzecznika KNPB) i wszystkich papuaskich więźniów politycznych.
- Namawiamy Dżakartę do natychmiastowego otwarcia sali referendum jako rozwiązania, aby Papuasi mogli dokonać własnych wyborów politycznych.

31 MARZEC – NABIRE

Funkcjonariusze Indonezyjskiej policji (Polri) w Nabire pojawili się na ulicach miasta w pełni uzbrojeni, rozpraszając zgromadzoną ludność i strzelając do cywilów protestujących przeciwko polityce DOB i Pemekaran.

1 KWIECIEŃ – MIMIKA

W dniu 1 kwietnia 2022 roku mieszkańcy Regencji Mimika zorganizowali demonstrację pod hasłami: „Tolak DOB (Odrzucamy politykę tworzenia nowych regionów autonomicznych - Daerah Otonomi Baru)” oraz "Cabut UU Otsus (Uchylić Ustawę o Specjalnej Autonomii - Undang-Undang Otonomi Khusus).

O godzinie 07:50 demonstranci przenieśli się w pobliże Kościoła „Gloria” w Timice i tam napotkali funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa pod dowództwem Szefa Sztabu Wywiadu (Kasat Intel), dlatego wycofali się w kierunku Szkoły SMA YPPGI Meuwo.

O godzinie 08:13 rozpoczął się pochód w formie konduktu, któremu przewodziła Mama Jitmau. Rozciągnięto transparenty z hasłami "Cabut UU Otsus" oraz "Tolak DOB". O godzinie 11:38 pokojowy protest został zatrzymany przez aparat bezpieczeństwa, który skonfiskował transparent i rozkazał natychmiastowe rozejście się. Pomimo negocjacji, nie udało się przekonać funkcjonariuszy aby zezwolili na kontynuowanie protestu. Uczestnicy pokojowej demonstracji wrócili do pierwotnego punktu spotkania, a następnie przemieścili się do Ronda Petrosi (Bundaran Petrosi). Nie udało się jednak ponownie reaktywować akcji, ponieważ wszystkie punkty było obstawione przez policjantów.

Uczestnicy demonstranci przenieśli się pod budynek lokalnych władz (DPR - Dewan Perwakilan Rakyat - Rada Przedstawicieli Ludu), ale tam również brama była zabezpieczona przez policjantów. Ostatnia próba ponowienia protestu miała miejsce w pobliżu Posterunku Policji Regencji Mimika położonego przy Rondzie Petrosi (Polres Mimika di Bundaran Petrosi). Tam udało się demonstrantom utrzymać do godziny 12.33, kiedy to nastąpiło rozbicie akcji przez aparat bezpieczeństwa.

10-11 MAJ – JAYAPURA, PANIAI, MAKASSAR

W dniach 10-11 maja 2022 roku w całej Papui Zachodniej a także w indonezyjskich miastach, w których przebywają papuascy studenci zorganizowano liczne protesty przeciwko polityce tworzenia nowych prowincji i jednostek samorządowych w Papui.

Wszędzie indonezyjskie służby dążyły do rozbicia demonstracji koordynowanych przez Petycję Ludu Papui (PRP), atakując zgromadzonych lub zakazując im odbywania publicznych przemarszów. 10 maja 2022 roku indonezyjscy funkcjonariusze wtargnęli do budynku „KontraS Papua” (Komisji ds. Osób Zaginionych i Ofiar Przemocy) w Jayapurze, gdzie przebywali koordynatorzy wydarzenia. Policja aresztowała Jefry’ego Wendę, rzecznika Petycji Ludu Papui, a także siedem innych osób, w tym Onesa Nesta Suhuniapa, rzecznika Komitetu Narodowego Papui Zachodniej (KNPB). Indonezyjska policja działała pod pretekstem tego, że informacje o demonstracji „były szeroko rozpowszechnione w internecie”. W trakcie zatrzymania aresztowanym skonfiskowano telefony komórkowe, laptopy i inne przedmioty, po czym przez kilkanaście godzin indagowano ich aby podali hasła do prywatnych kont w portalach społecznościowych i do poczty elektronicznej. Oburzenie wtargnięciem indonezyjski policji do biura KontraS Papua wyraził Nehemia Yarinap, który zauważył, że w trakcie aresztowania działaczy z budynku wyniesiono przedmioty należące do organizacji: półkę na książki, komputer i laptop.

11 maja 2022 roku sygnatariusze Petycji Rady Papui (PRP) w regionie Paniai zgromadzili się na stadionie piłkarskim „Karel Gobai” w Enaratoli. Demonstracja przybrała charakter stacjonarny po tym jak indonezyjska policja nie udzieliła zgody na odbycie długiego marszu pod biuro regenta i budynek rady regencji. Koordynator protestu, Agus Mote zwrócił uwagę na to, że ludzie zgromadzili się po to

aby odrzucić Specjalną Autonomię (Otsus) oraz projekt utworzenia nowych regionów autonomicznych (DOB). Obydwa narzędzia administracyjne napędzają się nawzajem i służą stłumieniu papuaskiego ruchu ludowego domagającego się niezależności politycznej dla Papui. Agus Mote powiedział, że w Papui istnieją trzy wzorce indonezyjskiej kolonizacji: 1) eksploatacja zasobów naturalnych i ludzkich; 2) ekspansja kapitału oraz 3) marginalizacja.

Boas Bayage reprezentujący Petycję Ludu Papui (PRP) w Makassar poinformował, że 10 maja 2022 roku papuascy demonstranci w tym mieście zebrali się w miejscowym akademiku. Opuszczając go nieśli transparenty na których widniały postulaty polityczne: odrzucenie Specjalnej Autonomii i DOB. Celem protestu było odbycie długiego marszu pod pomnik Mandala w Makassar. W trakcie zostali jednak zaatakowani przez członków „masowych organizacji [indonezyjskich]”, którzy zaczęli bić protestujących, dźgać ich kijami flagowymi oraz kopać. Boas Bayage poinformował, że do pobicia doszło na oczach indonezyjskiej policji, która nie interweniowała.

Benny Wenda, Tymczasowy Prezydent Papui Zachodniej z ramienia ULMWP potępił stosowanie represji przez indonezyjskie siły bezpieczeństwa wobec mieszkańców Papui Zachodniej, którzy wyszli na ulice aby odrzucić plan Indonezji, gotowej „podzielić nas poprzez utworzenie siedmiu prowincji”. „Pokoju demonstranci w Nabire i Jayapurze spotykają się z coraz większą brutalnością, przeciwko nim używa się amatek wodnych i gazu łzawiącego, a policja w pełnym rynsztunku strzela na oślep [...] Dwóch protestujących zostało zastrzelonych w Yahukimo” – protestował Benny Wenda oskarżając Indonezję o terroryzm państwowy.

Ciała Yakoba Mekloka i Esona Weipsy zostały pochowane na poboczu autostrady jako symbol oporu publicznego wobec Specjalnej Autonomii oraz podziału prowincji narzucanych przez Dżakartę. Mężczyźni zginęli z rąk indonezyjskich sił bezpieczeństwa 15 marca 2022 roku podczas demonstracji przeciwko DOB w regencji Yahukimo

Masowa demonstracja jaka odbyła się 3 czerwca 2022 roku w rdzennym regionie Lapago, w regencji Jayawijaya, w mieście Wamena, była jedną z dziesiątek demonstracji jakie na przestrzeni pierwszej połowy 2022 roku zorganizowano w całej Papui Zachodniej w oporze przeciwko indonezyjskiej polityce podziału prowincji (Pemekaran) poprzez tzw. ekspansję nowych regionów autonomicznych (DOB)

DYPLMATYCZNA MISJA ZJEDNOCZONEGO RUCHU WYZWOLENIA PAPUI ZACHODNIEJ (ULMWP) W EUROPIE

WYSŁUCHANIE DELEGACJI TYMCZASOWEGO RZĄDU PAPUI ZACHODNIEJ (ULMWP) ORAZ PRZEDSTAWICIELA MIĘDZYNARODOWYCH PRAWNIKÓW DLA PAPUI ZACHODNIEJ (ILWP) W PARLAMENCIE NIDERLANDZKIM

5 kwietnia 2022 roku przedstawiciele ULMWP – Tymczasowego Rządu Papui Zachodniej; Międzynarodowych Parlamentarzystów dla Papui Zachodniej (IPWP); Międzynarodowych Prawników dla Papui Zachodniej (ILWP) zostali przyjęci w Izbie Reprezentantów Holandii przez pana Raymonda de Rooma ze Stałej Komisji do Spraw Zagranicznych (Partia Wolności – PVV), który wypowiedział się na temat kryzysu humanitarnego w Papui Zachodniej. W spotkaniu brali również udział Don Ceder z Unii Chrześcijańskiej (CU) oraz Lambert van Raan z Partii na rzecz Zwierząt (PvdD).

Zaproszeni:

- Benny Wenda, Tymczasowy Prezydent ULMWP – Tymczasowy Rząd Papui Zachodniej
- Oridek Ap, szef misji ULMWP do Unii Europejskiej
- Alex Sobel – Poseł Partii Pracy (Wielka Brytania), przewodniczący IPWP;
- Tim Hansen – prawnik (Australia). Koordynator i doradca ILWP.

W trakcie demonstracji w Wamenie, która 5 kwietnia 2022 roku zgromadziła tysiące Zachodnich Papuasów, Kaitanus Ikinia, koordynator protestu podkreślił, że pokojowe wystąpienie ludności w górskich regionach Papui jest także formą pełnego poparcia dla wysłuchania publicznego Benny'ego Wendy, które w tym samym czasie odbywa się w parlamencie holenderskim.

FRAGMENT PRZESŁANIA BENNY'EGO WENDY Z NIDERLANDZKIEGO PARLAMENTU

Nazywam się Benny Wenda. Jestem tymczasowym prezydentem Papui Zachodniej. Jestem dzisiaj w Hadze. Jesteśmy tutaj, aby ostrzec lud Niderlandów, holenderskich parlamentarzystów oraz nowe pokolenie Niderlandów. Papua Zachodnia jest dawną kolonią holenderską, która była znana jako Nowa Gwinea Holenderska. Z tego powodu jesteśmy tutaj, aby przekazać aktualne informacje o obecnym kryzysie humanitarnym w Papui Zachodniej. Wiemy, że dokończenie niedokończonych spraw jest moralnym obowiązkiem rządu holenderskiego.

Zabijanie, więzienie, rasizm, dyskryminacja wciąż trwają. 60000 – 100000 ludzi zostało wysiedlonych. Przesiedlenia mają miejsce w regionach znanych jako Intan Jaya, Puncak Jaya, Maybrat, Oksibil i Nduga. 400 osób zostało zabitych przez Indonezję od czasu rozpoczęcia w 2018 roku operacji przez indonezyjskie wojsko. Rada Kościołów Papui Zachodniej woła o wsparcie solidarności chrześcijańskiej na całym świecie i apeluje do wszystkich ludzi, którym zależy na ludzkości.

[Poruszenie tego problemu] tutaj w Holandii jest tak ważne, ponieważ macie moralny obowiązek wspierania mieszkańców Papui Zachodniej oraz ich prawa do samostanowienia. Tak więc staramy się o wsparcie rządu holenderskiego w wywarceniu nacisku na Wysokiego Komisarza ONZ, aby ten odwiedził Papuę Zachodnią. Indonezja musi zezwolić Wysokiemu Komisarzowi ONZ na wizytę w Papui Zachodniej, ponieważ 81 krajów już wzywa Wysokiego Komisarza ONZ do odwiedzenia Papui Zachodniej.

Domagam się tego od rządu Indonezji. Nadszedł czas, aby pozwolić Wysokiemu Komisarzowi ONZ na wizytę w Papui Zachodniej. Dziękuję Wam.

„Dziękuję bardzo, panie De Roon za przewodniczenie temu wysłuchaniu. Dziękuję członkom Komisji Spraw Zagranicznych, którzy dziś do nas dołączyli. Dzisiaj w imieniu mieszkańców Papui Zachodniej i mojego Rządu Tymczasowego Papui Zachodniej. Chciałbym podziękować za tę możliwość.. Wiemy, że to bardzo ważny dzień dla naszego ludu w Papui Zachodniej.

Wczoraj minęła 60. rocznica powołania Rady Nowej Gwinei w 1961 roku. Mieszkańcy Papui Zachodniej wyszli na ulicę wspierając to spotkanie, a także świętując. Nie zapominają do dziś. Wciąż pamiętają, że Rada Nowej Gwinei utworzona przez Holendrów złożyła nam obietnicę.

Po drugie, chciałbym podziękować w imieniu mojego ludu. Unia Chrześcijańska złożyła wniosek i ten wniosek został przyjęty przez Izbę Reprezentantów. W imieniu mojego ludu pragnę podziękować. To daje nam pewność. Po raz pierwszy w naszej historii przyjęto ten wniosek, aby wyrzucić presję w sprawie wizyty Wysokiego Komisarza ONZ. To bardzo, bardzo ważne.

Ja i moja delegacja jesteśmy tutaj, wraz z Alexem Sobelem i Międzynarodowymi Prawnikami dla Papui Zachodniej (ILWP). Jesteśmy tutaj, aby przekazać aktualne informacje na temat obecnej sytuacji w Papui Zachodniej w zakresie praw człowieka. Wiemy, że Europa stoi w obliczu atakowanego narodu ukraińskiego. Mamy taką samą sympatię do narodu ukraińskiego. Niemniej Papua Zachodnia, My, od 60 lat walczymy o nasze samostanowienie. Obecna sytuacja. 60000 do 100000 ludzi zostało przesiedlonych - głównie kobiety i dzieci - odkąd Indonezja rozpoczęła operację wojskową w 2018 roku.

WYŚLUCHANIE DELEGACJI TYMCZASOWEGO RZĄDU PAPUI ZACHODNIEJ (ULMWP) ORAZ MIĘDZYNARODOWYCH PARLAMENTARZYSTÓW DLA PAPUI ZACHODNIEJ (IPWP) W PARLAMENCIE EUROPEJSKIM

Nowa sieć posłów popierających Papuę Zachodnią została zainaugurowana 12 maja 2022 roku w Parlamencie Europejskim w Brukseli. Podczas spotkania i konferencji prasowej Międzynarodowych Parlamentarzystów dla Papui Zachodniej (IPWP) ogłoszono utworzenie nowego oddziału przy Unii Europejskiej.

Gospodarzami spotkania „West Papua: Human rights, self-determination, and green state vision’ byli parlamentarzyści Parlamentu Europejskiego (PE): Carles Puidgemont, były prezydent Katalonii oraz Fernando Barrena, który jest deputowanym do PE z Kraju Basków.

Na zgromadzeniu przemawiał Benny Wenda, Tymczasowy Prezydent Papui Zachodniej z ramienia ULMWP. Obecni byli także Ralph Regenvanu, były minister spraw zagranicznych i obecny lider opozycji w Vanuatu, Alex Sobel, brytyjski poseł reprezentujący IPWP oraz Jojo Mehta, dyrektor wykonawcza Stop Ecocide International.

Parlamentarzyści zobowiązali się, iż będą nadal naciskali na zorganizowanie opóźnionej wizyty w Papui Zachodniej Wysokiego Komisarza ONZ ds. praw człowieka. Podczas spotkania wezwano Unię Europejską do wstrzymania trwających negocjacji handlowych z Indonezją do czasu zajęcia się kwestią okupacji Papui Zachodniej. Na przestrzeni ostatnich dwóch dni odbyły się demonstracje i spotkania wspierające wydarzenie w Parlamencie Europejskim.

Prezydent Carles Puidgemont powiedział: „Papua Zachodnia została zaanektowana przez Indonezyjczyków w 1963 roku. Od tego czasu Papua Zachodnia żyje pod reżimem skrajnego ucisku, który może być kwalifikowany jako ludobójstwo. Chcemy wyrzucić presję na Unię Europejską, aby uznała prawo Papui Zachodniej do samostanowienia. To moralny i historyczny dług Europejczyków wobec mieszkańców Papui Zachodniej.

Poseł Fernando Barrena powiedział: „Obecną sytuację w Papui Zachodniej można opisać jako kryzys humanitarny z dziesiątkami tysięcy ludzi wewnątrz przesiedlonych, z ciągłymi naruszeniami praw człowieka i stałą odmową wpuszczenia międzynarodowych instrumentów praw człowieka do kraju”.

Benny Wenda, Tymczasowy Prezydent Papui Zachodniej powiedział: „Wzywamy Unię Europejską, aby zaprzestała finansowania i wspierania kontynuacji Specjalnej Autonomii i dalszego podziału Papui Zachodniej. Indonezja niewłaściwie wykorzystwała fundusze Unii Europejskiej, na rzecz pomocy indonezyjskiej armii w zabijaniu mojego ludu. Wszystkie inwestycje Unii Europejskiej w Papui Zachodniej muszą zostać zawieszane do czasu aż Indonezji wpuści na terytorium Papui Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka.

Buchtar Tabuni, przewodniczący Parlamentu Narodowego Papui Zachodniej (PNWP), organizacji będącej jednym z trzech kluczowych skrzydeł Zjednoczonego Ruchu Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) zorganizował w Jayapurze w Papui Zachodniej spotkanie modlitewne w trakcie, którego wyrażono poparcie dla Benny'ego Wendy i jego wysiłków na rzecz nagłośnienia sprawy Papui Zachodniej w Parlamencie Europejskim.

Buchtar Tabuni żywi nadzieje, że Unia Europejska wstrzyma dotacje i wsparcie na rzecz Specjalnej Autonomii w Papui. PNWP i ULMWP stanowczo odrzucają wszystkie produkty indonezyjskiego ustawodawstwa dotyczącego Papui, w tym ustawę nr. 2 z 2021 roku dotyczącą drugiej poprawki do ustawy nr. 21 z 2001 roku o Specjalnej Autonomii. „W imię Boga, wszechświata, naszych przodków, partyzantów w dżungli, więźniów za kratkami w Indonezji i zza granicy, za bohaterów niepodległości Papui Zachodniej, mieszkańców Papui Zachodniej i przyszłych pokoleń, My odrzucamy wszystkie produkty prawa indonezyjskiego na terytorium Papui Zachodniej” – powiedział Buchtar Tabuni, który dodał, że „Papuasi modlą się, aby Bóg poruszył serca parlamentarzystów w Unii Europejskiej, aby zaprzestali (popierania) Specjalnej Autonomii”.

KATALOŃSCY EUROPOSŁOWIE ZŁOŻYLI INTERPELACJĘ DOTYCZĄCĄ PAPUI ZACHODNIEJ

Katalońscy europosłowie – Carles Puidgemont, Antoni Comin oraz Clara Ponsati Obiols - złożyli zapytania poselskie w sprawie Papui Zachodniej na ręce Wiceprzewodniczącego Komisji/Wysokiego Przedstawiciela Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.

Katalońscy europosłowie zauważając, że Papua Zachodnia nigdy nie przeszła pełnego procesu dekolonizacji, a jedynie została zaanektowana przez Indonezję, stwierdzają, że administracja w Dżakarcie prowadziła politykę skierowaną przeciwko ludności Papui Zachodniej, określaną mianem ludobójstwa.

Europosłowie zwrócili uwagę na setki więźniów politycznych w Papui Zachodniej, którzy byli aresztowani lub więzieni w indonezyjskich placówkach penitencjarnych w ostatnim czasie.

Unia Europejska podpisała umowę z Indonezją w 2014 roku w której „prawa człowieka” zostały wspomniane aż 17 razy. Od 2016 roku odbyło się 10 rund negocjacyjnych w sprawie umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i Indonezją (CEPA). W związku z tym katalońscy europosłowie zadali trzy pytania:

- [1] Czy poszanowanie praw człowieka i uwolnienie więźniów politycznych takich jak Victor Yeimo będą warunkami negocjacji umowy o wolnym handlu z Indonezją w trakcie 11. rundy negocjacji
- [2] Czy zwrócić się do rządu Indonezji o pozwolenie na wizytę w Papui Zachodniej Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka?
- [3] Jaką kwotę środków Komisja przeznaczyła na Papuę Zachodnią od 2001 roku?

W poniedziałek 21 lutego 2022 roku odpowiedzi na zadane pytania udzielił wiceprzewodniczący i Wysoki Przedstawiciel Unii Europejskiej ds. spraw zagranicznych Josep Borrell, który stwierdził między innymi, że „Unia Europejska zachęca Indonezję do wydania zezwolenia na złożenie wizyty w Papui Zachodniej Wysokiemu Komisarzowi ds. Praw Człowieka ONZ, a także wzywa ją do wystosowania stałych zaproszeń do wszystkich specjalnych sprawozdawców i posiadaczy mandatów”. Borrell przyznał również, że Unia Europejska przekazała Indonezji 4,7 mln euro na realizację zadań w obszarach „demokracji, społeczeństwa obywatelskiego, procesu pokojowego, opieki zdrowotnej, edukacji oraz planowania przestrzennego”, a także odrębną kwotę w wysokości

112 mln euro na finansowanie projektów w Indonezji związanych ze „zmianami klimatycznymi, wylesianiem, edukacją, zdrowiem i prawami człowieka”.

DELEGACJA ULMWP ZŁOŻYŁA WIZYTĘ W KORTEZACH HISZPAŃSKICH I PARLAMENCIE NAWARRY

Gdy wkrótce na Ukrainie miał nastąpić bezprecedensowy atak na suwerenność niepodległego Państwa, Zachodni Papuasi, którzy doświadczyli w latach 1960. inwazji i trwającej do dziś indonezyjskiej okupacji swego kraju, kontynuowali podróż na długiej drodze do wolności. W połowie lutego 2022 roku Benny Wenda i Oridek Ap jako dyplomatyczni przedstawiciele Zjednoczonego Ruchu Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) przybyli w delegacji do Hiszpanii gdzie zostali przyjęci w Kongresie i Senacie Hiszpanii, w Parlamencie Nawarry oraz siedzibie EH Bildu - koalicji regionalnych partii politycznych działających na terenie Kraju Basków i we wspólnocie autonomicznej Nawarry z siedzibą w Pampelunie.

Senator Gorka Elejabarrieta w oficjalnej wiadomości poinformował o spotkaniu z Bennym Wendą oraz Oridekiem Apem, w trakcie którego, baskijscy i hiszpańscy przyjaciele mogli lepiej poznać walkę Papui Zachodniej o wolność i niezależność. Papua Zachodnia została zajęta i zaanektowana przez Indonezję w latach 1963-1969. Od tamtego czasu zginęło co najmniej 120 tysięcy rdzennych mieszkańców Papui Zachodniej...

PARLAMENT NIDERLANDÓW ZAAPELOWAŁ O WPUSZCZENIE MISJI WYSOKIEGO KOMISARZA ONZ DS. PRAW CZŁOWIEKA W PAPUI ZACHODNIEJ

Holenderska Izba Reprezentantów (Tweede Kamer), druga izba parlamentu Królestwa Niderlandów przyjęła wniosek wzywający Indonezję do przyznania dostępu do Papui Zachodniej dla Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka, a także do przyjęcia kierunkowej Misji umożliwiającej oenietowskiej komisji odwiedzenie zachodniej części Nowej Gwinei.

Wniosek został złożony w dniu 18 listopada 2021 roku przez Dona Cedera (Unia Chrześcijańska) przy współudziale Kati Piri (Partia Pracy) i Agnes Muller (Apel Chrześcijańsko-Demokratyczny).

Benny Wenda, Tymczasowy Prezydent Papui Zachodniej z ramienia ULMWP wyjaśnia powody przybycia delegacji ULMWP do Parlamentu Niderlandów

Zdjęcie z wystuchania delegacji Tymczasowego Rządu Papui Zachodniej w Parlamencie Niderlandów.

Od Lewej Stoją:

Oridek Ap, szef misji ULMWP do Unii Europejskiej (ULMWP EU Mission); Alex Sobel – Poseł Partii Pracy (Wielka Brytania), przewodniczący Międzynarodowych Parlamentarzystów dla Papui Zachodniej – IPWP; Benny Wenda, Tymczasowy Prezydent Papui Zachodniej z ramienia ULMWP; Lambert van Raan z Partii na rzecz Zwierząt (PvdD); Don Ceder z Unii Chrześcijańskiej (CU); - Tim Hansen – prawnik (Australia) Koordynator i Doradca Międzynarodowych Prawników na rzecz papui Zachodniej - ILWP

Zjednoczony Ruch Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) podczas swojej podróży po Hiszpanii został przywitany przez ponadpartyjną delegację hiszpańskich senatorów

Wysłuchanie Delegacji ULMWP przed Parlamentem Europejskim
Obok Benny Wendy siedzą kolejno: Carles Puigdemont, europoseł, były prezydent rządu Katalonii pełni funkcję wiceprzewodniczącego IPWP; Alex Sobel, poseł z Wielkiej Brytanii i przewodniczący IPWP oraz Jojo Mehta, dyrektor wykonawcza Stop Ecocide International. Poniżej w trakcie połączenia audiowizualnego z Parlamentem Europejskim widzimy Ralpha Regenvanu, byłego ministra spraw zagranicznych i obecnego lidera opozycji w Vanuatu

PRZEGLĄD WYDARZEŃ W PAPUI ZACHODNIEJ

Selektywny przegląd dotyczący okresu (XII 2021 – VI 2022)

ZACHODNI PAPUASI WYSYLAJĄ SYGNAŁ DO SPOŁECZNOŚCI MIĘDZYNARODOWEJ, ŻE STWORZYLI STRUKTURY PAŃSTWOWE NIEZALEŻNE OD INDONEZJI, KTÓRE SĄ GOTOWE DO WZIĘCIA ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA ZACHODNIĄ NOWĄ GWINEĘ

Zjednoczony Ruch Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) ogłosił, że obecność Indonezji w Papui Zachodniej nie ma mocy prawnej.

Benny Wenda jako Prezydent Tymczasowy Papui Zachodniej (Presiden Interim) twierdzi, że proces ratyfikacji Konstytucji (Pengesahan Undang-Undang Dasar), utworzenie Rządu Tymczasowego (Pemerintah Sementara) oraz ustanowienie nowych biur ULMWP w różnych krajach czyni indonezyjską obecność w Papui Zachodniej zjawiskiem pozbawionym mocy prawnej i odchodzącym do przeszłości. To oświadczenie zostało przekazane opinii publicznej ustami Zwierzchnika Biura ULMWP w Papui Zachodniej Markusa Haluka podczas wywiadu prasowego udzielonego 12 stycznia 2022 roku.

„Pragnę na wstępie Życzyć szczęśliwego Nowego Roku wszystkim sympatykom wspomagającym naszą walkę na całym świecie, naszym dyplomatom na Vanuatu, krajom zrzeszonym w Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (OAPCPS) i Forum Wysp Pacyfiku (PIF). Póki my walczymy o sprawiedliwość i niepodległość Wasza pomoc i zaangażowanie są nieocenionym źródłem siły dla kontynuowania naszej walki [...] I tak z początkiem roku 2022 oficjalnie ogłaszamy, że dokonujemy ustanowienia nowych biur, będących gałęziami naszej organizacji w wielu krajach świata jak i w ojczyźnie’.

"Biura naszego Rządu Tymczasowego (Pemerintah Sementara ULMWP) istnieją na całym świecie, biuro centralne w kraju (Kantor Pusat di negara), biuro międzynarodowe (Kantor Internasional ULMWP) ma zaś swą siedzibę w Port Vila na Vanuatu. Jedno z biur przedstawicielskich zostało utworzone w Port Moresby w Papui Nowej Gwinei, a biura koordynujące działania dyplomacji są Wielkiej Brytanii i innych krajach Europy.

„To wszystko to kolejne kroki w naszej długiej drodze do odzyskania suwerenności, jaka została nam skradziona w 1963 roku (1 Maj 1963 to data uznawana za moment siłowej integracji Papui Zachodniej z Republiką Indonezji). Ustanowienie Konstytucji (Undang-Undang Dasar) w 2020 roku pod nadzorem Gabinetu Rządu Tymczasowego (Kabinet Pemerintah Sementara) oraz inauguracja Wizji Zielonego Państwa (Visi Negara Hijau/Green State Vision) to kolejne kroki dezaktualizujące moc prawną Zjednoczonej Republiki Indonezji (Negara Kesatuan Republik Indonesia)".

„W ten oto sposób Rządowy Departament na drodze tajnej operacji prawnej sprawia, że wszyscy Zachodni Papuasi, jak i indonezyjscy transmigranci znajdują się od tej pory pod jurysdykcją Rządu Tymczasowego ULMWP. Jest rzeczą wiadomą, że w łonie Rządu Tymczasowego nie ma jakiegokolwiek różnicy zdań na ten temat. Zarówno członkowie skrzydła zbrojnego (sayap militer), członkowie organizacji cywilnych oraz przedstawiciele Narodowej Koalicji na rzecz Wyzwolenia Papui Zachodniej (WPNCL), Parlamentu Narodowego Papui Zachodniej (PNWP) oraz Federacji Papui Zachodniej (NFRPB) są zaangażowani w działania ULMWP i udzielają mu wsparcia”.

"W ten oto sposób, niejako automatycznie stają się integralną częścią Rządu Tymczasowego ULMWP. Wszystkie strony godnie przestrzegają naszej Konstytucji, szanując ją i właściwie rozumiejąc. W

związku z tym żywimy niezachwianą nadzieją ,że przywrócimy pokój we wszystkich regionach Papui Zachodniej, na drodze działań demokratycznych”.

"Zwracamy się do wszystkich, do organizacji pozarządowych (Lembaga Masyarakat Swadaya), przywódców religijnych (tokoh agama), do rodaków w ojczyźnie, jak i tych, którzy uzyskali azyl polityczny. Prosimy: wspierajcie swą postawą i modlitwą każdą osobę reprezentującą Rząd Tymczasowy ULMWP aby zakończyć cierpienie naszego ludu, jakie trwa już 60 lat. Wypełnijmy godnie nasze zobowiązania i zrealizujmy godnie naszą walkę.

Na koniec przedkładamy Prezydentowi Republiki Indonezji sześć żądań, jakie nie zmieniły się od 2019 roku:

- 1) Zorganizuj referendum niepodległościowe, aby naród Papui Zachodniej zdecydował o swym losie.
- 2) Żądamy specjalnego międzynarodowego nadzoru potrzebnego do przeprowadzenia referendum niepodległościowego w Papui Zachodniej.
- 3) Żądamy wydania pozwolenia na wizytę Wysokiej Komisji Praw Człowieka ONZ , co jest zgodne z wolą 84 krajów, będących członkami ONZ.
- 4) Natychmiast wycofaj indonezyjskie oddziały zbrojne, łącznie z 21 tysiącami indonezyjskich żołnierzy skierowanymi do Papui Zachodniej od grudnia 2018 roku.
- 5) Natychmiast uwolnijcie wszystkich więźniów politycznych, łącznie z Victorem Yeimo oraz "Ósemką z Abepury".
- 6) Umożliw dostęp niezależnym dziennikarzom i organizacjom walczącym o prawa człowieka, aby monitorowały sytuacje humanitarne w odległych regencjach, w których są realizowane interwencje militarne indonezyjskiej armii (TNI), czyli Nduga, Puncak, Intan Jaya, Pegunungan Bintang, Maybrat i innych regionach zapalnych.

Markus Haluk jako Szef Biura Głównego ULMWP w Papui Zachodniej deklaruje, że jego organizacja zdwoi wysiłki prowadzące do niepodległości w bieżącym roku 2022, sprawiając że dzięki tej pokojowej walce zostanie zatrzymany rozlew krwi, a uciśniony naród wreszcie zadecyduje o swoim losie, tak jak na to zasługuje.

"Domagamy się prawa do samostanowienia w sposób godny i pokojowy. Niechaj naród Papui Zachodniej dźrzy miecz sprawiedliwości (pisau keadilan) w imię swych przyrodzonych i niepodważalnych praw” – puentuje Haluk.

STANOWISKA W SPRAWIE PRÓBY WYZNACZENIA NARODOWEJ KOMISJI PRAW CZŁOWIEKA W INDONEZJI (KOMNAS HAM) NA MEDIATORA W ROZMOWACH INDONEZJA – PAPUA ZACHODNIA

Benny Wenda, podkreślił, że indonezyjska Narodowa Komisja Praw Człowieka (Komnas Ham) nie jest podmiotem, który może pośredniczyć w pokojowym dialogu między narodem Papui Zachodniej a rządem Indonezji. Komnas Ham jest zdaniem Benny Wendy instytucją będącą częścią państwa indonezyjskiego. Dlatego organ będący strukturalną częścią indonezyjskiego rządu nie może pełnić funkcji obiektywnego rozjemcy lub mediatora.

Uwaga Benny’ego Wendy została wniesiona po tym jak przewodniczący Komnas Ham, Ahmad Taufan Domanik wyraził nadzieję, że „w tym roku rząd Indonezji, Ruch Wolnej Papui, przywódcy społeczności i przywódcy kościoła, a także tradycyjni przywódcy zasiądą razem do rozmów”.

„Niemożliwością jest, aby strona dialogu była zarazem mediatorem” – mówi przewodniczący ULMWP, który uważa zarazem, że dialog zaproponowany przez Komnas Ham jest tylko formą

odwrócenia uwagi od nacisków społeczności międzynarodowej na Indonezję, by ta znalazła rozwiązanie problemu papuaskiego.

W 2019 roku Benny Wenda, który jest także Tymczasowym Prezydentem Papui Zachodniej z ramienia ULMWP, przedstawił warunki jakie powinny zostać spełnione, aby mógł zostać nawiązany dialog między Papuasami a Indonezją:

[1] Papuasi, którzy od dawna domagają się referendum muszą zostać włączeni do grona uczestników spotkania.

[2] Spotkanie musi być prowadzone za pośrednictwem strony trzeciej (na przykład ONZ lub uzgodniony kraj trzeci).

[3] Wysoki Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka musi otrzymać pozwolenie na wizytę w Papui Zachodniej.

[4] 16 tysięcy indonezyjskich żołnierzy i policjantów, którzy zostali rozmieszczeni w Papui Zachodniej od sierpnia 2019 roku muszą zostać natychmiast wycofani.

[5] Należy uwolnić wszystkich więźniów politycznych.

[6]. Należy znieść wszystkie ograniczenia dla wstępu i pracy na terenie Papui Zachodniej międzynarodowych mediów i organizacji pozarządowych.

Z kolei zdaniem Rady Kościołów Papui Zachodniej propozycja wniesiona przez Narodową Komisję Praw Człowieka (Komnas HAM) musi zostać poprzedzona następującymi warunkami:

Po pierwsze: Wycofanie indonezyjskich wojsk w Papui, a także urzędników indonezyjskiej armii narodowej zaangażowanych w budowę nowego Dowództwa Okręgu Wojskowego.

Po drugie: Indonezyjski rząd musi umożliwić i namówić 60 tysięcy zachodniopapuaskich uchodźców do powrotu do swoich wiosek.

Po trzecie: Wstrzymanie procesu sądowego przeciwko Harissowi Azharowi i Fatii Maulidiyanti; zaprzestanie kryminalizacji innych działaczy praw człowieka w Indonezji, którzy solidarnie walczą o prawa człowieka w Papui.

Po czwarte: Dyskusja o dialogu. Musi on mieć poparcie społeczeństwa obywatelskiego Papui Zachodniej.

Jeżeli te warunki nie zostaną spełnione to zdaniem Rady Kościołów Papui Zachodniej, Komnas Ham, jego pomysł mediacji będzie postrzegany jako sposób na odwrócenie uwagi opinii publicznej od międzynarodowej interwencji dotyczącej rządu indonezyjskiego, który boryka się z coraz większą ilością pytań dotyczących łamania praw człowieka.

Przedstawiciele Komitetu Powitalnego dla Komisji Praw Człowieka ONZ (Panitia Panyambutan Komisaris Tinggi Dewan HAM PBB), Steven Walela i Dano Tabuni, stanowczo odrzucili dialog z Komisją Praw Człowieka Republiki Indonezji. Konflikt może być rozstrzygnięty tylko przez stronę neutralną jaką stanowi forum ONZ - stwierdzili w piśmie z 19 marca 2022 roku. Dlatego wezwali Rząd Indonezji do natychmiastowego otwarcia dostępu dla Komisji Praw Człowieka ONZ, aby ta starannie udokumentowała i przebadła przypadki naruszenia praw człowieka w Papui Zachodniej jakie mają miejsce od kilkadziesiąt lat.

Rzecznik Armii Wyzwolenia Narodowego Papui Zachodniej (TPN-PB), Sebby Sambom stanowczo odrzuca jakkolwiek dialog z Rządem Zjednoczonej Republiki Indonezji oraz z Komnas Ham. „Konflikt zbrojny w Papui Zachodniej ma charakter międzynarodowy, więc wymaga jako pośrednika w mediacjach przedstawicieli strony neutralnej (ONZ), ponadto negocjacje powinny toczyć się na terenie państwa neutralnego, tak jak prawo międzynarodowe tego wymaga” – twierdzi S. Sambom. Rozmowy z Indonezyjską Komisją Praw Człowieka (Komnas Ham) byłyby według niego wciągnięciem

TPN-PB w tryby mechanizmu kolonialnych władz z Dżakarty. Ponadto Sebby Sambom oskarża Indonezyjską Komisję Praw Człowieka o publiczne kłamstwo, jakoby nawiązała ona kontakt z dowództwem TPN-PB, Naczelnym Dowódcą TPN-PB OPM Generałem Goliathem Tabunim i Komendantem Operacji na Ziemi Papui, majorem Legakakem Telenggenem. Według Sebby'ego Samboma żaden taki dialog nie miał miejsca. Rzecznik TPN-PB sugeruje stronie indonezyjskiej, policji i armii (jako stronie konfliktu), aby omówiły te kwestie z Prezydentem Joko Widodo i Koordynatorem Polityki Wewnętrznej Indonezji, Mahfudem MD, celem znalezienia pokojowego rozwiązania konfliktu zbrojnego trwającego już od kilku dziesięcioleci.

Stanowisko w sprawie ewentualnego wyznaczenia Komnas Ham na mediatora w rozmowach między Indonezją a Papuę Zachodnią zajęli również byli więźniowie polityczni. Filep Karma, przywódca demonstracji na Biak w 1998 roku, który spędził 11 lat w indonezyjskim więzieniu (2004-2015), zaznaczył, że Komnas Ham nie jest instytucją niezależną. Negocjacji tego typu nie można prowadzić na poziomie krajowym. Indonezyjczycy wkroczyli do Papui Zachodniej za sprawą Stanów Zjednoczonych, Holandii i Organizacji Narodów Zjednoczonych. Filep Karma wskazuje na te podmioty jako te, które stworzyły trwający problem. Jeśli więc „trwający wszędzie rozlew krwi” ma zostać powstrzymany USA, ONZ i Holandia muszą się zaangażować. F. Karma twierdzi, że Komnas Ham zresztą do tej pory „nie mówił za dużo”, toteż „nie powinien udawać mediatora, jeśli do tej pory nie walczył właściwie o rozwiązanie kwestii Papui”.

Linus Hiluka, inny były więzień polityczny również ostrzega przed podejmowaniem jakichkolwiek rozmów za pośrednictwem Komnas Ham. 18 marca 2022 roku powiedział, że „My, tj. Organizacja Wolnej Papui, Armia Narodowego Wyzwolenia Papui Zachodniej, Komitet Narodowy Papui Zachodniej, a także więźniowie polityczni oraz ofiary naruszeń praw człowieka, stanowczo odrzucamy indonezyjską wersję dialogu przedstawioną przez Narodową Komisję Praw Człowieka”. Z perspektywy Linusa, zadaniem Komnas Ham jest wystąpienie w roli siły, która oficjalnie nakłoni Indonezję na otwarcie dostępu do Papui Zachodniej dla Wysokiej Komisji Praw Człowieka ONZ. Rada Praw Człowieka ONZ przybyłaby wtedy do Indonezji z programem humanitarnym, a nie politycznym.

5 kwietnia 2022 roku tysiące Zachodnich Papuasów z rdzennego regionu Lapago przeprowadziło pokojową demonstrację w Wamenie, w stolicy regencji Jayawijaya. Głównym hasłem zgromadzenia stało się odrzucenie Komnas Ham jako sugerowanego mediatora rozmów między Dżakartą a Papuą. Kaitanus Ikinia, generalny koordynator demonstracji powiedział, że „naród papuaski stanowczo odrzuca dialog wspierany przez indonezyjskie państwo za pośrednictwem Indonezyjskiej Komisji”. Przemawiając przed biurem Izby Przedstawicieli regencji Jayawijaya (DPRD) przekonywał, że trudno spodziewać się dialogu ze strony sprawcy naruszeń praw człowieka wobec Papuasów, jakim jest indonezyjskie państwo. „Papuasi walczą teraz nie o dialog, ale o polityczną niezależność i bycie panami własnego kraju. Kwestia przeszłych i obecnych naruszeń praw człowieka przez państwo indonezyjskie nie jest problemem wewnętrznym, jest problemem międzynarodowym” – mówił Kaitanus Ikinia, przekonując, że pośrednikiem rozmów może być jedynie ONZ.

Zgromadzeni w Wamenie usłyszeli tego dnia również, że „państwo indonezyjskie oszukało naród papuaski poprzez Akt Wolnego Wyboru w 1969 roku i Specjalną Autonomię w 2021 roku. „Nasi rodzice zostali wystarczająco oszukani. Nie możemy teraz sobie pozwolić na kolejne oszustwa” – deklamował Ikinia.

APEL STARSZYJNI PACYFIKU

Członkowie Starszyny Wysp Pacyfiku (Pacifik Elders Voice - PEV), reprezentowani przez byłych przywódców państwowych, członków Kongresu USA (obecność amerykańska: np. Hawaje, Samoa Amerykańskie) oraz przywódców regionalnych opublikowali specjalne wezwanie, dotyczące przestrzegania praw człowieka w Papui Zachodniej. Byli prezydenci i premierzy Republiki Wysp Marshalla, Palau, Kiribati, Tuvalu, były Sekretarz Forum Wysp Pacyfiku (PIF) i byli członkowie Kongresu USA podpisali się pod oświadczeniem wzywającym Rząd Zjednoczonej Republiki Indonezji do wydania zezwolenia na wizytę w Papui Zachodniej Michelle Bachelet, Wysokiej Komisarz Rady

Praw Człowieka ONZ. Celem wizyty miałyby być sprawdzenie sytuacji humanitarnej i społecznej w indonezyjskich prowincjach Papua i Papua Zachodnia (obszar właściwy historycznej Papui Zachodniej i Zachodniej Nowej Gwinei).

Starszyzna Pacyfiku wzywa całą społeczność Forum Wysp Pacyfiku (PIF) do wzmożenia nacisku dyplomatycznego, co zresztą zostało już wyartykułowane podczas spotkania Forum Wysp Pacyfiku w sierpniu 2019. Ponadto Starszyzna Pacyfiku wzywa społeczność międzynarodową do monitorowania przypadków łamania praw człowieka i zapoznanie się z Powszechnym Przeglądem Okresowym (Tinjuan Berkala Universal Indonesia), jaki trafi do Rady Praw Człowieka ONZ w październiku 2022.

Benny Wenda jako Prezydent Tymczasowy Papui Zachodniej z ramienia ULMWP podkreśla, że taki apel ze strony przywódców politycznych Pacyfiku jest niezwykle istotny wobec faktu planowanego Szczytu G20, jaki ma się odbyć na Bali w październiku 2022 roku. Najlepiej aby wizyta Wysokiej Komisarz Praw Człowieka ONZ odbyła się przed tym szczytem.

OCZEKIWANIE NA PRZYBYCIE WYSOKIEGO KOMISARZA DS. PRAW CZŁOWIEKA DO PAPUI ZACHODNIEJ

Buchtar Tabuni jako jeden z liderów Zjednoczonego Ruchu Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP) podkreśla, że jeżeli Komisja Praw Człowieka ONZ przybyłaby do Papui Zachodniej, to uczyni to, aby próbować rozwiązać krwawy konflikt, a niekoniecznie aby wprowadzać w życie niepodległościową linię działań Papuasów. Będą analizowane wszystkie przypadki przemocy i ofiar, również wśród transmigrantów oraz członków indonezyjskich sił zbrojnych wojska i policji (TNI/POLRI). Bilans konfliktu będzie więc oceniany kompleksowo. Z tą świadomością Buchtar Tabuni apeluje do ludu Papui Zachodniej aby wspierał przybycie Komisji Praw Człowieka ONZ. „Jest to bowiem test dla Rządu Zjednoczonej Republiki Indonezji. W wypadku przeciwstawiania się przybycia komisji potwierdzi on, że ukrywa zbrodnie dokonywane na terytorium Papui Zachodniej i nie stosuje się do procedur ONZ, chociaż jest członkiem tej organizacji”. Wizyta Komisji Praw Człowieka ONZ w Papui Zachodniej stwarza okazję do tego, aby przedstawiciele niezależnych instytucji przekonali się osobiście, co tam się w gruncie rzeczy dzieje.

W związku z narastającymi oczekiwaniami społeczeństwa zachodniopapuaskiego w sprawie przybycia przedstawicieli Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka - pojawiającymi się w związku z tym nadziejami i plotkami - 25 stycznia 2022 roku oświadczenie na temat aktualnej sytuacji wydał Ones Nesta Suhuniap, rzecznik Komitetu Narodowego Papui Zachodniej (KNPB):

„Obwieszczenie dla ludu Papui Zachodniej”

W związku z krążącymi pogłoskami dotyczącymi przybycia Komisji Praw Człowieka ONZ do Papui Zachodniej w bieżącym roku, wyjaśniamy, że nie są to prawdziwe informacje:

- 1) Komisja Praw Człowieka ONZ oświadczyła, że do dnia dzisiejszego Rząd Republiki Indonezji nie zezwolił na takową wizytę, ani też nie odpowiedział na pytanie o nią skierowane przez Michelle Bachelet;
- 2) Republika Indonezji nadal zamyka dostęp do Papui Zachodniej dla Komisji Praw Człowieka ONZ, tłumacząc się obostrzeniami covidowymi. Jediną placówką, gdzie mogłoby się to dokonać jest Biuro Przedstawicielskie Komisji Praw Człowieka ONZ Azji i Pacyfiku w Bangkoku;
- 3) Próby wynegocjowania wizyty Komisji Praw Człowieka ONZ w Papui Zachodniej były podejmowane od roku 2019 przez 83 kraje, będące członkami PIF (Forum Wysp Pacyfiku) oraz ACP (Stowarzyszenie państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku), jak również przez przedstawicieli rządów Wielkiej Brytanii i Holandii (2020/2021);

4) W ciągu tych dwóch lat specjaliści urzędnicy raportujący o naruszeniach praw człowieka, jak i sam Sekretarz Generalny ONZ wydali oficjalne oświadczenie na temat dramatycznej sytuacji humanitarnej na terytorium Papui Zachodniej;

5) Naród Papui Zachodniej powinien nieustannie naciskać na Rząd Republiki Indonezji, aby zezwolił na przybycie Komisji Praw Człowieka ONZ, jak również aby natychmiast uznał prawo do samostanowienia Zachodnich Papuasów;

6) Obowiązek narodu Papui Zachodniej to trwać w jedności, w poszukiwaniu pokojowego rozwiązania tego konfliktu politycznego, mającego swą przyczynę w bezustannym łamaniu praw człowieka.

Ewentualne oczekiwania ze strony społeczeństwa papuaskiego studzi także Linus Hiluka, były więzień polityczny: „Wszyscy mieszkańcy Papui Zachodniej powinni wiedzieć, że Organizacja Narodów Zjednoczonych jest niezależną instytucją należącą do wszystkich krajów na świecie. Plan wizyty w Indonezji Rady Praw Człowieka ONZ dotyczy wyraźnie praw człowieka, a nie polityki. Dlatego wszystkie organizacje polityczne nie ingerują w sprawy praw człowieka”.

POLOWANIE NA ZŁOTO – NOWY RAPORT AMNESTY INTERNATIONAL INDONESIA

Amnesty International Indonesia opublikowało najnowszy raport zatytułowany "Polowanie na złoto - plan rozbudowy Bloku Wabu obarczony ryzykiem pogłębienia procederu łamania praw człowieka w Papui". Niniejszy raport opisuje 8 z 12 przypadków morderstw w jakie był zaangażowany indonezyjski aparat bezpieczeństwa (TNI/POLRI), które miały miejsce w latach 2020-2021 w Regencji Intan Jaya (Prowincja Papua).

Amnesty International Indonesia nie opisywało w tym raporcie żadnego incydentu popełnionego na rdzennej ludności w latach 2018-2019. Według działaczy tej organizacji morderstwa dokonywane poza prawem są ściśle skorelowane z obecnością posterunków indonezyjskiego wojska i policji (TNI/POLRI) w danej lokacji. Zidentyfikowano 17 posterunków zintegrowanych sił TNI/POLRI w Dystrykcie Sugapa i stolicy regencji Intan Jaya. Z tego jedynie dwa istniały tutaj przed rokiem 2019, w związku z czym wyraźnie widoczna jest tendencja do militaryzacji tego regionu.

Dystrykt Sugapa to miejsce rozbudowy kopalni złota położonej w tw. Bloku Wabu. Jest to równina zamieszkała przez ludność rdzenną, reprezentowaną głównie przez lud Moni. Szacunki mówią, że zasobność tego miejsca w złoto wynosi 8,1 milionów uncji, w związku z tym złóż to plasuje się w pierwszej piątce strategicznych rezerw złota w kraju.

Amnesty International Indonesia raportuje, że Intan Jaya to regencja z największą liczbą ofiar śmiertelnych zgładzonych przez aparat bezpieczeństwa Republiki Indonezji (Aparat Keamanan Republik Indonesia) w ramach tzw. zabójstw pozasądowych. 12 ofiar śmiertelnych odnotowanych przez AI Indonesia stanowi 1/4 ogólnej liczby tego typu zbrodni popełnionych w Papui w okresie 2020-2021.

Jednym z takich przypadków jest śmierć dwóch przyjaciół - Apianusa i Luthera Zanambanich. Według Amnesty International Indonesia zwłoki drugiego z wymienionych zostały spalone przez żołnierzy podczas operacji militarnej (kwiecień 2020 r. w Dystrykcie Sugapa). "Lekceważenie i ignorowanie potrzeb, tradycji i woli rdzennych mieszkańców, będzie z pewnością prowadziło do pogorszenia się sytuacji humanitarnej w regionie i wzrostu przypadków naruszeń praw człowieka." – uważa dyrektor AI Indonesia, Usman Hamid.

W BIULETYNIE ONZ WSPOMNIANO O „SZOKUJĄCYCH PRZYPADKACH NARUSZEŃ PRAW CZŁOWIEKA” W PAPII ZACHODNIEJ

W Biuletynie informacyjnym Organizacji Narodów Zjednoczonych opublikowano artykuł, w którym potwierdzono, że w Papui Zachodniej okupowanej przez Indonezję mają miejsce szokujące nadużycia

wobec rdzennych Papuasów. Zabójstwa dzieci, zaginięcia, tortury i wymuszone masowe wysiedlenia ludności – o takich nadużyciach poinformowali we wtorek 1 marca 2021 roku wyznaczeni przez ONZ eksperci ds. prawa.

Specjalny sprawozdawca ONZ ds. Ludów Tubylczych, Francisco Cali Tzay; specjalny sprawozdawca ONZ ds. egzekucji pozasądowych, Morris Tidball-Binz; a także specjalna sprawozdawczyni ONZ ds. praw osób wewnątrznie przesiedlonych, Cecilia Jimenez-Damary wezwali do pilnego dostępu pomocy humanitarnej do regionu i wezwali rząd Indonezji do przeprowadzenia pełnego i niezależnego śledztwa w sprawie nadużyć.

Jednocześnie zaznaczyli, że eskalacja przemocy od grudnia 2018 roku doprowadziła do wzrostu liczby przesiedleńców w Papui Zachodniej z 60 tysięcy do 100 tysięcy osób. „Większość osób wewnątrznie przesiedlonych w Papui Zachodniej nie wróciła do swoich domów z powodu wyraźnej obecności sił bezpieczeństwa i trwających starć zbrojnych w obszarach konfliktu”.

Wcześniej Indonezja skrytykowała roczny raport Sekretarza Generalnego ONZ, zawierający przykłady naruszenia praw człowieka w Papui Zachodniej. Riposta padła z ust Teuku Faizasyaha, rzecznika Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Indonezji.

„Szkoda, że wspomniany raport niedostatecznie podkreśla przykłady naruszenia praw człowieka w krajach rozwiniętych. Mam tu na myśli przypadki islamofobii, rasizmu i dyskryminacji oraz nienawiści wyrażanej werbalnie” - mówił Teuku Faizasyah przekonując, że „W Republice Indonezji wszelkie działania zmierzające do represjonowania działaczy praw człowieka są stanowczo potępiane... Tego typu oskarżenia wobec Indonezji nie mają podstaw ponieważ powyższe kwestie mają przypisane odpowiednie regulacje prawne”.

W zupełnie innym tonie wypowiada się Mary Lawlor, główna twórczyni raportu o łamaniu praw człowieka w Papui Zachodniej. W wypowiedzi z dnia 15 grudnia 2021 stwierdziła, że „Indonezja musi wstrzymać stosowanie gróźb, zastraszania i przemoc wobec aktywistów praw człowieka w Papui Zachodniej”.

Ilustratywnym przykładem jest los Veroniki Koman - prawniczki i aktywistki praw człowieka, broniącej praw mniejszości, zmuszonej działać na uchodźstwie w Australii. Veronika Koman jest bezustannie oskarżana o podżeganie do nienawiści, rozpowszechnianie fałszywych wiadomości i czyny motywowane nienawiścią rasową, etniczną oraz tendencjami separatystycznymi. Oskarżenia sformułowane pod jej adresem są odpowiedzią ze strony władz Indonezji na jej pomoc prawną świadczoną aktywistom Komitetu Narodowego Papui Zachodniej (KNPB) oraz członkom innych grup niepodległościowych. "Jestem bardzo zaniepokojona stosowaniem gróźb, szykanami i demonstrowaniem wrogości wobec Koman i jej rodziny, bowiem działania te rujną prawo do wolności opinii i swobodnej ekspresji poglądów"- mówi Lawlor.

Wcześniej Antonio Guterres, Sekretarz Generalny ONZ wymienił Indonezję, jako jeden z krajów stosujących przemoc wobec działaczy praw człowieka. Kwestia ta została odnotowana w raporcie Wysokiego Komisarza Praw Człowieka ONZ (OCHRH). Już 26 czerwca 2020 OCHRH sygnalizowała stosowanie gróźb i przemocy wobec działaczy praw człowieka w indonezyjskich prowincjach Papua i Papua Zachodnia.

TRUDNY LOS UCHODźCÓW W PAPUI ZACHODNIEJ. RAPORT Z REGENCJI YAHUKIMO

Regencja Yahukimo jest jednym z obszarów zapalnych, gdzie w ostatnich miesiącach jest realizowana interwencja militarna zintegrowanych oddziałów indonezyjskiego wojska i policji (TNI/POLR). Inne niespokojne regencje to Nduga, Intan Jaya, Puncak, Pegunungan Bintang i Maybrat. Działania indonezyjskich sił zbrojnych, nie tylko uniemożliwiają obchodzenie Świąt Bożego Narodzenia przez w większości chrześcijańskich mieszkańców, ale zmuszają ludność do uchodźstwa, do opuszczania swoich domów, gospodarstw i ziem zamieszkiwanych przez nich od pokoleń.

Dane dotyczące ofiar śmiertelnych zebrane przez oddział Komitetu Narodowego Papui Zachodniej w Yahukimo (KNPB Yahukimo) mówią o siedmiu osobach zmarłych pod koniec 2021 roku. Wśród nich znaleźli się:

- 1) Serpia Bayage (dziewczynka, 5 lat),
- 2) Ekelana Heluka (kobieta, 35 lat),
- 3) Marten Heluka (mężczyzna, 26 lat),
- 4) Isak Bonge (mężczyzna, 36 lat),
- 5) Yosua Bonge (mężczyzna, 24 lat),
- 6) Dogohuru Weak (mężczyzna 50 lat),
- 7) Bara Mone (mężczyzna 24 lat).

Szacuje się, że w 13 wioskach uchodźczych przebywa 4695 osób. Jedno skupienie liczy sobie 3.600 osób, drugie w Regencji Asmat 1095. Istnieje 15 stanowisk uchodźców zbudowanych pośpiesznie z gałęzi i liści. Opuszczone zostały dwie szkoły podstawowe (Sekolah Dasar Negeri), dwie szkoły średnie (Sekolah Menengah Pertama Negeri), 2 ośrodki zdrowia (Puskesmas) oraz 3 Kościoły KIGMI (Kemah Injil Gereja Masehi Indonesia). Do budynków tych wkroczyło wojsko i dokonało ich zajęcia. W obozach wewnętrznych uchodźców, bez jakiegokolwiek pomocy medycznej urodziło się 16 dzieci. Uchodźcy z Dystryktu Suru-Suru żyją również bez jakiegokolwiek pomocy medycznej i żywnościowej.

Dane zostały zebrane w dniach 6-21 grudzień 2021 przez KNPB Yahukimo (Sektor Suru-Suru).

PRZEGLĄD AKTÓW PRZEMOCY I OFIARY ŚMIERTELNE

W dniu 21 listopada 2020 roku zachodniopapuaski muzyk Kristianus „Kris” Douw został zabrany na posterunek KODIM Nabire i dotkliwie pobity przez funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa. Jak twierdzą jego koledzy, Kris Douw nigdy potem już nie wrócił do zdrowia, cierpiąc w wyniku zakażonych ran, jakie odniósł podczas tego arbitralnego zatrzymania. Zmarł na początku 2022 roku. Kris Douw był autorem wielu popularnych piosenek niepodległościowych, jakie inspirowały ducha walki jego rodaków.

24 lutego 2022 roku na posterunku wojskowym w pobliżu lotniska Tapulinik (Regencja Puncak, Dystrykt Sinak) żołnierz z jednostki Batalyon Infanteri Mekanis 521/Dadaha Yodha - Prada Kristian Alviando oglądał w godzinach wieczornych telewizję. Wtedy w tajemniczych okolicznościach zaginęła jego karabin SS2. O kradzież posądzono siódmkę dzieci - uczniów Szkoły Podstawowej ze wsi Kelemame oraz SD Inpres Sinak. Dzieci (Deson Murib, Makilon Tabuni, Pingki Wanimbo, Waiten Murib, Aton Murib, Elison Murib i Murtal Kulia) zostały zabrane na posterunek TNI/POLRI w pobliżu lotniska, gdzie były poddane przesłuchaniu i torturom. Następnie przetransportowano je do Kwatery Policji w Sinak (Markas Kepolisian Sektor Sinak).

W wyniku brutalnych przesłuchań zmarł 12-letni Makilon Tabuni. Podjęto co prawda próbę ratowania go i przewiezienia samolotem do Szpitala w Timice, ale próba nie powiodła się ponieważ nie było kierunkowego połączenia. Zwłoki chłopca poddano kremacji i złożono do grobu we wsi Kelemame. Zintegrowane siły TNI/POLRI dokonały spalenia wiosek w promieniu około 5 kilometrów od lotniska (Bandara Tapulinik). Działo się to konkretnie w okolicach Kościołów GKII we wsiach Kelemame, Mogolu i Kumisila.

Reporterzy Tabloi Jubi próbowali dodzwonić się do wysokich rangą funkcjonariuszy TNI/POLRI, aby potwierdzić informacje o aresztowaniu dzieci, śmierci Makilona Tabuniego oraz o nalotach i przeszukaniu wiosek. Nie otrzymano żadnych wyjaśnień ani od Kamida Musthofy Abdula Kamala (Kepala Bidang Humas Kepolisian- Zwierzchnik Biura Informacji Policji), ani od rzecznika armii. Ze względu na problemy z siecią telefoniczną w Sinak nie udało się też skomunikować z Kapitanem Mahammadem Ardafidem (Komandan Raon Militer 1714-04 Sinak). Według informacji jakie trafiły do

reporterów Jubi, pozostała szóstka dzieci została zwolniona z aresztu i była im udzielana pomoc medyczna. To kolejna tragedia humanitarna w Papui Zachodniej w ostatnim czasie.

Swego żalu do zintegrowanych sił TNI/POLRI, raniących, czy zabijających zachodniopapuaskich cywili nie kryją papuascy urzędnicy działający w ramach struktur administracyjnych Zjednoczonej Republiki Indonezji(NKRI). Ciska Abugau, jako Zwierzchniczka Kobiet z Grupy Roboczej Przywódców i Członków Zgromadzenia Reprezentantów Papui (Majelis Rakyat Papua - MRP) stanowczo odrzuciła przeprosiny Sandiego Sultana, reprezentanta zintegrowanych sił wojska i policji (TNI/POLR) w Intan Jaya za postrzelenie 24-letniej Agustyny Ondou.

Ciska Abugau mówi, że rutynowe przeprosiny nie zakończą problemu powtarzających się przypadków postrzelenia cywilów w Intan Jaya, dlatego też stanowczo odrzuca przeprosiny Sandiego Sultana. Byłyby one przyjęte gdyby wskazano winowajcę i poinformowano o toczącym się przeciwko niemu postępowaniu karnym. Pani Abugau z ironią i żalem pyta: „Po co aparat bezpieczeństwa funkcjonuje w Papui? Ma niby ocalać i chronić ludność? Kobiety i dzieci stale są ofiarami działań TNI/POLRI! Wedle jakiego modelu ta ochrona ludności cywilnej ma się odbywać? Nie zabijajcie i nie torturujcie nas! Nie uciekajcie od problemu, który trzeba uczciwie ujawnić!”.

Ciska Abugau mówi, że otrzymała raport z którego wynika, że momencie postrzelenia Agustyny Ondou nie było wymiany ognia pomiędzy walczącymi stronami. Tym bardziej nie zamierza więc przyjmować tych przeprosin ani akceptować kłamliwych oświadczeń policji. Słowa przeprosin od Dowódcy Policji Intan Jaya, Sandiego Sultana nie zmniejszą bólu, jakiego doświadczają strauumatyzowani mieszkańcy regencji Intan Jaya. Te oświadczenia jedynie komplikują sytuację. Sandi Sultan składając przeprosiny stwierdził, że dokładnie nie wie jak przebiegał incydent związany z postrzeleniem Agustyny Ondou, jednak według niego celem operacji TNI/POLRI nie są cywile, ale kryminalne bandy zbrojne (KKB-Kriminal Kelompok Bersenjata), czyli Armia Wyzwolenia Narodowego Papui Zachodniej (TPN-PB). Ta stygmatyzująca narracja wobec bojowników TPN-PB nie zwiastuje zmiany postawy w ramach sposobu przeprowadzania interwencji militarnej.

5 kwietnia 2022 roku 17-letni Parunus Lokbere został zastrzelony przez siły bezpieczeństwa w wiosce Nogolaid w dystrykcie Kenyam. Począwszy od 26 marca br. w regionie trwały starcia między papuaskimi partyzantami i indonezyjskim wojskiem. Parunus i jego dwaj bracia byli prawdopodobnie śledzeni za pośrednictwem wojskowych dronów. Po powrocie do wioski bracia Parunusa weszli do budynku, on sam pozostał na zewnątrz na tarasie wpatrzony w telefon komórkowy. Wtedy jego głowę przeszła kula wystrzelona z odległości 50 metrów.

ARBITRALNE ARESZTOWANIA

Ośmiu studentów, którzy dokonali podniesienia flagi Papui Zachodniej(Bintang Fajar/Bintang Kejora) 1 grudnia 2021 roku w Jayapurze, na początku 2022 roku nadal pozostawało w areszcie. Prawnik Emmanuel Gobay jest koordynatorem w dziedzinie sporów prawnych dotyczących praw człowieka z ramienia Koalicji Obrońców Praw Człowieka w Prowincji Papua (Kordinator Litigasi Kondisi Penegak Hukum dan HAM Papua). Według niego studenci byli przesłuchiwani i przetrzymywani przez wiele godzin w areszcie, pomimo iż nie przyznano im oficjalnie statusu oskarżonych. Jak stwierdził Gobay w wywiadzie udzielonym 2 grudnia 2021 roku przesłuchania trwały od godziny 16.00 aż do 22.00 na Posterunku Policji Kryminalnej w Jayapurze (Pos Kriminal Umum Polda Papua). Studenci byli w owym czasie pozbawieni możliwości skorzystania z profesjonalnej pomocy prawnej. Indonezyjska policja ogłosiła rozpoczęcie procedury prawnej i zdecydowała, że zatrzymani studenci zostaną potraktowani jako świadkowie. Nie oskarżono ich, co ewidentnie wskazywało na nieprawidłowości procedury prawnej i dlatego Emmanuel Gobay zdecydował o

świadczeniu im pomocy prawnej z ramienia Koalicji na Rzecz Prawa i Praw Człowieka w Papui (Koalisi Penegak Hukum dan HAM Papua).

Członkowie tej grupy prawniczej zaapelowali do dowództwa policji o wypuszczenie zatrzymanych studentów po upływie 24 godzin od ich zatrzymania, ponieważ zgodnie z Ustawą Nr. 8 z roku 1981 (Undang-Undang Nomor 8 Tahun 1981), taki krok powinien być poczyniony, w wypadku braku przyznania statusu oskarżonego zatrzymanym.

Po dokonaniu ubezwłasnowolnienia mężczyzn policja zgłębiała ten przypadek bardzo długo, tłumacząc przeciąganiem się procesu zbierania zeznań. W wywiadzie prasowym udzielonym reporterowi „Suara Papua” w dniu 1 grudnia 2021 roku, Dowódca Policji Faizal Rahmadani stwierdził: „Nadal zgłębiamy ten przypadek studentów z Jayapury i wnikliwie analizujemy rolę poszczególnych osób. Na podstawie zdobytych informacji wiemy, że akcja została zaplanowana wcześniej”.

Zwierzchnik ciała zajmującego się komunikacją policji ze społeczeństwem cywilnym, Mustafa Ahmad Abdul Kamal potwierdza fakt zatrzymania ośmiu studentów podczas demonstracji przeprowadzonej na terenie GOR Cenderawasih w Jayapurze: „Ci studenci zostali pochwyceni przez naszych funkcjonariuszy. Siedem osób demonstrowało flagę, kierując ją w stronę Kwatery Policji Prowincji Papua podczas gdy jedna osoba dokumentowała wydarzenie, dbając oczywiście o synchroniczne udostępnienie go w mediach społecznościowych”.

Aparat bezpieczeństwa zabezpieczył transparent rozciągnięty przez uczestników w trakcie marszu. Widniały na nim następujące hasła: "Self Determination for West Papua! Stop militerism in West Papua! Welcoming United Nations High Comisionner for Human Right to West Papua! Imiona i nazwiska studentów zatrzymanych 1 grudnia 2021 za udział w akcji na terenie GOR Jayapura to Maksim Yobee, Devio Tekege, Ambrosius Elopere, Maksi Youw, Ernest Matuan oraz Luis Sitok. Poza wymienionymi studentami zatrzymano młodą osobę - Zode Hilapok. Zatrzymania dokonano, gdy maszerujący studenci stanęli przy bramie Mapolda Papua (Posterunek Policji Prowincji Papua).

W czwartek 24 marca 2022 roku o godzinie 10.40 czasu lokalnego Przewodniczący Rady Papui Zachodniej, który pełni zarazem funkcję przewodniczącego Legislatywy Tymczasowego Rządu Papui Zachodniej, Buchtar Tabuni, a ponadto szef departamentu politycznego ULMWP Bazoko Logo oraz pięciu innych członków organizacji zostało aresztowanych przez indonezyjską policję w mieszkaniu w Kamwolker, Waena Jayapura.

Szef policji miejskiej w Jayapurze, Gustav Robby Urbinas stwierdził, że aresztowanie ma związek z pobiciem członka policji, który jego zdaniem prowadził śledztwo w sprawie domniemanego spotkania związanego z programem Zjednoczonego Ruchu Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP). Według kilku świadków, Buchtar Tabuni, Bazoka Logo, Kibo Telenggen, Jekson Wakerkwa, Yohanis Wandikbo, Lawe Wandikibo i Gilbert Kogoya zostali pobici przez indonezyjską policję.

28 marca 2022 policja w Jayapurze dokonała masowego zatrzymania ponad 50 aktywistów Komitetu Narodowego Papui Zachodniej (Komite Nasional Papua Barat - KNPB). Zatrzymani to: Orgam Wanimbo (Przewodniczący Dyplomacji KNPB - Ketua Diplomas KNPB Pusat), House Yeimo (Przewodniczący KNPB Numbay), Omikzon Balingga (Sekretarz Dyplomacji KNPB), Kiri Keroman, Benny Murib, Nain Wakla, Weko Kogoya, Ning Otmar oraz innych 50 działaczy KNPB. Takie arbitralne masowe zatrzymania zachodniopapuaskich działaczy niepodległościowych (kilka dni wcześniej zatrzymano Buchtara Tabuniego, Bazokę Logo, oraz 5 innych aktywistów ULMWP) świadczą o skali represji, mających na celu zniszczenie marzeń o wolności, niepodległości i suwerenności.

W Zjednoczonej Republice Indonezji (NKRI) trwa nieustanna walka o zachowanie swobód demokratycznych, w tym prawo do swobodnego wyrażania poglądów politycznych. O tym jak wiele może kosztować ta walka przekonali się Haris Azhar i Fatia Maulidiyanti, których kryminalizacja wstrząsnęła opinią publiczną. Poruszyli oni kwestię łamania praw człowieka w Papui Zachodniej oraz korupcji indonezyjskich władz, czerpiących zyski zwłaszcza z kopalni złota w Mimice oraz w Intan Jaya (gdzie planuje się reaktywację prac wydobywczych). Dla decydentów takich jak indonezyjski minister Luhut Panjaitan takie postawy, jak też publiczne debaty organizowane przez organizacje społeczne i pozarządowe są wyjątkowo niewygodne.

Jedną z dyskusji która odbyła się pod hasłem „Związek polityki ekonomicznej z militaryzacją Papui, przez pryzmat kwestii Intan Jaya” (Ekonomi Politik Penempatan Militer di Papua, Kasus Intan Jaya) stała się "solą w oku" dla władz w Dżakarcie, które nie zamierzają puścić tego płazem. Społeczeństwo obywatelskie domaga się jednak transparentności jeśli chodzi o decyzje władz, w tym również w zakresie wydawania koncesji na eksploatację górniczą. Owa transparentność jest tutaj potrzebna aby uniknąć korupcji oraz konsekwencji społecznych w postaci nasilenia się konfliktu zbrojnego.

W Indonezji nie brakuje bardzo odważnych, progresywnie myślących aktywistów i działaczy praw człowieka walczących o swobody demokratyczne, lecz niestety są oni kryminalizowani, tak jak Zachodni Papuasi. Haris Azhar oraz koordynatorka KontraS Fatia Maulidayanti są tego najlepszym przykładem. Otrzymali status podejrzanych i postawiono im zarzuty karne, ponieważ nagłośnili kulisy nielegalnego biznesu indonezyjskich władz w Papui Zachodniej. Jak mówi Haris Azhar „władze zamiast pracować nad poprawą sytuacji ekonomicznej, humanitarnej i społecznej wolą kryminalizować ludzi takich jak my, aby ludzie łamiący prawa człowieka, dokonujący rabunkowej eksploatacji dóbr natury i tłumiący swobody demokratyczne mogli uniknąć odpowiedzialności”.

KOLEJNY NA DRODZE DO SPRAWIEDLIWOŚCI WS. MASAKRY W PANIAI W 2014 ROKU

8 lutego 2014 roku doszło do krwawej masakry w Enarotali, w stolicy Regencji Paniai. W jej wyniku zginęło 5 nastolatków, a przynajmniej 17 innych osób zostało rannych. Demonstracja przed posterunkiem siedziby zintegrowanych sił wojska i policji (TNI/POLRI) była reakcją, na pobicie dwójki dzieci przez funkcjonariuszy aparatu bezpieczeństwa dzień wcześniej (07.12.2014). Kiedy w kierunku budynku posterunku wojskowego poleciały kamienie i kawałki drewna, przebywający w nim funkcjonariusze otworzyli ogień do tłumu.

Pomimo, iż od wydarzenia minęło 8 lat winni zbrodni nadal nie zostali osądzeni. Głównodowodzący Indonezyjskich Sił Zbrojnych - generał TNI Andika Perkasa zasugerował swym podwładnym, aby nie sprawiali wrażenia, że utrudniają śledztwo. Wiele jednak wskazuje, że jest ono utrudniane.... Grupa Dochodzeniowo-Śledcza, działająca z ramienia Dyrektoriatu do Spraw Naruszeń Praw Człowieka Prokuratury Generalnej zebrała zeznania od 37 świadków (13 członków POLRI, 18 TNI oraz 6 osób cywilnych).

W wysiłkach prowadzących do uwieńczenia sprawy sukcesem nie ustaje Laurenzus Kadepa, członek Rządowej Komisji do Spraw Polityki, Prawa i Praw Człowieka zasiadający w Izbie Reprezentantów Ludu Papui (Anggota Komisi Bidang Pemerintahan ,Politik ,Hukum dan HAM DPR-P). Ten cieszący się pochlebną opinią wśród obywateli urzędnik, jest świadomy, że porządek społeczny może być przywrócony dopiero wtedy, gdy sprawcy zostaną osądzeni, a sprawiedliwy wyrok usłyszą rodziny ofiar. Zachodni Papuasi nie są jednak pewni czy tak się w istocie stanie i to jest źródłem ich rozpaczy, gniewu i frustracji.

W dniu 10 stycznia 2022 roku rodziny ofiar wystosowały do indonezyjskich władz centralnych odezwę, której celem jest odrzucenie wyników ekspertyzy (będącej efektem ekshumacji zwłok ofiar) oraz form zadośćuczynienia proponowanych przez komisję powołaną przez ministra koordynującego politykę wewnętrzną (Menkopolhukam) Mafhuda MD.

Oto treść odezwy:

„W obliczu Boga, Natury oraz wobec świadomości obecności Przodków - my jako rodziny nastolatków zabitych 8 grudnia 2014 roku w regencji Paniai przez zintegrowane siły TNI/POLRI odrzucamy grupę badającą ten ciężki przypadek naruszenia praw człowieka, która została utworzona na polecenie Mafhuda MD oraz Prokuraturę Generalną (Kejaksaan Agung). Przypadek "Masakry w Paniai" to jeden z 22 ciężkich przypadków naruszenia praw człowieka (pelanggaran HAM berat) badanych przez tę Komisję. Stanowczo odrzucamy również ofertę pieniężnej rekompensaty za życie ofiar, będących naszymi dziećmi, bez względu na to ile miliardów rupii miałyby ona wynosić:

1) Stanowczo odrzucamy wszelkie formy odniesienia się do tej kwestii, wypływające z ramienia władz Zjednoczonej Republiki Indonezji (Negara Kesatuan Republik Indonesia). Jeśli aparat bezpieczeństwa pragnie ocalić swe dobre imię, to niechaj funkcjonariusze winni tej masakry zostaną oddani pod osąd Międzynarodowego Trybunału. Jeśli tak się nie stanie, będzie to miało zły wpływ w przyszłości i niejako stanowiło zachętę do powtarzania takich niegodziwości.

2) Jako rodzice ofiar "Masakry w Paniai" stanowczo odrzucamy i przeklinamy każdego, kto podpisze akt zgody na odszkodowanie w wysokości 1-2 miliarda rupii indonezyjskich za głowy ofiar. Odrzucamy rezultaty otwarcia grobów i przeprowadzonej ekshumacji, ponieważ nie przywróci ona życia naszym dzieciom. Jeśli więc ta sprawa ma być ostatecznie rozstrzygnięta i zakończona, to niech winni tej zbrodni zostaną osądzeni przed Międzynarodowym Trybunałem. Ten przypadek już stał się przedmiotem dyskusji Komisji Praw Człowieka ONZ.

3) Po raz kolejny podkreślamy, że odrzucamy ofertę finansowej rekompensaty za życie naszych dzieci, jakie oferuje nam Rząd Republiki Indonezji. Gdybyśmy się na to zgodzili, byłby to akt oszustwa wobec społeczności międzynarodowej, oraz ludu Mee. Oznaczałoby to, że daliśmy się przekupić. Niechaj więc ten dokument wyrażający naszą wolę, będzie rozpatrzony w imię humanitaryzmu i sprawiedliwości przez wszystkie zainteresowane strony.

Wyrazy naszego szacunku

Rodziny ofiar "Tragedii w Paniai"
10.01.2022

PROTEST PAPUASKICH KATOLIKÓW POD AMBASADĄ WATYKANU W INDONEZJI

10 grudnia 2021 roku Papuaski Front Studentów Katolickich (Front Mahasiswa Papua Katolik) zorganizował pokojową demonstrację pod Ambasadą Watykanu oraz Biurem Konferencyjnym Synodu Kościoła Katolickiego (Kantor Konferensi Wali Gereja Indonesia- KWI) w Dżakarcie. Demonstracji przyświecały żądania, aby Stolica Apostolska zajęła stanowisko w dziedzinie sytuacji humanitarnej w związku z konfliktem zbrojnym w Papui oraz aby władze Kościoła Katolickiego w Indonezji nie wspierały państwowej polityki, skoncentrowanej na wysyłaniu kolejnych oddziałów wojska i policji (TNI/POLRI), sił nie zważających na potrzeby lokalnych mieszkańców oraz dopuszczających się brutalnych aktów okrucieństwa.

Kwestia ta została podniesiona przez lidera FMPK Abrosiusa Mulaita zaraz po demonstracji w wywiadzie udzielonym reporterowi Tabloid Jubi. Stwierdził on, że wyraża aspiracje i żądania zachodniopapuaskich katolików oraz katolików na całym świecie. Jeden z tych postulatów jest adresowany bezpośrednio do biskupa Dżakarty, Ignatiusa Suharyo, który jest zwierzchnikiem Synodu Biskupów Indonezji (Konferensi Wali Gereja Indonesia - KWI). Mulait wezwał biskupa, aby ten natychmiast wycofał oświadczenie wspierające militarystyczną politykę władz centralnych wobec indonezyjskich prowincji Papua i Papua Zachodnia. Stawia ono według niego pod znakiem zapytania moralną postawę władz Kościoła Katolickiego w stosunku do ofiar przemocy. Jednostronne i jednostronne potępienie TPN-PB OPM (Armia Narodowego WyzwoleniaPapui Zachodniej) jest sprzeczne z ideą rozwiązywania konfliktu poprzez dialog. „Oświadczenie zwierzchnika KWI bp. Ignatiusa

Suharyo wzmacniające dyskryminacyjną narrację władz centralnych, zapędza w kozi róg uciśniony Lud Boży”.

"Jako katolicy, reprezentujący rdzennych Papuasów domagamy się szybkiego zaraportowania o konflikcie w Papui Zachodniej Stolicy Apostolskiej, jako że większość zapalnych regionów jest zamieszkała przez katolików. Chodzi tu m.in. o Regencje Maybrat, Intan Jaya i Pegunungan Bintang" - wzywa Mulait. "Nie można dopuścić do tego, aby taki stan rzeczy trwał dłużej. Przykładem jest śmierć katechety Rufianusa Tigai w Intan Jaya. Pomimo tej śmierci Kościół Katolicki trwa w milczeniu, mając na uwadze jedynie dobro państwowej militarystycznej polityki, a nie udrękę ludu Papui" - kontynuuje lider FMPK. "Dlaczego tak się dzieje? Jest tak ponieważ biskupi reprezentujący Kościół Katolicki w Papui są transmigrantami, w związku z tym apelujemy do władz Stolicy Apostolskiej o przydzielenie nowych biskupów do Jayapury i Timiki. Mamy nadzieję, że duchowni, będący rdzennymi Papuasami lepiej rozumieją realia socjologiczne naszej ojczyzny i mentalność rodaków". Inny lider FMPK Soleman Itlay zasugerował z żalem, że Zachodni Papuasi być może powinni stać się częścią katolickich wspólnot w Papui Nowej Gwineji oraz w innych krajach Melanezji, Pacyfiku, „skoro Synod Biskupów Indonezji nie dba o ich los”.

ZAKAZANY TEMAT NIELEGALNOŚCI ANEKSJI PAPUI ZACHODNIEJ POWOLI PRZECIEKA PRZEZ MUR MILCZENIA W INDONEZYJSKICH MEDIACH

W prezentowanej dyskusji telewizyjnej uczestnicy debaty podejmują niezwykle trudne tematy statusu politycznego Papui Zachodniej, łamania praw człowieka, marginalizacji rdzennych mieszkańców na ziemi ich przodków oraz porażki programów infrastrukturalnych i społecznych, realizowanych tam przez władze centralne. W dyskusji zatytułowanej "Paradox Papua" obiektem szczególnie wnikliwych analiz staje się Porozumienie z Nowego Jorku (New York Perjanjian/ New York Agreement z 15.8.1962) na mocy, którego władze Holandii, USA oraz Indonezji ustaliły, że Zachodni Papuasi zdecydują o swym losie poprzez głosowanie powszechne według zasady: jeden człowiek - jeden głos (satu orang-satu suara/ one man-one voice). Głosowanie znane jako PEPERA' 1969 (Penentuan Pendapat Rakyat /Akt Wolnego Wyboru' 1969) odbyło się wedle procedury indonezyjskiej (musyawarah), łamiącą tę zasadę. Do głosowania wytypowano 1025 (według innych źródeł 1026) elektorów, mających reprezentować naród, ponadto sterroryzowanych przez indonezyjskie wojsko (aby głosowali za integracją z Republiką Indonezji).

Pomimo, iż ONZ przyznało, że głosowanie to było inwalidztwem prawnym (cacat hukum internasional), kontynuowano wdrażanie jego rezultatów. O tym, że z całą pewnością mieliśmy tu przykład spisku mocarstw niech świadczy, fakt że rząd Suharto podpisał z amerykańską firmą FreePort McMoRan kontrakt na wydobycie złota w Mimice w 1967 roku, a więc przed referendum, w którym Zachodni Papuasi mieli zdecydować o niepodległości lub integracji ze Zjednoczoną Republiką Indonezji.

Mohammad Hatta przestrzegał Sukarno, pragnącego zawojować Papuę Zachodnią, że „Bóg i Diabeł wiedzą, że Irian (czyli Papua Zachodnia) to nie rasa malajska, ale rasa Melanezji! W związku z tym, po zajęciu tego terenu Indonezja będzie zaliczana do neokolonialnych imperialistów!". Ostatnie zdanie wypowiedział występujący niezwykle emocjonalnie Petrus Reffasie Mike. Jego postawa może być na tyle alarmująca dla indonezyjskiego establishmentu, że P.R Mike, sekretarz Solidarności Papui, był zarazem członkiem Papua Bangkit Volunteer Care Community (PPB), korpusu papuaskich wolontariuszy wspierających kandydaturę Joko Widodo na prezydenta Indonezji. Krytyczne wystąpienia podejmujące tematy suwerennościowe, ze strony ludzi zdolnych do ograniczonej współpracy z administracją Dżakarty, mogą świadczyć, że kolejne segmenty społeczeństwa papuaskiego odczuwają konieczność i istnienie przyrodzonego prawa do uwolnienia się spod indonezyjskiej okupacji.

ZACHODNI PAPUASI POŻEGNALI DESMONDA TUTU – ORĘDOWNIKA GODNOŚCI I PRAW CZŁOWIEKA Z RPA, KTÓRY PAMIĘTAŁ O TRUDNYM LOSIE ZACHODNICH PAPUASÓW

Desmond Tutu, znany działacz zabiegający o zniesienie systemu apartheidu w RPA zmarł w niedzielę 26 grudnia 2021 roku w wieku 90 lat. Emerytowany arcybiskup anglikański z RPA gorąco popierał ludy i narody na całym świecie walczące o samostanowienie i sprawiedliwość. Papua Zachodnia obok Palestyny, Katalonii i Kurdystanu – były wśród tych do których wracał w swoich wystąpieniach. W marcu 2015 roku Desmond Tutu spotkał się z Bennym Wendą, obecnym Tymczasowym Prezydentem Papui Zachodniej z ramienia Zjednoczonego Ruchu Wyzwolenia Papui Zachodniej (ULMWP), który złożył kondolencje mieszkańcom Republiki Południowej Afryki z powodu odejścia zasłużonego działacza i duchownego. „Dziś opłakujemy utratę wielkiego duchownego i humanitarnego przywódcy, orędownika pokoju, nadziei i sprawiedliwości oraz latarnię światła dla potrzebujących pocieszenia na całym świecie” – napisał B. Wenda na wieść o jego śmierci. Desmond Tutu, który już wcześniej wzywał do sprawiedliwego rozpatrzenia kwestii Papui Zachodniej w 2015 roku ponownie zaapelował do ONZ o wszczęcie śledztwa w sprawie tzw. Aktu Wolnego Wyboru, sfałszowanego referendum, które w 1969 roku bezprawnie włączyło Papuę Zachodnią w skład państwa indonezyjskiego.

„Jestem w szoku gdy dowiaduję się, że Papua Zachodnia nadal nie jest wolna. Nie sądziłem, że takie rzeczy wciąż się dzieją. Wzywam Organizację Narodów Zjednoczonych i wszystkie właściwe ciała, proszę, zróbcie to co słuszne dla Papui Zachodniej. Nie możemy mieć na świecie trochę ludzi wolnych i pozostałych zniewolonych. Tak długo jak istnieje jedna osoba, która nie jest wolna, tak nikt nie jest wolny. Jestem bardzo, bardzo zmartwiony i modłę się aby Indonezja i inne kraje robiły to co właściwe, ponieważ to nie jest dla nich darem (Zachodnich Papuasów), to jest ich prawo jako dzieci boga”. Desmond Tutu skierował również słowa otuchy bezpośrednio do samego Benny’ego Wendy: „Następnym razem kiedy cię zobaczę, będziesz miał paszport Papui Zachodniej”.

W 2004 roku arcybiskup Desmond Tutu zwracając się do ONZ powiedział: „Z głębokim niepokojem dowiedziałem się o roli Organizacji Narodów Zjednoczonych w przejęciu Papui Zachodniej przez Indonezję oraz – o skompromitowanym – Akcie Wolnego Wyboru z 1969 roku. Zamiast właściwego referendum, w którym każdy dorosły, mężczyzna i kobieta mieliby możliwość oddania głosu w głosowaniu tajnym, czy chcą, czy też nie chcą być częścią Indonezji, zebrano ponad 1000 osób po czym w atmosferze strachu i represji zmuszono ich do publicznego opowiedzenia się za przynależnością do Indonezji”.

1 GRUDZIEŃ - DZIEŃ PODNIESIENIA FLAGI PAPUI ZACHODNIEJ W 2021 ROKU

W dniu 1 grudnia 2021 Zachodni Papuasi świętowali 60-tą rocznicę proklamowania niepodległości. W związku z tym 5 organizacji studenckich zorganizowało w kampusie studenckim - Asrama Mahasiswa Papua Makassar pokojową akcję, kreując w ten sposób platformę służącą ekspresji postulatów niepodległościowych. Akcja miała miejsce 1 grudnia w Makasarze na Sulawesii.

Wspomniane organizacje to Aliansi Mahasiswa Papua (AMP- Sojusz Studentów Papuasckich), Aliansi Mahasiswa Pegunungan Papua Indonesia (AMPTPI - Sojusz Studentów Masywu Centralnego Indonezyjskiej Prowincji Papua - organizacja ta skupia ludy górskie), Komite Nasional Papua Barat (KNPB - Komitet Narodowy Papui Zachodniej), Forum Solidaritas Mahasiswa Papua Barat (FSM-PB - Solidarnościowe Forum Studentów Papui Zachodniej) oraz Front Rakyat Indonesia untuk West Paua (FRI-WP - Front Ludu Indonezji dla Papui Zachodniej).

W wywiadzie udzielonym redakcji „Suara Papua” wszyscy jednomyślnie podkreślają, że data 1 grudnia to czas sakralny dla Zachodnich Papuasów, w związku z czym wzywają Rząd Zjednoczonej Republiki Indonezji (Pemerintah Negara Kesatuan Republik Indonesia) do natychmiastowej demilitaryzacji, uchylecia kontynuacji Specjalnej Autonomii (OTSUS), a także o zwrócenie Papuasom prawa do samostanowienia (hak penentuan nasib sendiri), bowiem dnia 1 grudnia 1961 Papua Zachodnia proklamowała niepodległość:

„Flaga Bintang Kejora załopotą w mieście Hollandia (obecna Jayapura), przy akompaniamencie hymnu: "Hai Tanahku Papua". Deklaracja ta nie została uznana przez Republikę Indonezji. Indonezyjski prezydent Sukarno nazwał nowopowstały kraj mianem sztucznego i marionetkowego tworu holenderskich kolonialistów (negara boneka buatan Belanda).

Następnie prezydent Sukarno wezwał do aneksji Papui Zachodniej ogłaszając 19 grudnia 1961 roku tzw. Deklarację Trikora (Tri Komando Rakyat). Została ona wcielona w życie w ramach operacji militarnej, która pochłonęła wiele istnień Zachodnich Papuasów.

Taki był początek militarystycznego podejścia Rządu Republiki Indonezji wobec Papui Zachodniej. Sytuacja ta pogorszyła się jeszcze bardziej w czasach "Nowego Ładu" (Orde Baru) w czasie rządów Suharto. Wdrożono szereg posunięć takich jak PEPERA, sfingowany plebiscyt, który był inwalidztwem prawnym. Pomimo późniejszej "odwilży" po odejściu Suharto nie nastąpiły żadne zmiany w postawie Rządu Republiki Indonezji.

Operacje militarne, argumentowane wolą wyłączenia oddziałów partyzantki TPN-PB ulegają wzmożeniu. Przypadki naruszenia praw człowieka nie są należycie badane, a z ochraniania wyrobisk kopalnianych przez wojsko uczyniono dochodowy biznes. Obecna sytuacja związana z interwencjami militarnymi w Regencjach Puncak i Maybrat generuje olbrzymią falę wewnętrznych uchodźców i nie napawa optymizmem.

Jeśli chodzi o Program Specjalnej Autonomii dla Papui (OTSUS) to rok 2021 jest ostatnim rokiem obowiązywania Ustawy o Programie Specjalnej Autonomii (Undang-Undang OTSUS). Zgodnie z umową, godność ludu Papui Zachodniej powinna być przywrócona i OTSUS nie powinien być przedłużany.

20 lat obowiązywania OTSUS stanowiło jedynie narzędzie w rękach władz Indonezji, zainteresowanych jedynie zaciskaniem kleszczy wszechwładnego kolonializmu w Papui Zachodniej. Łamanie praw człowieka (pozasądowe zabójstwa, rozbijanie i tłumienie pokojowych demonstracji) jest kontynuowane aż po dzień dzisiejszy.

W związku z powyższym prezentujemy 16 punktów wyrażających nasze żądania:

- 1) Dać Zachodnim Papuasom prawo do samostanowienia, co będzie stanowiło demokratyczne rozwiązanie konfliktu;
- 2) Uchylić Ustawę o Wdrożeniu II Edycji Programu Specjalnej Autonomii (Undang-Undang OTSUS Jilid II);
- 3) Dać dostęp niezależnym dziennikarzom do Papui Zachodniej, zarówno krajowym, jak i reprezentującym media zagraniczne;
- 4) Wycofać wojska organiczne jak i nieorganiczne z Papui Zachodniej;
- 5) Wstrzymać wszelkie formy dyskryminacji rasowej oraz powstrzymać groźby i inwigilację wobec młodzieży papuaskiej studiującej w Indonezji;
- 6) Natychmiast uwolnić wszystkich więźniów politycznych;
- 7) Zamknąć Freeport, BO, LNG Tangguh, powstrzymać rozbudowę Bloku Wabu w Intan Jaya oraz eksploatację PT Antam w Gwiezdnym Górach (Pegunungan Bintang);
- 8) Zbadać dokładnie sprawę winowajców postrzeleń osób cywilnych w Intan Jaya;

- 9). Zatrzymać, aresztować i osądzić indonezyjskich generałów, winnych przypadków naruszeń praw człowieka;
- 10). Zatrzymać systemowy rasizm , wdrażany przez Rząd Indonezji oraz TNI/POLRI;
- 11) Zatrzymać operacji militarne w regencjach Nduga, Intan Jaya (Diamentowa Chwała), Pegunungan Bintang (Gwiazdne Góry), Puncak Jaya (Szczyt Chwały), Puncak, Maybrat i wszystkich zakątkach Papui Zachodniej;
- 12) Niechaj Holandia weźmie odpowiedzialność za dokończenie procesu dekolonizacji, tak jak się do tego zobowiązała w przeszłości;
- 13) Niechaj ONZ aktywnie zaangażuje się w sprawiedliwe wdrożenie przywrócenia Zachodnim Papuasom prawa do samostanowienia. Niech dokona się "wyprostowanie historii" i sprawiedliwa ocena przypadków łamania praw człowieka w naszej ojczyźnie;
- 14) Należy przekonać Rząd Republiki Indonezji do wydania zezwolenia na przyjazd do Papui Zachodniej Komisji Praw Człowieka ONZ, aby ta przyjrzała się wnikliwie sytuacji humanitarnej w Papui Zachodniej. Pragniemy swobody ekspresji postulatów politycznych, wolnej prasy, wolności zrzeszania się w organizacje, jednym słowem pragniemy szerokiego dostępu do demokracji;
- 15) Natychmiast zatrzymać wysiedlenia i exodus uchodźców w Papui Zachodniej;
- 16) Wzywamy masy prodemokratyczne do podjęcia akcji solidarnościowych, wspierających nasze postulaty i niepodległościową walkę Zachodnich Papuasów tak aby strumień krwi i łez został raz na zawsze zatamowany”.

KNPB NDUGA: KONFLIKTY MIĘDZYPLEMIENNE NISZCZĄ JEDNOŚĆ

Komitet Narodowy Papui Zachodniej (Komite Nasional Papua Barat) to pokojowa organizacja stawiająca sobie za cel uświadamianie narodu, integrowanie go i poprowadzenie do pełnej niepodległości. W obliczu wojny międzyplemiennej (perang suku), jaka wybuchła w stolicy Regencji Jayawijaya, działacze KNPB z różnych obszarów i sektorów nie ustawali w wysiłkach, aby zażegnać ten spór zgodnie z prawem zwyczajowym (penyelesaian konflik horizontal menurut hukum adat). Jak podkreślają działacze KNPB Nduga, zakończenie sporu między ludami Lani i Nduga jest niezwykle istotne ponieważ indonezyjska propaganda wykorzystuje zaistniałe napięcia uzasadniając zwiększenie aktywności zintegrowanych sił TNI/POLRI w regionie. Ponadto zmierzanie do pełnej niepodległości wymaga od narodu budowania poczucia tożsamości i jedności, co implikuje wygaśnięcie wszelkich form konfliktu horyzontalnego (są nimi wojny plemienne oraz napięcia na tle religijnym, głównie między chrześcijanami a muzułmanami). Mediacje KNPB Nduga i tworzone przez organizację forum pojednawczego, nie tylko umożliwiają uniknięcie niepotrzebnych ofiar, prowadzi do harmonii i równowagi społecznej, ale przede wszystkim jest wyrazem patriotycznej dojrzałości, dojrzałej postawy na drodze do pełnej niepodległości Papui Zachodniej.

KNPB NUMBAY: 60 LAT OD DEKLARACJI TRIKORA

„Prawo do samostanowienia znajduje się w zasięgu możliwości Zachodnich Papuasów. Musimy skonsolidować nasze szeregi w walce z okupantem. Musimy powstać, aby wywalczyć przyszłość dla narodu”- mówi Benny Murib, sekretarz oddziału Komitetu Narodowego Papui Zachodniej w Port Numbay/Jayapura (KNPB Numbay).

Oświadczenie te zostało wygłoszone w 60. rocznicę ogłoszenia Deklaracji Trikora przez Prezydenta Indonezji Ahmeda Sukarno (Tri Komando Rakyat 19/12/1961). Sukarno zarządził przeprowadzenie zmasowanej akcji militarnej celem zniszczenia "marionetkowego państwa, stworzonego sztucznie, przez holenderskich kolonialistów”, czyli Papui Zachodniej. Tak określając Papuę Zachodnią,

motywował naród indonezyjski do zatknięcia czerwono-białej flagi we wszystkich zakątkach terytorium.

W dniu 19 grudnia 2019 roku (59-ta rocznica Deklaracji Trikora) miało miejsce krwawe wydarzenie w regencji Nduga. Mianowicie papuaski kierowca Hendrik Lokbere został zastrzelony przez zintegrowane oddziały indonezyjskiego wojska i policji (TNI/POLRI). Do dnia dzisiejszego, ani nie wskazano, ani nie osądzono winowajcy. Upamiętnienie Deklaracji Trikora, jako początku indonezyjskiej kolonizacji, okupacji i ciągu operacji militarnych, studenci z Nduga przeżywają również, oddając hołd Hendrikowi Lokbere.

Sekretarz KNPB Port Numbay, Benny Murib twierdzi, że prawo do samostanowienia zostało skradzione narodowi Papui Zachodniej właśnie owego pamiętnego dnia 19 grudnia 1961 roku. „W rezultacie tego posunięcia Sukarno, naród Papui Zachodniej znajduje się obecnie a progę unicestwienia, więc powinien on powstać i zdecydowanie zjednoczyć siły, w ramach oporu wobec ucisku kolonialnego i imperializmu”- akcentuje Benny Murib (19.12.2021).

Sekretarz KNPB Numbay zapewnia, że samostanowienie jest w rękach Zachodnich Papuasów. Nie w rękach Indonezji, USA ani w rękach innych sojuszników. „Tak więc wszyscy ludzie o czarnej skórze i kręconych włosach (kult hitam rambut keriting) powinni powstać przeciw indonezyjskiej okupacji, w całej Papui Zachodniej”.

KOMITET NARODOWY PAPUI ZACHODNIEJ (KNPB) i ZJEDNOCZONY RUCH WYZWOLENIA PAPUI ZACHODNIEJ (ULMWP) ZDETERMINOWANE NA DRODZE ZINTEGROWANIA GRUP PRONIEPODLEGŁOŚCIOWYCH

Orgam Wanimbo, przewodniczący dyplomacji Komitetu Narodowego Papui Zachodniej (KNPB) oraz Yanto Awerkion pełniący funkcję zastępcy przewodniczącego tej organizacji w mieście Timika (KNPB Timika) oświadczyli, że KNPB aktywnie wspiera postanowienia I Kongresu KNPB oraz jego trzy rezolucje dotyczące zjednoczenia w obrębie armii, integracji społeczeństwa cywilnego oraz dyplomacji.

„KNPB stale inicjuje realizację tego programu, dając impuls przywódcom, aby integrowali się w celu urzeczywistnienia prawa do samostanowienia” – czytamy w oświadczeniu wygłoszonym 7 stycznia 2022 roku.

Orgam Wanimbo podkreśla, że integracja różnych grup i warstw ruchu niepodległościowego zakończy kolonialne praktyki Rządu Republiki Indonezji w Papui Zachodniej: "Przywódcy niepodległościowi powinni objąć swą opieką różne środowiska jasno formułując istotę postulatów politycznych i nie wahać się ponieść ofiarę dla narodu, który cierpi nędzę we własnym kraju”.

Orgam Wanimbo zapewnia, że naród w pełni popiera KNPB w praktycznej realizacji agendy, jaką jest Narodowy Strajk Powszechny (Mogok Sipil Nasional - MSN): "My jako naród Papui Zachodniej żądamy od Rządu Zjednoczonej Republiki Indonezji (NKRI) natychmiastowego wycofania wojsk organicznych i nieorganicznych z całego terytorium Papui Zachodniej i z całą stanowczością domagamy się zastopowania i odrzucenia nowej wersji Programu Specjalnej Autonomii (OTSUS Jilid II). Dyplomatyczny przedstawiciel KNPB złożył również następującą deklarację: „W imieniu narodu Papui Zachodniej wspieramy Sekretariat Wspólnotowy (Sekretariat Bersama -SEKBER) i Petycję Ludu Papui (Petisi Rakyat Papua - PRP) podpisaną już przez 113 organizacji w proteście przeciwko przedłużeniu OTSUS (Penolakan Perpanjangan OTSUS)”.

Orgam Wanimbo twierdzi, że Zachodni Papuasi pragną natychmiastowego zamknięcia kopalni PT Freeport Indonesia w Timice oraz prac wydobywczych w Blok Wabu w Regencji Intan Jaya. „W imieniu ludu Papui Zachodniej domagamy się natychmiastowego uwolnienia Victora Yeimo oraz bezwarunkowego uwolnienia wszystkich innych więźniów politycznych” - to kolejny postulat KNPB wygłoszony 7 stycznia przez tego działacza.

Równocześnie Rada Rządu Tymczasowego działającego pod parasolem ULMWP, reprezentowana przez Sona Tabuniego przedłożyła wniosek Buchtarowi Tabuniemu (jako Przewodniczącemu Rady Zgromadzenia ULMWP), aby ten zaprosił wszystkie grupy niepodległościowe do udziału w dyskusji i wspieraniu działań Konferencji Wysokiego Poziomu (Konferensi Tingkat Tinggi ULMWP).

Do powszechniej wiadomości podano, iż w dniu 6 stycznia 2022 w wiejskim regionie Timiki doszło do spotkania przedstawicieli różnych grup niepodległościowych. Rozmowy odbyły się pod patronatem Organizacji Niezależnych Społeczeństw Tradycyjnych (Organisasi Masyarakat Adat Independen - MAI). Na spotkaniu byli przedstawiciele ludów górskich takich jak Mee, Amungme, Damal, Moni, Nduga oraz tych żyjących na wybrzeżu.

Spotkanie rozpoczęło się od krótkiej uroczystości poprowadzonej przez pastora Deseriusa Adii S.Th (Dyplomowany Teolog) i odczytaniu przez niego fragmentu Pisma Świętego z Księgi Proroka Jeremiasza (6:12): "Domy ich przypadną innym, pola i żony zarazem, gdyż wyciągnę swoją rękę przeciwko mieszkańcom kraju". Następnie Sekretarz MAI przedstawił wszystkim zgromadzonym korzenie i cele zachodniopapuaskiej walki o niepodległość.

ZMIANA STATUSU INDONEZYJSKIEJ OPERACJI WOJSKOWEJ W PAPUI ZACHODNIEJ

Armia Narodowego Wyzwolenia Papui Zachodniej (TPN-PB) uważa zmianę modelu prowadzenia operacji zbrojnych przez Indonezję w Papui Zachodniej za „daremny trud”.

Stanowisko te zostało wyrażone po tym jak indonezyjskie czynniki wojskowe podały do wiadomości publicznej informację, że Korpus Bhayangkara zmienia hasło operacji w Papui Zachodniej z "Operacji Nemangkawi" („Operasi Nemngkawi”) na "Pokoju Operację Cartenz" ("Operasi Damiai Cartenz"). W skrócie - policja i wojsko zamierzają szermować hasłami przyszłego dobrobytu w Papui Zachodniej i tym samym na drodze perswazji odwozić rdzenną ludność od działań niepodległościowych. To istotna zmiana, po tym jak w 2021 roku indonezyjskie władze określiły TPN-PB mianem organizacji terrorystycznej i zapowiedziały wielkoskalowe działania wymierzone w tę organizację. Rzecznik TPN-PB, Sebby Sambom przekonuje, że plany policji i wojska nie sięgają korzeni problemu w Papui Zachodniej. Rdzeniem konfliktu jest bezustanne naruszanie praw człowieka przez aparat bezpieczeństwa oraz pogwałcenie politycznego prawa Zachodnich Papuasów do samostanowienia (12.01.2022).

Według Rzecznika TPN-PB OPM Zachodni Papuasi zamykają drzwi dla wszelkich form perswazji i nacisków stosowanych przez Rząd Republiki Indonezji. "My nie potrzebujemy prowadzić dialogu z Dżakartą, a zachęcamy gabinet Jokowi'ego do wspólnych rozmów przy stole negocjacyjnym pod nadzorem ONZ. Nie ma żadnego innego toru rozwoju wydarzeń, jak uzyskanie przez nas pełnej niepodległości, a przez to pokoju i stabilności społecznej" – przekonuje.

Ahmad Ramadhan, zwierzchnik Biura Informacyjnego Indonezyjskiej Armii wyjaśnia, że wyznaczono trzy funkcje Operacji Pokojowej Cartenz (Operasi Damai Cartenz):

- 1) funkcja wywiadowcza (fungsi intelejen);
- 2) funkcja formowania postaw społecznych (fungsi pembinaan masyarakat - binmas);
- 3) funkcja integracji społecznej (fungsi hubungan masyarakat- humas).

Proces wdrożenia odpowiednich działań prawnych w ramach Akcji Pokojowej Cartenz będzie sprawnie wdrażany, więc armia będzie miała ograniczoną funkcję wspierającą - zapewnia Ramadhan. Wcześniej Głównodowodzący Indonezyjskich Sił Zbrojnych (Panglima TNI) Andika Perkasa wspomniał, że ceni bardziej wygranie wojny bez walki, niż jej prowadzenie.

Argumentację tę odrzuca Ones Nesta Suhuniap, rzecznik Komitetu Narodowego Papui Zachodniej (KNPB), który uważa, że oficjalnie zmieniono nazwę z „operacji wojskowej” na „operację terytorialną” aby wyglądała na legalną. „Dzięki temu zabiegowi operacja promowana przez indonezyjskie wojsko

zostanie uznana za legalną, a następnie zamaskowana przez humanistyczną, pokojową i socjalną propagandę Specjalnej Autonomii (OTSUS). „To tylko taktyka mająca na celu oszukanie opinii publicznej” – powiedział Suhuniap w rozmowie z dziennikarzem Tabloid Jubi.

Na podstawie analiz Indonezyjskiego Instytutu Naukowego LIPI wskazano na cztery podstawowe korzenie konfliktu w Papui Zachodniej:

[1] siłowy proces integracji Papui Zachodniej z Indonezją za pośrednictwem Porozumienia z Nowego Jorku i Aktu Wolnego Wyboru;

[2] bezustanne łamanie praw człowieka przez indonezyjski aparat bezpieczeństwa;

[3] marginalizacja i dyskryminacja Papuasów;

[4] Porażka działań ekonomicznych, społecznych oraz infrastrukturalnych rządu. Dotyczy to także dziedzin opieki zdrowotnej, edukacji, modernizacji technicznej oraz podziału funduszy w ramach OTSUS).

WALKI ZBROJNE MIĘDZY ARMIĄ NARODOWEGO WYZWOLENIA PAPUI ZACHODNIEJ (TPN-PB), A INDONEZYJSKĄ ARMIĄ

Zachodniopapuaski ruch niepodległościowy (gerakan Papua merdeka) dzielimy na skrzydło zbrojne (sayap militer) oraz skrzydło pokojowe (sayap damai). Między przedstawicielami obu opcji dochodzi często do polemiki na temat skutecznej metody walki, w sytuacji gdy przeciwnik dysponuje miażdżącą przewagą techniczną, organizacyjną i liczebną. Zwolennicy drogi pokojowej akcentują rangę działań dyplomatycznych, które wydają się bardzo zasadne w sytuacji gdy naród stoi u progu całkowitej zagłady genetycznej, kulturowej, ekonomicznej, społecznej i demograficznej, a rozlew krwi immanentnie skorelowany z walka zbrojną takie ryzyko intensyfikuje.

Zwolennicy walki zbrojnej powołują się na dwa argumenty, uzasadniając swą postawę:

1) aparat bezpieczeństwa Zjednoczonej Republiki Indonezji nie ma skrupułów jeśli chodzi o strzelanie do pokojowych demonstrantów. Z tego powodu pokojowe metody walki wydają się nieskuteczne.

2) Panuje przekonanie, że instytucje międzynarodowe (przede wszystkim ONZ) nie reagują i ignorują pokojowe metody walki. Reakcja ONZ następuje tylko w wypadku nie dających się zaprzeczyć starć zbrojnych i dużej liczby ofiar wśród cywilów.

Konflikty zbrojne mają różne oblicza i możemy je klasyfikować ze względu na różnice w poziomie intensywności. Przykładowo konflikt na Ukrainie to wojna pełnoskalowa (wojna typu "gorącego"). W Papui Zachodniej mamy odmienną sytuację (konflikt o niskiej intensywności), ponieważ ze względu na ogromne dysproporcje w liczebności i wyposażeniu Armia Narodowego Wyzwolenia Papui Zachodniej (TPN-PB-OPM) przyjęła strategię walki partyzanckiej (perang guerilla), nękając zaskakującymi atakami zintegrowane oddziały policyjno-wojskowe Zjednoczonej Republiki Indonezji (TNI/POLRI). Strategia ta ma zmusić do reakcji instytucje międzynarodowe (przede wszystkim ONZ) oraz Rządu Zjednoczonej Republiki Indonezji (Pemerintah Negara Kesatuan Republik Indonesia) do rozmów przy stole negocjacyjnym, które to miałyby doprowadzić Papuę Zachodnią do pełnej niepodległości.

Według szacunków dziennikarzy Tabloid Jubi w latach 2018-2021 w wyniku konfliktu zbrojnego w Papui Zachodniej zginęło 307 osób a 50678 opuściło swe domy i stało się wewnętrznymi uchodźcami. W samym tylko 2020 roku do sierpnia zginęło lub zostały ranne 34 osoby (papuascy cywile, indonezyjscy policjanci i żołnierze oraz członkowie Armii Wyzwolenia Papui Zachodniej -TPN- PB łącznie). Rzecznik TPN-PB OPM Sebby Sambom wystosował do Prezydenta Zjednoczonej Republiki Indonezji oświadczenie, w którym złożył propozycję negocjacji przy asyście czynnika neutralnego

(ONZ). Dialog jest niezwykle trudny do zrealizowania ponieważ Indonezyjski rząd nie widzi innej alternatywy jak prowadzenie dialogu tylko po złożeniu broni przez TPN-PB oraz nie dopuszcza przyszłości Papui poza strukturami Zjednoczonej Republiki Indonezji.

O tym jak trudno będzie urzeczywistnić dialog pokojowy mogą świadczyć dramatyczne wydarzenia z Regencji Intan Jaya z listopada 2021 roku. Postrzelono tam dwójkę dzieci (2 i 5 lat), z których jedno zmarło (2-letni Nopelinus Sondegau). Pojawiły się także doniesienia o postrzeleniu dwóch 13-nastoletków, z których jeden (Selon Sondeagu) zmarł (14.11.2021). 9 listopada 2021 postrzelono 24-letnią Agustinę Ondou, która wracała z zakupów. Indonezyjscy wojskowi posadzili ją o dokonanie tych zakupów celem zaopatrzenia w żywność TPN-PB, podczas gdy kobieta planowała je sprzedać we wsi Dibuga w Dystrykcie Sugapa. Kobieta ranna w biodra i powiekę została ewakuowana do Timiki.

W dniu 27 stycznia 2022 roku w Dystrykcie Gome (Regencja Puncak) doszło do konfrontacji zbrojnej, pomiędzy Armią Narodowego Wyzwolenia Papui Zachodniej (TPN-PB), a zintegrowanymi oddziałami indonezyjskimi TNI/POLRI. Zginęło trzech indonezyjskich żołnierzy (Serda M Rizal Maulana Arifin, Pratu Tupel Alomoan Baraza i Pratu Rahman Tomilawa), a jeden został ciężko rany (Pratu Saeful). Wiadomości te potwierdza Taufan Gestoro, lokalny dowódca - Danrem 173 Brigjen TNI. Taufan dodaje, że wymiana ognia miała miejsce o godzinie 10.00 czasu lokalnego, a trzeci zabity żołnierz (Pratu Braza) był członkiem jednostki Yonif R 408 /SBH, skierowanej do Regencji Puncak, w celu zabezpieczenia obszaru wrażliwego.

Rzecznik TPN-PB OPM Sebbby Sambom oświadczył, że ataku na posterunek Pos Koramil Distrik Gome Tanah Merah dokonał Numbuk Telenggen. Akcja ta jest elementem ustrukturyzowanej walki o niepodległość, prowadzonej przez Naczelnego Dowódcę (Panglima) Goliatha Tabuniego, jako zwierzchnika operacji zbrojnej na terytorium całej Papui oraz Penny'ego Muriba jako dowódcę w Regencji Puncak (ze stolicą w Ilaga).

20 lutego 2022 roku w starciu między papuaskimi partyzantami a indonezyjskim wojskiem w regionie Ilaga w regencji Puncak zginął Kasar Kulua, papuaski bojownik TPN/PB walczący pod dowództwem Kenelaka Muriba.

3 marca 2022 roku rzecznik indonezyjskiej policji w Papui, Ahmad Musthofa Kamal oskarżył członków „Zbrojnej Grupy Przestępczej (KBB)” o zabicie ośmiu pracowników firmy PTT (Palapa Timur Telematika), w trakcie gdy ci prowadzili prace naprawcze przy stacji nadawczo-odbiorczej. Do zabicia ośmiu osób przyznał się Aibon Kogeya, dowódca batalionu Ndullamo (Kodap III Ndugama) TPN-PB. Do wydarzenia doszło na pograniczu Intan Jaya i Puncak. Aibon Kogeya przyznał, że jego oddział podpalił również obóz zbudowany przez pracowników i zarekwirował znaleziony na jego terenie sprzęt. Zakończenie jakichkolwiek planów w związku ze złotonośnym Blokiem Wabu, zamknięcie kopalni Freeport McMoran oraz natychmiastowe rozwiązanie kwestii łamania praw człowieka – to ultimatum skierowane przez Aibona do rządu Indonezji.

DEZERCJE

W przeciągu krótkiego okresu czasu trzech członków indonezyjskiej armii (TNI) pochodzenia papuaskiego zdezerterowało i zasililo szeregi TPN-PB. Pierwszym z trzech wspomnianych Papuasów jest Senat Soll. Po ucieczce z TNI dowodził partyzantką TPN-PB w Regencji Yahukimo. Zmarł w bieżącym roku.

Drugi dezertor to Lukius Matuan/Hiluka. Opuścił jednostkę Pos Bulapa na początku 2021 roku. Cały czas potwierdza on swą aktywność w Regencji Intan Jaya gdzie walczy ze zintegrowanymi oddziałami TNI /POLRI.

Trzeci żołnierz to Yotam Bugiangge. 18 grudnia 2021 roku opuścił on jednostkę Satuan TNI Kompi 756 Kelana Yudha Kompi Senggi w Dystrykcie Senggi (Regencja Kerom).

Tych trzech żołnierzy przeszło profesjonalne przeszkolenie wojskowe w strukturach indonezyjskiej armii. Dezerterzy zabrali ze sobą nie tylko broń, ale również wiedzę w dziedzinie strategii wojskowej oraz poufną wiedzę na temat struktury i planów działania TNI.

Lucky Y.Matuan po miesiącach milczenia rzecznika TPN-PB, Sebby'ego Samboma przekazał swe oświadczenie:

„Pragnę walczyć o wolność Ziemi Cenderawasih. Nie przystąpiłem do szeregów TPN-PB jako szpieg zainstalowany przez TNI, lecz byłem kierowany impulsem płynącym z głębi własnego sumienia. Pragnę walczyć o wolność ojczyzny, gdzie przyszedłem na świat. Będę walczył, aż do końca świata, o ile Papua nie będzie wtedy jeszcze wolna! Odłożę broń gdy upragniony cel zostanie osiągnięty.”
Obecnie Lucky Y.Matuan twierdzi, że jest członkiem Regionalnego Komanda Obronnego VIII (Komando Daerah Pertahanan VIII Intan Jaya) i wyznaje, że jego ojciec posiada bliskie związki z Simonem Kogoyą - ojcem obecnego Komendanta Operacji w Intan Jaya - Undinusa Kogoyi. Podkreśla, że pięć lat służby w TNI stanowi dla niego cenny kapitał, dający się teraz znakomicie wykorzystać podczas opracowywania strategii walki u boku TPN-PB OPM KODAP VIII Intan Jaya”.

21 April 2022

Human Rights Concerns in West Papua

The Pacific Elders' Voice is deeply concerned about reports of human rights abuse in West Papua. According to reports from reliable sources, the human rights situation in the last few years has significantly deteriorated. These reports suggest an increased number of extra judicial executions, enforced disappearances and the internal displacement of Melanesian Papuans.

The Pacific Elders recall the Pacific Island Forum Leaders' Communique made in Tuvalu in 2019 which welcomed the invitation by Indonesia for a mission to West Papua by the UN High Commissioner for Human Rights. The Communique strongly encouraged both sides to finalise the timing of the visit and for an evidence-based, informed report on the situation be provided before next Pacific Island Forum Leaders meeting in 2020.

Despite such undertaking, we understand that the Indonesian Government has not allowed UN High Commissioner for Human Rights to visit West Papua. We find this unacceptable and believe that such behaviour can only exacerbate the tensions in the region. Indonesia must take responsibility for its actions and abuses and make amends for the harm that has been caused to the Indigenous population of West Papua.

The Pacific Elders urgently calls for the Indonesia Government to allow the UN High Commission for Human Rights to visit West Papua and to prepare a report for the Human Rights Council.

We call on all members of the Human Rights Council to pass a resolution condemning the current human rights abuses in West Papua. We further call on the Human Rights Council to clearly identify the human rights abuses in Indonesia's Universal Periodic Review and to identify clear steps to rectify the abuses that are taking place.

For further information contact:
Mahendra Kumar: tel +61 410641161
Email: kumar.mahend@email.com

Twitter: @pacificelders
Website: pacificeldersvoice.com

Członkowie Starszyny Wysp Pacyfiku (Pacifik Elders Voice - PEV) wyrazili zaniepokojenie stanem praw człowieka w Papui Zachodniej i wezwali Rząd Indonezji do przyjęcia misji Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka i umożliwienia jej odbycia wizyty w Papui Zachodniej

United Nations

UN News

Global perspective Human stories

Search

Advanced Search

AUDIO HUB

SUBSCRIBE

Indonesia: Shocking abuses against indigenous Papuans, rights experts report

© UNICEF/Fauzan Ijazah | A girl reads a book in front of her house in Papua, one of Indonesia's poorest provinces.

W Biuletynie ONZ znalazła się publikacja informująca o „szokujących nadużyciach wobec rdzennych mieszkańców Papui Zachodniej”, których dopuszczają się indonezyjskie siły bezpieczeństwa.

Kristianus „Kris” Douw, młody muzyk z Papui Zachodniej, został pobity przez indonezyjskich funkcjonariuszy w 2020 roku. Potem już nigdy nie odzyskał pełnego zdrowia. Zmarł w tym roku.

Furia Indonezyjskich żołnierzy po tym gdy jeden z nich stracił broń obróciła się przeciwko papuaskim dzieciom i nastolatkom oraz okolicznym mieszkańcom. Indonezyjscy funkcjonariusze podpalili budynki w okolicy; przesłuchiwali, bili i torturowali dzieci. Trafily one do szpitala; 12-letni Makilon Tabuni zmarł. Kremacji i pochówki chłopca dokonali członkowie rodziny i mieszkańcy regionu (dystrykt Sinak, regencja Puncak, 24 luty 2022 r.)

Haris Azhar (w środku), działacz praw człowieka związany z Lokataru i KontraS oraz Fatia Maulidiyanti (po prawej), koordynatorka KontraS (Komisji ds. Osób Zaginionych i Ofiar Przemocy) poruszyli kwestię łamania praw człowieka w Papui Zachodniej oraz korupcji indonezyjskich władz, czerpiących zyski z kopalni złota w Mimice oraz w Intan Jaya (gdzie planuje się reaktywację prac wydobywczych). Wystąpienie te zbiegło się w czasie z głośnym raportem wiążącym wysokich rangą indonezyjskich żołnierzy i policjantów oraz polityków z nielegalną działalnością górniczą w Papui Zachodniej. Wśród postponowanych znalazł się Luhut Panjaitan (po lewej), wieloletni indonezyjski minister (obecnie ds. morskich i inwestycji), na wniosek, którego rozpoczęto kryminalizację działaczy praw człowieka.

Desmond Tutu, znany działacz zabiegający o zniesienie systemu apartheidu w RPA zmarł w niedzielę 26 grudnia 2021 roku w wieku 90 lat. Emerytowany arcybiskup anglikański z RPA gorąco popierał ludy i narody na całym świecie walczące o samostanowienie i sprawiedliwość. Papua Zachodnia obok Palestyny, Katalonii i Kurdystanu – były wśród tych do których wracał w swoich wystąpieniach.

J. SKRZYPSKI

OBYWATEL POLSKI

WIĘZIEŃ POLITYCZNY

W INDONEZJI

MAJ 2022

=

45 MIESIĘCY WIĘZIENIA

Koniec Maja 2022 roku zbiega się z 45. miesiącem kryminalizacji i uwięzienia obywatela Polski na terenie Indonezji. Indonezyjskie władze wyznaczyły Jakóba Skrzypskiego na "kozła ofiarnego". Skrzypskiemu odebrano już prawie cztery lata wolności tylko dlatego, że zwiedzał Papuę Zachodnią i spotykał się z jej mieszkańcami.

Pomimo, że Parlament Europejski uznał Skrzypskiego za więźnia politycznego, a ostatnie przecieki sugerują, że prezydent Indonezji, Joko Widodo, odmówił ulaskawienia obywatela Polski, Premier i Prezydent RP wciąż milczą, nie podejmując osobistej interwencji. Nie chcą wprost potępić tego zamachu politycznego nie mającego nic wspólnego ze sprawiedliwością.

To zaskakujące, że w dobie kiedy wszyscy polscy urzędnicy otwarcie potępiają, to co dzieje się na Ukrainie, nie mają odwagi powiedzieć jasno i wyraźnie, że kryminalizowanie i więzienie Polaka za to, że rozmawiał z ludźmi pragnącymi niepodległości własnego kraju, tak jak chcą tego dziś obywatele Ukrainy, jest nielegalnym i haniebnym zamachem na wolność osobistą motywowaną niskimi pobudkami indonezyjskiego establishmentu.

DEMONSTRACJA POD AMBASADĄ INDONEZJI

12 SIERPNIĄ 2022

Warszawa, ul. Estońska 3/5

Drodzy Państwo! Drodzy Przyjaciele!

Po wielu napięciach społecznych i trudnej sytuacji międzynarodowej w najbliższym regionie nadszedł czas, aby obywatele i mieszkańcy Polski ponownie zgromadzili się pod Ambasadą Indonezji w Polsce. Planowana demonstracja zbiegnie się z 60. rocznicą podpisania Porozumienia z Nowego Jorku (15 sierpnia 1962 roku).

Czym jest te porozumienie? My, mieszkańcy Polski możemy sobie wyobrazić Porozumienie z Nowego Jorku jako odmianę "tropikalnej Jałty". Bez udziału Zachodnich Papuasów, po tajnych negocjacjach przedstawiciele rządów Indonezji, Niderlandów i USA zdecydowali o przekazaniu terytorium Papui Zachodniej najpierw pod kontrolę Tymczasowej Władzy ONZ (do 1 maja 1963)!; a następnie władz Indonezji.

Tylko między 1 maja 1963 r. a czerwcem 1969 r. z rąk indonezyjskich sił bezpieczeństwa zginęły tysiące Papuasów. Porozumienie z Nowego Jorku stało się załącznikiem trwałej okupacji Papui Zachodniej.

W trakcie tej demonstracji opowiemy nie tylko o tym wydarzeniu ale o wszystkich innych problemach nękających współcześnie Papuę Zachodnią.

Śledźcie nasz profil. Więcej bieżących wiadomości będziemy zamieszczali na przestrzeni najbliższych dwóch miesięcy.

Koniecznienie też polubcie stronę tematyczną, gdzie również będą zamieszczane aktualności w tym temacie... Zapraszamy do wspólnego działania na rzecz uniwersalnego dobra!

Więcej informacji na bieżąco

<https://www.facebook.com/fwpcpoland>

fwpcoland@gmail.com

***** REFLEKSJE NAD STATUSEM PAPUI ZACHODNIEJ W KONTEKŚCIE INWAZJI MILITARNEJ NA UKRAINĘ *****

Benny Wenda jako Prezydent Tymczasowy Papui Zachodniej (Presiden Interim) z ramienia ULMWP reaguje na wszystkie aktualne i ważne wydarzenia polityczne. W ostatnich miesiącach wyraża głębokie współczucie i solidarność z mieszkańcami Ukrainy zaatakowanej przez władze i wojska Rosji. „Oczy świata z przerażeniem patrzą na inwazję na Ukrainę. Czujemy ich przerażenie, czujemy ich ból i solidaryzujemy się z tymi mężczyznami, kobietami i dziećmi. Widzimy ich cierpienie i płacemy z powodu śmierci niewinnych ludzi, zabijanych dzieci, zbombardowanych domów i traumy uchodźców, którzy są zmuszani do opuszczania swoich domów.... Widzimy ból ludzi, którzy są bombardowani we własnych domach i zmuszeni do ucieczki, stając się uchodźcami wojennymi.” - mówi zachodniopapuaski lider niepodległościowy.

Benny Wenda uważa, że cierpienie i ból Ukraińców zostały słusznie usłyszane przez Świat. „Świat opowiedział się za potępieniem działań Putina i jego reżimu. Świat przyklaskuje także odwadze i duchowi Ukraińców w ich oporze; gdy bronią własnych rodzin, domów, społeczności oraz tożsamości narodowej” – kontynuuje, zwracając uwagę, że nie wszystkie głosy solidarnościowe w tym gronie są szczerze.

Chociaż oficjalnie władze Indonezji nawołują do pokoju na Ukrainie, przekonując, że Indonezja jest „pokojowym narodem” oddanym idei świata „opartego na pokoju i sprawiedliwości społecznej”, to korzystając z globalnej nieuwagi przyczyniają się do cierpienia „niewinnych cywilów w Papui Zachodniej”.

Benny Wenda wskazuje na znaczącą dychotomię w postawie Zjednoczonej Republiki Indonezji, która potępiła rosyjską inwazję, choć sama kontynuuje interwencje militarne w regencjach Puncak, Nduga, Maybrat, Intan Jaya, Pegunungan Bintang w Papui Zachodniej, dokonując brutalnych przypadków łamania praw człowieka. W tym samym czasie gdy rozpoczynała się inwazja Kremla na Ukrainę w regencji Puncak oskarżono dzieci o kradzież karabinu indonezyjskiego żołnierza. Dzieci brutalnie przesłuchiowano i torturowano. Jedno z nich zmarło. Wolność słowa jest tłumiona w Indonezji i najlepszym dowodem na to jest liczba więźniów politycznych przebywających w tamtejszych więzieniach, z Victorem Yeimo na czele.

Benny Wenda apeluje do ONZ aby winni zbrodni wojennych i naruszeń praw człowieka byli osądzeni przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym, a w miejsca konfliktów zbrojnych zostały wysłane organizacje humanitarne i przedstawiciele Komisji Praw Człowieka ONZ, celem dokumentowania cierpienia ludności cywilnej. „Społeczność międzynarodowa się budzi i nie możecie dłużej ukrywać swojego wstydliwego sekretu. Podobnie jak w przypadku narodu ukraińskiego, nie zmiądzycie naszego ducha, nie ukradniecie naszej nadziei, nie zrezygnujemy z walki o wolność” – zapowiada Tymczasowy Prezydent Papui Zachodniej, kierując te słowa pod adresem decydentów z Indonezji.

Wojna na Ukrainie wywołała potężną uwagę i emocje na całym świecie. Stymuluje do różnych refleksji osoby zamieszkujące przeciwległe regiony świata, które patrzą na nią z innych perspektyw geopolitycznych i aksjologicznych. W regionie Pacyfiku obok deklaracji potępienia rosyjskiej inwazji oraz apeli o pokój można usłyszeć także głosy, wyrażające rozżalenie, że przez sześć dekad ludobójstwo w Papui Zachodniej nie wywołał należycie silnego odzewu i solidarnej reakcji ze strony społeczności międzynarodowej. Takie wypowiedzi pojawiają się między innymi na Vanuatu, w kraju, gdzie wsparcie dla Zachodnich Papuasów i ich walki niepodległościowej było bardzo silne od samego początku. W podobnym tonie wypowiada się Garry Juffa, Gubernator Prowincji Oro w Papui Nowej Gwinei(PNG).

FRAGMENT WYPOWIEDZI GARRY'EGO JUFFY, GUBERNATORA PROWINCJI ORO W PAPUI NOWEJ GWINEI

Wszyscy jesteśmy zgodni co do tego, że każda inwazja przynosi wiele obaw ze strony innych państw. Czuję niesamowitą dychotomię pomiędzy potężnym oddźwiękiem, jaki wywołała rosyjska inwazja na Ukrainę, a bezdenną ciszą i złą milczeniem wokół Papui Zachodniej.

Papua Zachodnia została najechana przez Indonezję w 1962 roku i od tego czasu zginęło co najmniej 700.000 rdzennych mieszkańców tej ziemi. Dokładnie 10 października 1962 rozpoczęła się nielegalna okupacja, która trwa aż po dzień dzisiejszy.

W sfałszowanym referendum znanym jako Akt Wolnego Wyboru, lub PEPERA 1969 do głosowania dopuszczono 1025 elektorów, którzy mieli reprezentować głos narodu. Zostali oni zastraszeni przez indonezyjskich wojskowych, którzy zmusili ich do głosowania na rzecz integracji z Indonezją. Było to jawne pogwałcenie demokratycznych zasad głosowania, bowiem Papua Zachodnia liczyła wtedy ok 2 miliony obywateli. W gruncie rzeczy to było głosowanie, w którym ludzie zostali pozbawieni możliwości dokonania wyboru.

Na jakiej niby podstawie 1025 elektorów miało wyrażać głos wszystkich dorosłych obywateli, którzy mają przyrodzone prawo do głosowania? To było "referendum", nie mające prawa mienić się referendum demokratycznym.

Co najgorsze, niemal każdy kraj zachodni przyłożył do tego rękę, zatwierdzając rezultaty tego haniebnego aktu. Dowody tej przerażającej bierności są odnotowane w raportach, więc każdy może bezpośrednio to sprawdzić. Ta cisza i lekceważąca postawa niestety trwa do dziś...

Przez 59 lat i 4 miesiące sytuacja nie uległa zmianie. Jaka jest dla ONZ różnica pomiędzy obywatelami Melanezji a Ukraińcami? Dlaczego oni są od nas lepsi? Mogę zapytać dlaczego?

Dlaczego działania Indonezji nie spotkały się z globalnym potępieniem i dlaczego żadna troska nie jest adresowana wobec Papui Zachodniej? To co się stało w Papui Zachodniej stanowi ewidentny przykład ludobójstwa realizowanego w stosunku do określonej grupy narodowej.

To, co mnie intryguje, to ogłuszające milczenie tych samych krajów wyrażających poważne zaniepokojenie inwazją na Ukrainę, które [jednocześnie] nie powiedziały nic o inwazji na Papuę Zachodnią" ... „Czy mogę zapytać jaka jest różnica między Melanezyjczykami w Papui Zachodniej a dobrymi obywatelami Ukrainy?”.

Dlaczego zachodnie media nie wspominają o regionie Pacyfiku i dręczących go problemach? Czy my stanowimy gorszą rasę ludzi? W czym jesteśmy gorsi? Dlaczego mieszkańcy Pacyfiku nie są obiektem troski globalnych przywódców? Któż jest upoważniony do udzielenia odpowiedzi na te pytania? Jeśli ktoś taki jest, niechaj odpowie ciemnoskóremu ludowi Melanezji!

KOMENTARZ RAFAŁA SZYMBORSKIEGO

Ja osobiście też czuję głęboki zawód i rozżalenie, lecz jestem zwolennikiem idei, że polityczne błędy przeszłości trzeba starać się naprawić. Jako rzecznik kampanii na rzecz wolnej Papui Zachodniej w Polsce uważam, że trzeba kontynuować dzieło, aby wspomóc przywrócenie dziejowej sprawiedliwości poprzez nieustanne wskazywanie, że akty takie jak Rezolucja ONZ Nr.2504 XXIV, PEPERA 1969 (Akt Wolnego Wyboru) i Porozumienie z Nowego Joru (New York Agreement 1962), nosiły wiele znamion inwalidztwa prawa międzynarodowego, w związku z czym konieczne jest przeprowadzenie w Papui Zachodniej referendum niepodległościowego na zasadach demokratycznych.

Ponadto nie oddzielam, nie przeciwstawiam cierpienia Ukraińców i konieczności wsparcia ich w stosunku do kwestii Papui Zachodniej. Żywię nadzieję, że ożywiona dyskusja na temat zbrodni wojennych na Ukrainie i łamania tam praw człowieka, będzie miała swe implikacje w poważnych próbach wyegzekwowania decyzji w stosunku do łamiących prawa człowieka gdzie indziej, w tym właśnie w Papui Zachodniej. Jeżeli rosyjskim dygnitarzom komunikuje się, że odpowiedzą za swe

czyny, chociaż reprezentują światowe mocarstwo, to dlaczego miano by zapomnieć o indonezyjskich zbrodniarzach wojennych? Chciałbym tu zaznaczyć, iż zarówno Indonezja jak i Rosja podczas swych działań militarnych atakuje cywili oraz używa broni zakazanej międzynarodowymi konwencjami. Pocisków kasetowych i fosforowych Indonezyjska Armia (TNI) używała nie tylko podczas działań w regionach górskich w latach 1970., ale także w ostatnich latach podczas interwencji militarnej w Regencji Nduga, skierowanej przeciwko partyzantce TPN-PB OPM. Rosja używa na Ukrainie bomb fosforowych, kasetowych, próżniowych oraz pocisków hiperbarycznych..

Jest według mnie jeszcze inna kwestia, a mianowicie zagadnienie bezprawnych aneksji i konieczność ich rewizji. Z mojego punktu widzenia aneksja Krymu jest tak samo bezpodstawna i godna potępienia, jak aneksja Papui Zachodniej i siłowe jej zintegrowanie ze Zjednoczoną Republiką, które nastąpiło 1 maja 1963 roku.

Zauważam jeszcze jedno zjawisko. Wielu działaczy zachodniopapuaskich jest rozczarowanych zbyt małym wsparciem ze strony Zachodu w dziedzinie ich walki o niepodległość i respektowania praw człowieka. W związku z tym irracjonalnie spodziewają się oni wsparcia zbrojnego lub politycznego ze strony Rosji i Chin. W oświadczeniach pojawia się narracja, że Rosja nigdy nie niewoliła czarnych ludzi, tak jak kolonialne mocarstwa Europy Zachodniej. Niestety brak jest tutaj tej świadomości, że Rosja leżąc w centrum Euroazji nie miała dostępu do Czarnego Łądu, tak jak Holendrzy, Anglicy, Portugalczycy czy Hiszpanie, dysponujący potężnymi flotami. Brak jest też świadomości, że te wymienione kolonialne mocarstwa leżące na wybrzeżach nie koniecznie są tutaj jedynymi prześladowcami ludów rdzennych. Nie ma tutaj wiedzy o kolonizacji Syberii, niepodległościowych powstaniach Jakutów, o fakcie, że Rosja jest nazywana "Więzieniem Narodów". Obca jest tu świadomość nie tylko o prześladowaniach szamańskich i buddyjskich wierzeń przez reżim sowiecki, jak również permanentne łamanie praw człowieka i istnienie gułagów aż po dzień dzisiejszy. Jest dla mnie kwestią niezwykle trudną, problematyczną, że przedstawiciele narodu tak bardzo dotkniętego przez nielegalną okupację, zabójstwa polityczne, tortury, arbitralne aresztowania, porwania i akulturację dopatruje się w krajach takich jak Rosja czy Chiny nadziei na pomoc w walce o wolność, godność i niepodległość.

KOMENTARZ DAMIANA ŻUCHOWSKIEGO

Podczas Sesji Nadzwyczajnej ONZ zwołanej na przełomie lutego i marca 2022 roku, po tym jak Rosja zawetowała głosowanie w sprawie inwazji na Ukrainę na Radzie Bezpieczeństwa ONZ, to właśnie kraje wywodzące się z Oceanu Spokojnego wygłosiły jedno z najbardziej bezkompromisowych mów potępiających działania obozu Władimira Putina. Najbardziej przejmującą i osobistą mowę wygłosiła, moim zdaniem, przedstawicielka mikronezyjskiego Nauru, a inny kraj z regionu, Sfederowane Stany Mikronezji jako pierwszy kraj na świecie zerwał stosunki dyplomatyczne z Rosją. Po raz kolejny w historii potwierdziło się, że mieszkańcy „małych krajów Wielkiego Oceanu” nie cierpią na deficyt empatii i poczucia sprawiedliwości, także wobec procesów dokonujących się - z ich perspektywy - po drugiej stronie globu ziemskiego.

Z perspektywy polskiej i Europy Wschodniej nie doceniamy bardzo często tego jak odmiennie i skrajnie ocenia się procesy polityczne dokonujące się w naszym regionie geograficznym. Propagowana tendencja do „myślenia geopolitycznego”, w kategoriach zderzających się ze sobą wielkich, ponadnarodowych bloków politycznych sprawia, że wielu obserwatorów w Ameryce Południowej, Afryce i Azji nie skupia się wyłącznie na jednostkowym akcie naruszenia suwerenności politycznej. W komentarzach płynących z tak różnych regionów świata jak np. RPA, Kabylia i Peru, można usłyszeć ubolewanie nad tragedią ludności cywilnej i roztrzaskanym pokojem, lecz po drugiej stronie szali tej samej wagi stawia się „zrozumiałe pretensje geopolityczne Rosji”, a także wojenne i militarne nadużycia krajów euroatlantyckich, także te sięgające czasów kolonialnych, odnotowywane na przestrzeni ostatnich kilku dekad.

W tej mozaice dźwięków, faktów oraz ich interpretacji, obrazy i miary ulegają zakrzywieniu. Wspomnienie starych interwencji neokolonialnych Stanów Zjednoczonych w Ameryce Środkowej

miesza się z rzekomym antyimperializmem Lenina. Propaganda Rosji jako przeciwwagi świata jest przeciwstawiana drapieżnemu neokonserwatyzmowi amerykańskiemu czasów Busha-młodszego. Zderzanie się różnych narracji, wspomnień pokoleniowych i tych niedawnych, buduje podwaliny pod przeróżne interpretacje aktualnych wydarzeń. Z reguły sprzyjamy słabszemu. Słabszym i najechanym jest Ukraina. Jeśli jednak nałożymy komuś na nos geopolityczne okulary, znajdą się tacy co przekonają go, że w zderzeniu wielkich bloków geopolitycznych, tym słabszym w stosunku do NATO jest Rosja. I tam powinna znajdować się jego sympatia.

Dudy Rudianto, założyciel firmy Evello zajmującej się analizą danych z Dżakarty twierdzi, że badania przeprowadzone przez jego firmę wskazują, że „95% indonezyjskich użytkowników TikToka i 73% indonezyjskich użytkowników Instagrama popiera Rosję, po tym jak Wołodymir Żełenski powiedział, że Ukraina potrzebuje pomocy ze strony NATO i Zachodu”. Społeczeństwo zachodniopapuaskie posługujące się językiem Bahasa Indonesia styka się z tymi samymi treściami i interpretacjami co dominujące populacyjnie społeczeństwo centralnych wysp indonezyjskich i narażone jest na wyciąganie w niektórych obszarach zbliżonych wniosków. Stąd niejednokrotnie paternalistyczna interpretacja odległych geograficznie zjawisk. Osobliwym przykładem jest tutaj postać Selpiusa Bobiiego, byłego więźnia politycznego z Papui Zachodniej, dziś stojącego na czele inicjatywy religijno-modlitewnej który - potępiając wszelkie akty przemocy i nawołując do pokoju na Ukrainie - skłonny jest twierdzić, że przyczyną wojny w Europie jest to, że Ukraina (dziecko) wyszło z łona Rosji (rodzic) i teraz dziecko wypowiedziało posłuszeństwo rodzicowi, wywołując jego gniew.

Konsternacja, odczuwalna w niektórych środowiskach w Papui Zachodniej ma jednak zupełnie inne źródło. Dotyczy ono zazwyczaj nie tyle trzeźwej oceny wydarzeń na Ukrainie, co postawy indonezyjskiego rządu wobec tej inwazji. Chociaż Indonezja pozostaje dosyć powściągliwa, to na forum ONZ zagłosowała za rezolucją potępiającą inwazję na Ukrainę, a prezydent Joko Widodo nawoływał w mediach społecznościowych: „Zakończcie wojnę. Wojna dręczy ludzkość i zagraża światu”. Co do swojej istoty, pokojowe nawoływania indonezyjskich urzędników nie rażą Zachodnich Papuasów. Sami je wyrażają. Razi ich natomiast głęboka hipokryzja kryjąca się za nawoływaniem słyszanych w Dżakarcie. Indonezyjskie państwo w tym kontekście przypomina im bowiem przysłowiowego złodzieja, wołającego by łapać złodzieja.

Doskonałą egzemplifikacją tej postawy jest reakcja Gustafa Kawera, umiarkowanego prawnika z Papui Zachodniej, który świadczył pomoc prawną wielu papuaskim więźniom politycznym przetrzymywanym w indonezyjskich aresztach i placówkach penitencjarnych. Usłyszawszy indonezyjskie nawoływania do pokoju przypomniał on, że Indonezja jest „jednym z krajów trzeciego świata, który najdłużej walczy z własnymi mieszkańcami [...] Ta wojna trwa od 1961 roku (od Deklaracji Trikora) aż do dziś”.

Kawer zwraca uwagę na chaos jaki wciąż ma miejsce w regencjach Puncak Jaya, Intan Jaya, Nduga, a także w Maybrat w Papui Zachodniej. Ubóstwo w Papui osiąga ponadto najwyższy poziom w skali całej Indonezji. Najbardziej niepokojąca sytuacja dotyczy uchodźców, których liczba w kilku obszarach sięga około 60000 osób. „Naszą uwagę skupiamy obecnie na wojnie między Rosją a Ukrainą, w świetle której Indonezja, chce zaprezentować się jako kraj, który odgrywa rolę we wspieraniu pokoju na świecie, podejmując inicjatywę stania się mediatorem w tej wojnie – mówił papuaski prawnik podkreślając, że „kiedy świat zwracał uwagę na wojnę Rosja-Ukraina, setki indonezyjskich żołnierzy (TNI) z kilku regionów Indonezji zostało wysłanych na granicę Papui i Papui Nowej Gwinei, a także do kilku obszarów górskich”. Tymczasem jego zdaniem „zamiast wysłać dziesiątki tysięcy żołnierzy, wystarczy wysłać dziesiątki lub setki lekarzy i członków personelu edukacyjnego w rejonu konfliktu w Papui”. Gustaf Kawer postawę Indonezji podsumował bez ogródek: „ten kraj lubi sinetrony (telenowele/opery mydlane), które zabijają zdrowy rozsądek. Tu prowadzi wojnę, tam chce być bohaterem”.

Podobne komentarze z Papui Zachodniej były słyszane wiosną 2021 roku, kiedy indonezyjski prezydent potępiał pucz wojskowy w Birmie i brutalną przemoc wojskowej junty wobec protestujących Birmańczyków. Markus Haluk, dyrektor wykonawczy ULMWP w Papui Zachodniej,

powiedział wówczas, że lud Papui zdecydowanie potępił działania junty wojskowej Birmy „która przejęła władzę, naruszając zasady demokracji i praw człowieka narodu Myanmaru”, lecz działacze z Papui Zachodniej z zaskoczeniem obserwują potępiające stanowisko płynące z Dżakarty. Prezydent Indonezji, Joko Widodo, broniący zasad demokracji i praw człowieka brzmiał dla Markusa Haluka niewiarygodnie, gdyż rząd indonezyjski prowadził jednocześnie „antyhumanitarne i antydemokratyczne” działania przeciwko Papuasom. Wtedy także konsternacja nie dotyczyła „godnego potępienia złamania prawa i aktów przemocy”, wówczas w Birmie, ale hipokryzji władz indonezyjskich „naruszających zasady na własnym terenie, których naruszanie rzekomo odrzuca w innym miejscu na świecie”.

Zgadzam się zdecydowanie z Rafałem Szymborskim, że najgorsze, co można zrobić to „przeciwstawianie cierpienia Ukraińców i konieczności wsparcia ich w stosunku do kwestii Papui Zachodniej”. Uważam to za błąd logiczny, który sam nazwałem kiedyś „syndromem wagi”. Obie kwestie są istotne i winny być rozwiązane niezależnie i równolegle. Nie mamy co do tego wątpliwości czytając oświadczenie Benny’ego Wendy, który stoi na czele ULMWP, najbardziej reprezentatywnej struktury niepodległościowej i dyplomatycznej Zachodnich Papuasów. Wyraża on solidarność z narodem ukraińskim i tworzy wyraźną paralele między bólem jaki spotyka Ukraińców i Zachodnich Papuasów. Obydwa narody zapisujące z osobna własne historie cierpienia, mogą lepiej zrozumieć swe traumy, które w języku „memoria passionis” tworzą zrozumiałą obustronnie język: „Pod tym drzewem rozstrzelano dwóch młodych ludzi, przed tamtą bramą zabito mężczyznę, w drodze do tej wioski zgwałcono grupę kobiet, w tamtej piwnicy torturowano seniorów z tamtego miasteczka”.

Niezależnie od wystąpienia Benny’ego Wendy, w tym piśmie znalazł się obszerny cytat Garry’ego Juffy, gubernatora prowincji Oro w Papui Nowej Gwinei (PNG). PNG cieszy się niepodległością od 1975 roku po procesie dekolonizacyjnym zabezpieczonym przez Australię. Garry Juffa obok Powesa Parkopa, gubernatora stolicy Port Moresby, jest najwyższym rangą urzędnikiem z PNG wyrażającym zdecydowaną solidarność z papuaskimi sąsiadami z zachodniej Nowej Gwinei, żyjącymi pod kontrolą administracji Indonezji. Krytykuje on naruszenie prawa międzynarodowego, które uświęciło okupację Papui Zachodniej i historycznie rzecz ujmując, bezszelestną reakcję społeczności międzynarodowej na zbrodnie jakich dopuściła się indonezyjska administracja w trakcie aneksji i po zajęciu Papui Zachodniej.

Zdumienie Juffy wynika z rozdzwieku jaki zauważa w tym, jak reaguje społeczność międzynarodowa na inwazję na Ukrainę, a tym jak zareagowała ona wcześniej na inwazję Indonezji, a także aktualne skutki indonezyjskich operacji wojskowych w Papui Zachodniej. Garry Juffa najpewniej uważa reakcję na cierpienia Ukraińców za właściwą i godną człowieczeństwa. Nie rozumie natomiast dlaczego odmawia się tej samej miary solidarności melanezyjskim mieszkańcom Pacyfiku. Stąd dobiega nas z jego strony wołanie o dochowanie tej samej miary człowieczeństwa wobec mieszkańców Papui Zachodniej. I sądzę, że jest to esencja jego wypowiedzi, którą chciał wyszeptać do uszu decydentom z Unii Europejskiej, Ameryki Północnej i Australii.

Niektórzy dostrzegą w wypowiedzi Juffy drugą warstwę, ton bardziej oskarżycielski, zarzucający hipokryzję i stosowanie podwójnych standardów przez mieszkańców szeroko rozumianego Zachodu. Gdzieś między wierszami słów gubernatora stanu Oro zawisło bowiem pytanie: Jeśli wnosimy dziś padogę humanitaryzmu wokół jednego „ogniska niesprawiedliwości” dlaczego gasimy wzrok wobec innych ognisk żarzących się na horyzoncie i to od dekad? Przedstawiciele szeroko rozumianego Zachodu powinni się głęboko zastanowić nad tym pytaniem. Bo pomimo wielu przypadków „interesownych interwencji” i „kolonialnej przeszłości” w dziejach Zachodu, to dziś dążąc do podtrzymania on swojego autorytetu na świecie, obok argumentów ekonomicznych, odwołuje się też przecież do miękkiej siły oddziaływania. Do reprezentowania „siły moralnej” wyrażającej się w prawach człowieka i literze prawa międzynarodowego. Nawet jeśli częściowo to tylko pewien mit, o podtrzymanie autorytetu Zachodu będzie trudno bez dania świadectwa wierności tym zasadom w dobie obecnej.

Przedstawiciele krajów Pacyfiku przynajmniej kilkakrotnie występowali zdecydowanie na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ, zwracając uwagę społeczności międzynarodowej na historyczne złamanie prawa międzynarodowego w kontekście statusu Papui Zachodniej i trwających tam naruszeń praw człowieka. Wśród takich głosów wybrzmiewały słowa kilkakrotnego premiera Wysp Salomona Manasseha Sogavare. Niestety, do tej pory kilka krajów Pacyfiku takich jak Vanuatu i Wyspy Salomona, nigdy nie otrzymało silnego wsparcia opinii międzynarodowej by kwestię prawa i praw człowieka w Papui Zachodniej przenieść na wyższy pułap. Mimo to wciąż mieszkańcy Pacyfiku wierzą w „siłę moralną” krajów Zachodu. W ostatnich miesiącach delegacja Tymczasowego Rządu Papui Zachodniej z ramienia ULMWP złożyła wizytę w Parlamencie Europejskim i Parlamencie Niderlandów potwierdzając, że głos szeroko rozumianego Zachodu liczy się dla rdzennych mieszkańców Papui Zachodniej.

Jeżeli jednak na dłuższą metę tzw. kraje Zachodu będą nadal unikały wyrażania własnej „moralnej siły” na straży, której miały stać – np. poprzez odwoływanie się do uniwersalnych zasad związanych z historycznym programem dekolonizacyjnym - to ich autorytet na Pacyfiku może z czasem podupaść. Jeśli bowiem wyrzekną się one własnej „moralnej siły” pozostanie jedynie program ekonomiczny, z którego rozmachem mogą konkurować chociażby niektóre wschodzące kraje azjatyckie. Rządy Australii i Stanów Zjednoczonych, a za nimi ich sojusznicy z Oceanu Spokojnego zostali ostatnio zaskoczeni podpisaniem umowy dwustronnej między Wyspami Salomona i Chinami, pozwalającej Pekinowi na głębokie zanurzenie kotwicy 2000 km od wybrzeży Australii. Bez postawienia cenzury etyczno-prawnej (np. wielka inicjatywa na rzecz Papui Zachodniej), która pozytywnie zaskoczy kraje Melanesian Spearhead Group i Forum Wysp Pacyfiku, proces przenicowania stref wpływów na Pacyfiku, którego kraje anglosaskie i szeroko rozumianego Zachodu wolałyby uniknąć, może w przyszłości postępować szybciej. Chociażby z tego pragmatycznego punktu widzenia, przywrócenie sprawiedliwości w Papui Zachodniej, leży jak najbardziej w ich interesie.

WYBRANE ŹRÓDŁA TEKSTOWE

Theo Kelen, "Amnesty Internasional Indonesia: Pemekaran Papua hanya untuk keruk kekayaan alam"
https://jubi.id/tanah-papua/2022/amnesty-internasional-indonesia-pemekaran-papua-hanya-untuk-keruk-kekayaan-alam/?fbclid=IwAR2IXLXq_gdHoVPHmW56Fhasj8lpMSBpnIs9dGLD3AmGLlv8RYKyII-dji

Jokowi Terima Tokoh Papua, Bupati Jayapura Beri Aspirasi Setuju DOB
<https://www.cnnindonesia.com/nasional/20220520190903-32-799241/jokowi-terima-tokoh-papua-bupati-jayapura-beri-aspirasi-setuju-dob>

MPR chair refutes claim at Palace meeting that Papuans support new provinces
https://www.indoleft.org/news/2022-05-20/mpr-chair-refutes-claim-at-palace-meeting-that-papuans-support-new-provinces.html?fbclid=IwAR3bLUh1oxfg4EhcmPe5RCChzfr8K77vLp9pttzva4SCUk_MI-1lztgecl

Hengky Yeimo, "NGR Lapago minta Bupati Lanny Jaya tidak larang warga tolak pemekaran dan DOB"
<https://jubi.id/tanah-papua/2022/ngr-lapago-minta-bupati-lanny-jaya-tidak-larang-warga-tolak-pemekaran-dan-dob/?fbclid=IwAR2EtH9Rv7VQiu-wNTsttf60p8kuCQ1gQuwKpVBpA8LqUGZL2I66J2p81Us>

Jokowi Terima Tokoh Papua, Bupati Jayapura Beri Aspirasi Setuju DOB
<https://www.cnnindonesia.com/nasional/20220520190903-32-799241/jokowi-terima-tokoh-papua-bupati-jayapura-beri-aspirasi-setuju-dob>

Interim President Wenda: Increased militarisation and state terrorism in West Papua
<https://www.ulmwp.org/interim-president-wenda-increased-militarisation-and-state-terrorism-in-west-papua>

Vitorio Mantalean, KontraS Kecam Aparat Tangani Demo Tolak DOB di Papua dengan Kekerasan
<https://nasional.kompas.com/read/2022/05/11/22011781/kontras-kecam-aparat-tangani-demo-tolak-dob-di-papua-dengan-kekerasan?page=all>

Rakyat Papua Tidak Pernah Minta Provinsi Baru
https://suarapapua.com/2022/03/14/rakyat-papua-tidak-pernah-minta-provinsi-baru/?amp_markup=1

Violent crackdown against peaceful protestors in West Papua,
<https://www.freewestpapua.org/2022/05/11/violent-crackdown-against-peaceful-protestors-in-west-papua/>

Socratez Sofyan Yoman, "Tiga DOB di Papua akan kandas di tengah jalan"
<https://jubi.id/opini/2022/tiga-dob-di-papua-akan-kandas-di-tengah-jalan/>

Jihaan Khoirunnisa, "Dukung Pemekaran Papua, Bupati Lanny Jaya: Untuk Kesejahteraan Warga"
<https://news.detik.com/berita/d-6080458/dukung-pemekaran-papua-bupati-lanny-jaya-untuk-kesejahteraan-warga>

Pemekaran di Papua Hanya Akan Memarjinalkan Orang Asli Papua,
suarapapua.com/2022/04/03/pemekaran-di-papua-hanya-akan-memarjinalkan-orang-asli-papua/

Berakhir Ricuh Mahasiswa Papua menolak DOB
<https://www.youtube.com/watch?v=70p5D2aqRds>

Kapolda Papua Minta Kelompok Pendukung Demo Tolak DOB Hentikan Aksi
<https://www.cnnindonesia.com/nasional/20220519091926-12-798386/kapolda-papua-minta-kelompok-pendukung-demo-tolak-dob-hentikan-aksi>

Demonstran dipukuli polisi di halaman Fakultas Teknik Uncen
https://jubi.co.id/demonstran-dipukuli-polisi-di-halaman-fakultas-teknik-uncen/?utm_source=dlvr.it&utm_medium=twitter&fbclid=IwAR0k4LZYWn-mIS8bPzcWFX3UpiNz8vr69wV1H2oVaMtutzg676QoNg4yyOU

Mahfud Klaim 82 Persen Rakyat Papua Setuju Pemekaran DOB
<https://www.republika.co.id/berita/raw2ut436/mahfud-klaim-82-persen-rakyat-papua-setuju-pemekaran-dob>

Agus Pabika, "Mahasiswa dan Rakyat Papua Serahkan Aspirasi Tolak Pemekaran ke MRP",
suarapapua.com/2022/03/25/mahasiswa-dan-rakyat-papua-serahkan-aspirasi-tolak-pemekaran-ke-mrp/

Yuliana Lantipo, "Dimakamkan di pinggir jalan, Yakob Meklok dan Esron Weipsa jadi simbol menolak pemekaran Papua"
<https://jubi.id/tanah-papua/2022/dimakamkan-di-pinggir-jalan-menolak-pemekaran-papua/>

Wenda likens Ukraine crisis to that of West Papua
<https://www.rnz.co.nz/international/pacific-news/462731/wenda-likens-ukraine-crisis-to-that-of-west-papua>

Presiden RI Joko Widodo (Jokowi) menyinggung soal perang yang terjadi di Ukraina
<https://papua.antaranews.com/berita/683093/presiden-joko-widodo-singgung-soal-perang-ukraina-di-depan-kongres-as>

Elisa Sekenyap, "Perang di Papua, Tetapi Ingin Jadi Pahlawan di Ukraina" Garry Juffa, "Invasi Rusia di Ukraina, Bagaimana Konteks Papua Hari Ini?"
<https://www.printfriendly.com/p/g/NB2pLG>

ULMWP Provisional Government welcomed in the Basque Country and Spain
<https://www.ulmwp.org/ulmwp-provisional-government-welcomed-in-the-basque-country-and-spain>

West Papua support network launched in European Parliament
<https://www.freewestpapua.org/2022/05/12/new-west-papua-support-network-launched-in-european-parliament/>

Interim President Wenda: EU calls on Indonesia to allow access for the High Commissioner for Human Rights
<https://www.ulmwp.org/interim-president-wenda-eu-calls-on-indonesia-to-allow-access-for-the-high-commissioner-for-human-rights>

Launch of the International Parliamentarians for West Papua
<https://www.pressclub.be/press-releases/launch-of-the-international-parliamentarians-for-west-papua/>

West Papua public hearing in Dutch Parliament
<https://www.freewestpapua.org/2022/04/01/public-hearing-on-west-papua-in-dutch-parliament/>

EU Commission urges Indonesian Government to allow West Papua visit
<https://www.freewestpapua.org/2022/02/21/eu-urges-indonesian-government-to-allow-un-visit-to-west-papua/>

Benny Mawel, "ULMWP umumkan kantor perjuangan:"Kehadiran Indonesia tidak Sah di Papua"
<https://jubi.co.id/ulmwp-umumkan-kantor-perjuangankehadiran-indonesia-tidak-sah-di-papua/amp/?fbclid=IwAR09fYPxlhWnGDSeZIIAy1bYYtChezMaDIKuR3BKnN3Z75khRgAzyK2HzDc>

Dwi Bowo Raharjo, Stefanus Aranditio, "Organisasi Papua Merdeka Tolak Dialog Damai Dengan Indonesia Jika Tidak Dimoderatori PBB"
https://www.suara.com/news/2022/03/24/140347/organisasi-papua-merdeka-tolak-dialog-damai-dengan-indonesia-jika-tidak-dimoderatori-pbb?fbclid=IwAR0dqXlwG3o--4y6_4epGM1I9u9Nh9Dso4gWt-GQ4izmZCHTQFIyVeGNv-w

Netherlands push for UN High Commissioner for Human Rights to visit West Papua
<https://www.youtube.com/watch?v=59JITzQzINY>

OPM Klaim Sia-sia Aparat Ubah Pendekatan Keamanan Papua Jadi Persuasif
https://www.cnnindonesia.com/nasional/20220112173750-20-745799/opm-klaim-sia-sia-aparat-ubah-pendekatan-keamanan-papua-jadi-persuasif?fbclid=IwAR2DLRvWpnmhbTcCw4pDasOEYh4SZagTselzDM29tOonfCUBK_Vwcek3DmU

Pacific Elders call for UN visit to West Papua
<https://www.ulmwp.org/news-pacific-elders-call-for-un-visit-to-west-papua>

Hengky Yeimo, "Ketua PNWP dukung Benny Wenda lobi Parlemen Eropa"
<https://jubi.id/tanah-papua/2022/ketua-pnwp-dukung-benny-wenda-lobi-parlemen-eropa/>

Fajar Pebrianto, "Amnesty: 12 Orang Dibunuh di Luar Hukum di Intan Jaya, Aparat Diduga Terlibat"
<https://nasional.tempo.co/read/1573205/amnesty-12-orang-dibunuh-di-luar-hukum-di-intan-jaya-aparat-diduga-terlibat>

Maria Baru, "Dialog Papua Jakarta Harus Dimediasi Pihak Ketiga, Bukan Komnas HAM"
<https://suarapapua.com/2022/03/18/dialog-papua-jakarta-harus-dimediasi-pihak-ketiga-bukan-komnas-ham/?amp>

Pemerintah Sementara West Papua Sebut Tujuan PBB Ke Papua Bukan Untuk Pro Merdeka Saja
https://nokenwene.com/2022/01/26/pemerintah-sementara-west-papua-sebut-tujuan-pbb-ke-papua-bukan-untuk-pro-merdeka-saja/?fbclid=IwAR2S1BUJxuVWgcrBZLh2eIX_8nlvWBY8zSyGT6dKc4KiYRgXk9yLSuBQ5OY

8 Karyawan PTT di Boega Kabupaten Puncak Papua Tewas Dibunuh KKB, "8 Karyawan PTT di Boega Kabupaten Puncak Papua Tewas Dibunuh KKB"
<https://www.tvonenews.com/daerah/regional/30131-8-karyawan-ptt-di-boega-kabupaten-puncak-papua-tewas-dibunuh-kkb>

Interim President Wenda: Increased militarisation and state terrorism in West Papua
<https://www.ulmwp.org/interim-president-wenda-increased-militarisation-and-state-terrorism-in-west-papua>

Arnold Belau, "Ciska Abugau: Permintaan Maaf Kapolres Tidak akan Kurangi Rasa Sakit Hati Masyarakat Intan Jaya"
<https://suarapapua.com/2021/11/13/ciska-abugau-permintaan-maaf-kapolres-tidak-akan-kurangi-rasa-sakit-hati-masyarakat-intan-jaya/>

Komnas HAM Yakin Konflik Papua Bisa Segera Selesai dengan Perundingan Damai
<https://papua.inews.id/berita/komnas-ham-yakin-konflik-papua-bisa-segera-selesai-dengan-perundingan-damai>

UN experts report on shocking abuses against indigenous Papuans
<https://www.freewestpapua.org/2022/03/03/un-experts-report-on-shocking-abuses-against-indigenous-papuans/>

Fatia & Hais Azhar Korban Kriminalisasi Pejabat Publik Atas Skandal
<https://www.youtube.com/watch?v=WAXdlZvR4oY>

Syam Terrajana, "KNPB konsisten satukan semua komponen perjuangan"
<https://jubi.co.id/knpb-konsisten-satukan-semua-komponen-perjuangan/amp/?fbclid=IwAR1TqrI5EBkLDPUn-ik2gL3Tz55pxeSDFM7KZlIB91P6FJBygfaO2lc8XXg>

Onoy Lokobal, "Tapol Papua: Kami Tegas Menolak Dialog Versi Indonesia"
suarapapua.com/2022/03/21/tapol-papua-kami-tegas-menolak-dialog-versi-indonesia/

Interim President Wenda: We welcome UN call for urgent humanitarian access and action on child killings, disappearances, torture and mass displacement of our people
<https://www.ulmwp.org/interim-president-wenda-we-welcome-un-call-for-urgent-humanitarian-access-and-action-on-child-killings-disappearances-torture-and-mass-displacement-of-our-people>

Benny Mawel, "FMPK demo Kedubes Vatikan- KWI, minta laporkan situasi Papua ke Paus di Roma"
https://jubi.co.id/fmpk-demo-kedubes-vatikan-kwi-minta-laporkan-situasi-papua-ke-paus-di-roma/?fbclid=IwAR1wDXm-FUOG1-mEW0Ko5B0l_SOLNr-jgnMC-JgAmYFPqSnOQDuWDVa8NKE

Berita Papua Ternaru! Paradoks Papua Ketika Kebenaran Akar Konflik Papua Diluas Dengan Kejujuran
<https://www.youtube.com/watch?v=Gc9CLU83ud4>

Atamus Kepno, "Kemerdekaan Bangsa Papua Ada di Tangan Rakyat Papua"
<https://suarapapua.com/2021/12/20/kemerdekaan-bangsa-papua-ada-di-tangan-rakyat-papua/>

Interim President: Immediately release eight peaceful student demonstrators
<https://www.ulmwp.org/interim-president-immediately-release-eight-peaceful-student-demonstrators>

Bangun Santoso, Yosea Arga Pramudita, "Eks Prajurit TNI Lucky Y Matuan Yang Disebut Gabung TPNPB-OPM Beri Pernyataan Resmi"
<https://www.suara.com/news/2021/11/23/095608/eks-prajurit-tni-lucky-y-matuan-yang-disebut-gabung-tpnpb-opm-beri-pernyataan-resmi?page=2&fbclid=IwAR1vF7XrJwvOkr9ZVPYPEknZLn8Eaee5YZhS2VCI7ZyWgi9AcByBKks-js>

PRZECZYTAJ TAKŻE:

Zachodni Papuasi ogłosili Zieloną Wizję Państwa
<https://fwpcpoland.wordpress.com/2021/11/29/zachodni-papuasi-oglosili-zielona-wizje-panstwa/>

Heroiczna historia uchodźców z Kiwirok
<https://krewpapasow.wordpress.com/2022/02/27/heroiczna-historia-uchodzcow-z-kiwirok/>

Free West Papua Campaign Poland – Kampania na rzecz Niepodległości Papui Zachodniej w Polsce
fwpcpoland.wordpress.com
<https://www.facebook.com/fwpcpoland>
fwpcpoland@gmail.com
Telefon: 697082206

Jeżeli chcesz zapytać o cokolwiek, jesteś dziennikarzem, studentem lub pracownikiem naukowym poszukującym źródeł informacji, osobą zainteresowaną tematem lub aktywistą: człowiekiem pragnącą dołączyć lub wspomóc w jakiś sposób Kampanię na rzecz Niepodległości Papui Zachodniej w Polsce to napisz:

fwpcpoland@gmail.com

„**Krew Papuasów**” - powstały w 2009 roku pierwszy serwis publicystyczno-informacyjny poświęcony kwestii łamania praw człowieka i okupacji Papui Zachodniej przez administrację Indonezji
www.krewpapasow.wordpress.com

Free West Papua Campaign - Centrala

<https://www.freewestpapua.org/>
<https://www.facebook.com/freewestpapuaoffice@freewestpapua.org>
Telephone: +44 (0) 1865 403 202
office@freewestpapua.org

Free West Papua Campaign Nederland

freewestpapua.eu
<https://www.facebook.com/FreeWestPapuaNL>
info@freewestpapua.eu

United Liberation Movement for West Papua

ULMWP International Secretariat
Winston Churchill Street,
1571 Port Vila, Republic of Vanuatu
<https://www.ulmwp.org/>
<https://www.facebook.com/UnitedLiberationMovementforWestPapua>
email: secretariat@ulmwp.org

Latarnik Papuaski - Czerwiec 2022